

கல்கி

KALKI 12-8-1973 45 காசு

“

பேசிங் பவுடர்

உபயோகித்து, மென்மையாக

கவைபடத் தயாரிக்கப்பட்ட

கேக்குகளை என் தேநீர்

விருந்துகளில் அனைவருமே

விரும்புகின்றனர்”

எங்கிலும் திருமதி கவிதாஜா ராமன்,
“ஸ்ரீ கிளப்”, 95, பார்ட்டமென்ட், கிஷோர்பாத், ஆந்திரா பிரதேசம்.

கார்ன் ப்ரட்டக்ட்டில்
தேர்ந்தெடுத்த
பரிசு - பெற்ற
பக்குவ முறை

இட்டை
கலவாது
சாக்கலை
கேக்

தயாரிப்பு உதவுகிறது
ரெக்ஸ்
பேசிங் பவுடர்

கேக், பீஸ்கோத்து, மஹோடா, பூரி, நூலாப் நூலாப்
ஆகியவற்றை உணவாக அறி பெருமைபடுத்த
தயாரிக்க இவ்வப் உதவுகிறது. ரெக்ஸ் பேசிங் பவுடர்,
சித்திரவெயில் சிறப்பான செய்வு ஈடுபடுத்திற்று,
ஆகையால் உணவுக்களியின்றி நுகராத
உணவுத்துடன் பதனாக்கப் படுத்தப்படாது உற்பத்தாகி,
பேசிங் பவுடர் எனும் திறமையுடன் ரெக்ஸ்
பேசிங் பவுடர்.

பக்குவ முறை:

1. கோப்பை கலவா
2. தேக்காண்டு (நினைத்தபடி அளவு) ரெக்ஸ் பேசிங் பவுடர்.
3. கோப்பை கலவாவுடன்
4. கோப்பை கலவையுடன்
5. கோப்பை கலவையுடன்
6. கோப்பை கலவையுடன்
7. கோப்பை கலவையுடன்
8. கோப்பை கலவையுடன்
9. கோப்பை கலவையுடன்
10. கோப்பை கலவையுடன்

1. கலவா, உப்பு கலந்து ரெக்ஸ் பேசிங் பவுடரை ஒன்றாகச் சேர்த்து சலித்து எடுக்கவும்.
2. யென்ஸினை உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
3. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
4. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
5. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
6. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
7. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
8. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
9. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.
10. கோப்பை கலவையுடன் சிறிது பதனாக்கி உணவாக அளவுக்கு உதவும்.

3. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
4. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
5. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
6. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
7. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
8. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
9. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.
10. அத்துடன் 1 கோப்பை கலவையுடன் அளவுக்கு உதவும்.

CBM-1968 TM

இவ்வகையில் பக்குவ முறை நூல் செ.5
தயவுசெய்து தீர்மானித்து எடுக்க எடுத்துக்
உங்களுக்கு உணவாக உணவாக உணவாக
உபயோகிப்பதே உபயோகியுங்கள்.

பயிற்சி தயாரிப்பதில்
கார்ன் ப்ரட்டக்ட்டில் கோ,
(இந்தியா) கோவேட் லிட்.,
ஸ்ரீ கிளப் கலவா,
என். கோவேட் லிட்., பதனாக்கி 400001

கஸ்கி

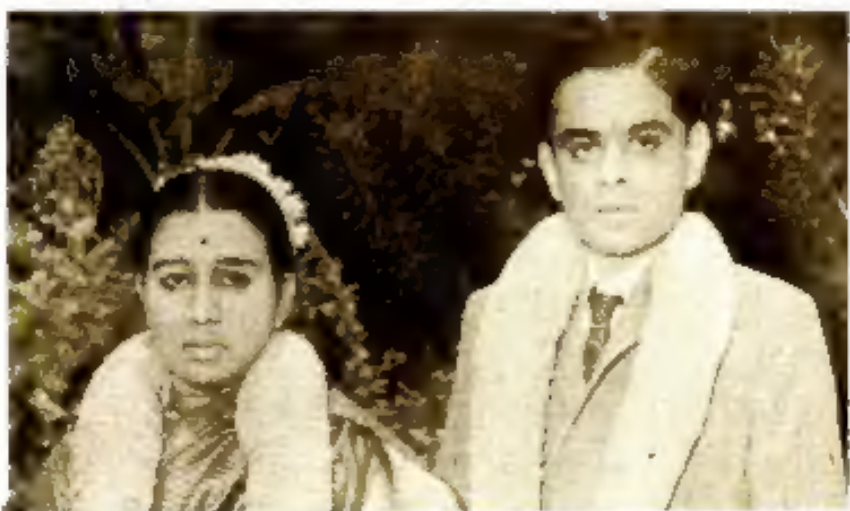
சுபாருளடக்கம்

புறநாள், ஆ. 28 0 சூன் 12, 1979

ராவல்பின்டி நாடகம்	...	3
தில்லில் தொடரும்	...	4
தமிழ் நாட்டின...	...	17
பக்தி செய்வது எதற்காக?	...	18
தொடுவானம்	...	19
ராஜாஜியின் ஜெயில் கடை	...	20
எங்கள் கீட்டுப் பிரசிடென்ட்	...	22
முத்துப்பூச்சி	...	27
கொட்டு வம்பு எதைக் காட்டுகிறது?	...	29
விவசாயாட்டு வீரரின் விபத்திற்கு சாதி	...	33
செவ்வாயின் சபதம்	...	41
மேத	...	42
மகி ஒது கதை	...	51
தூண்டிப்பெட்டி கிதரம்	...	52
கெட்ட பெயர்	...	57
ஞானக் குகை	...	57

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள
கதைகள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே;
உண்மைகளுக்கு எதிரானவை.

★
மேடைமேட்டி: தலைக் கட்டை
கையில் நிற்பதை மிகுந்த
தட்டினர் தலை.
★
கவிஞர் பெயர்: ஆர்.பி.எஸ். மணி

மேட்டுச் செயிலைக் கிட்டுவதன்மூலம் கார்ப்பொருள்கள் கிமிசெட்டிங் காரியத்தினை
ஸ்ரீ ஆர். நடராஜன் அவர்கள் குமாரர் செஞ்சிவி என். ராமச்சந்திரன்க்கும்,
செகந்திராபாத் ஸ்ரீ என். கந்திரச அவர் அவர்கள் குமாரத்தி டென்.
ராஜேஸ்வரிக்கும் குருவாயூரில் சமீபத்தில் திருமணம் நிறைவாக நடைபெற்றது.
திருமணத்திற்கும் அதை ஒட்டி மேட்டுச் டாம் M. C. I. C. Ltd., ஸ்ரீஹர்ஸ் காலனி
யில் நடைபெற்ற வரவேற்பு வைபவத்திற்கும் தலைப் பிரமுகர்கள், உறுப்பினர்கள்,
தலைவர்கள் விஜயம் செய்து மணமக்களை வாழ்த்திச் சென்றனர். வாய்நூடி ஜெய
ராமனின் வலயின் கச்சேரியும், அக்ஷிதோத்திரம் ஸ்ரீராமானுஜ தாத்தாச்சாரிபார்
அவர்களின் உபநிவாசமும் வரவேற்புக்கு மேலும் நிறைந்தன.

பண்டைய நாகரீகத்தின் மறுமலர்ச்சி

'கொஞ்சா' மற்றும் 'தூப்பட்டா'களின் புரம்பலான காகரீக கலாச்சித்த
புதிய கழிவட்டத்தில் தன மபத்திராவின் 'செய்யின்' உருபத் துணிகள்.
பாலியெஸ்டர் மற்றும் காட்டன் இவற்றைக் கொண்டு 'மெய்'யின் பண்டைய
கற்பனைகளுக்கு, கலாக்கரீக முயற்சொடு உருப வடிவமை, வடிவம்
மற்றும் செயலின் செந்திலை இவற்றது, திரைக்கிழட்டு
குறுமலர்ச்சியை அளிப்பிற்று!

மபத்திரால்

கொடுப அளிக்கவும்

செந்திரபாண்ட துணிமளிகள்

மெய்யின்

பாலியெஸ்டர் செயல்கள் மற்றும்
உருபத் துணிகள்

ராவல்பிண்டி நாடகம்; தில்லியில் தொடரும்!

ராவல்பிண்டியில் எட்டு நாட்கள் நடைபெற்ற இந்தியா - பாகிஸ்தான் பேச்சு வார்த்தைகள் எவ்வித முன்னேற்றமும் காண முடியாமல் தோல்வியே அடைந்தன என்பது நிகர்வைமாகத் தெரிந்திருந்தும், அந்த முடிவற்ற ஒரு நாடகமே நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற பதினெட்டாம் தேதி புது தில்லியில், பேச்சு வார்த்தைகளை மீண்டும் தொடங்குவார்கள் என்று அதிகை கூறுகிறது. ராவல்பிண்டியில் முடிவு காண முடியாத விஷயங்களுக்குப் புது தில்லியில் எப்படி முடிவு காணப் போகிறார்கள் என்பது இன்னமும் புதிராகவேதான் இருக்கிறது. பங்களா தேச முதல்வருடன் ஆலோசனை செய்வதற்கு இந்த இடைக்காலம் இந்தியாவுக்கு அவகாசம் அளிக்கும். இதன் மூலம் ஏதாவது முன்னேற்றத்துக்கு வழி ஏற்படுமோவோவோ என்று கருக்கும் நன்மையே.

பேச்சு வார்த்தைகளில் முன்னேற்றம் காணாததற்குக் காரணங்களும் நன்றாகத் தெரிந்தவையே. பங்களா தேசத்தை அங்கீகரிக்க அதிபர் யூட்டோ இன்னமும் தயாராக இல்லை. தக்க சமயத்தில் அங்கீகாரம் அளிக்க பாகிஸ்தான் தேசிய சபை அவருக்கு அனுமதி அளித்திருந்தும், அந்தத் "தக்க சமயம்" இன்னும் வரவில்லை என்றே அதிபர் யூட்டோ கருதுகிறார்.

இதன் விளைவாக, பாகிஸ்தானில் உள்ள வங்காளிகளை வங்க தேசத்துக்குத் திரும்பி அனுப்புவதும், அதே போல், வங்க தேசத்தில் உள்ள பீறுகாரி மூல் மீன்கள் எனப்படும் பாகிஸ்தானியப் பிரஜைகளைப் பாகிஸ்தானுக்கு அனுப்பி வைப்பதும் அந்தரத்தில் நிறைவான, உற்றுநோக்கில் இந்த இரண்டு பிரச்சினைகளிலும் இந்தியாவுக்கு நேரடி சம்பந்தம் இல்லை. இவ்விரண்டுமே மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் பாகிஸ்தானும் பங்களா தேசமும் நேரடியாகப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிரச்சினைகளாகும். இவ்விரண்டு நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் பேசித் தீர்த்து, முடிவு காண

வேண்டிய விஷயத்தில், பங்களாதேசப் பிரதிநிதியைக் கவந்து கொள்ளச் செய்வாமல், முத்தரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகளை இரு தரப்புக் கூட்டமாக நடத்தினால் எந்தவித முன்னேற்றம் ஏற்படும்? இவ்விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக் கூட இந்தியாவுக்கு உரிமையோ, அதிகாரமோ இல்லை என்று சொல்வ வேண்டும். அயல்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடுவதில்லை என்ற நமது கொள்கையும், இம்மாதிரிப் பிரச்சினைகளில் நாம் தீவிரமாக ஈடுபடுவதை அனுமதிக்காது. ஆகவே இந்த இரண்டு அம்சங்களையும் பேச்சு வார்த்தைகளிலிருந்து தீக்கதிட்டால் ஒருசால் இந்தியா - பாகிஸ்தான் இருதரப்புப் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தம்முடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதில் முன்னேற்றம் ஏற்படக் கூடும்.

இதன்கூட இந்தியா - பங்களாதேச நல்லுறவு பாதிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று ஐயப்படத் தேவையில்லை. இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நிலவும் நட்பும் நல்லுறவும் உறுதியாகவே உள்ளன. எனினும் இந்த நட்பு காரணமாகச் சுதந்திர நாடான பங்களா தேசத்தின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இந்தியா வக்காவத்து வாய்க்கிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த உபகண்டத்தில் அமைதி நிலைச் செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் முன்பு கூட்டறிக்கை விடப்பட்டது. ஆனால் பாகிஸ்தானின் இப்போதுள்ள சண்டித்தனம் நீடிக்கும் வகையில் இந்தியா தனது பிரச்சினைகளை மட்டும் தீர்த்துக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டுவதே பலன் தரக் கூடும்.

இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் போர்க் கைதிகளின் பிரச்சினை மூக்கியமானது. இவ்விஷயத்தில் இப்போதுள்ள நிலைமையைக் குறித்து நாம் சந்தோஷப்பட முடியாது. விசாரணைக்குத் தேவைப்படுபவர்களை பங்களா தேசத்துக்கு உடனடியாக அனுப்பி விட்டு, மற்றக் கைதிகளைப் பாகிஸ்தான்

ஆக்கு அனுப்பியிருவது பிரச்சினைகள் கையமர்க்கலிடும். ஆனால், இந்தியா-பங்களாதேசக் கூட்டு ராஜ்யவத் தலைமைக்குத்தான் போர்வீரர்கள் ஏனையுடையதன் என்ற அடிப்படையில் கருத்துத் தாமும் பங்களாதேசமும் கடைப்பிடிக்கும் வரையில் தாம் ஒருதலைப் பட்சமாக முடிவெடுக்க முடியாது. பங்களாதேசத்தின் ஒப்புதல் அவசியமாகும். இந்த இக்கட்டான நிலைமையில் போர்க்கைதிகள் எல்லாவற்றையுமே பங்களாதேசத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, புத்தக் கைதிகள் பிரச்சினைகள் பங்களாதேசமே தீர்த்துக்கொள்ளும்படி விட்டு விடுவது மேல்.

போர்க் கைதிகள் விசாரணை
மையப் பங்களாதேசம் கைவிட வேண்டும் என்பதற்காகப் பாகிஸ்தானில் அடைபட்டுக் கிடக்கும் வங்காளிகளைப் போர்க் கைதிகளுக்குப் பணமளிக்கக் கூடுதி, அவர்களைப் பாகிஸ்தான் துள் புறத்துவது அக்கிரமமான செயல் முறை. அடாத நடவடிக்கை என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். குற்ற மிழைத்தவர்கள் மீது விசாரணை நடத்தும் உரிமை பங்களாதேசத்துக்கு

உண்டு என்பது பாகிஸ்தானுக்குத் தெரியும். ஆனாலும், விசாரணையைக் கைவிட வேண்டும் என்று பாகிஸ்தான் கோருகிறது. இவ்விசாரணையைக் கைவிடுவதற்கில்லை என்ற உறுதியுடனே பங்களாதேசப் பிரதமர் இருக்கிறார். இந்தநிலையில் விசாரணையை மேலும் காலதாமதமாக்காமல் துரிதமாகவே நடத்துவது நல்லது. ஆனால் பாகிஸ்தானுக்கும் பங்களாதேசத்துக்குமிடையே நல்லுறவு இதனால் வளராது என்பதும் நினைவாக.

இம்மாதிரியுள்ள சூழ்நிலையில் புதுதில்லியில் தடைபெறும் பேச்சு வார்த்தைகளில் எய்விதத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட முடியும்? முன்னேற்றம் ஏற்படக்கூடிய தம்பிக்கையான சூழ்நிலை இன்னமும் உருவாகாதபோது புதுதில்லிப் பேச்சு வார்த்தைகள் விண்மூயற்சியாகவே முடியும். முறித்துப் போகும் பேச்சுக்களினால் பாகிஸ்தான் - இந்தியாவுக்கிடையே ஏற்கனவே உள்ள விரோத மனப்பான்மை போதாதென்று மேலும் மனக்கசப்பு வளரும். உருப்படியான பவர் ஏற்படாது என்றால், ஆகஸ்டுப் பேச்சு வார்த்தைகளை ஆதரவான சூழ்நிலை உருவாகும்வரையில் தன்னைப் போரு வதுகூட நல்லது.

தமிழ் நாட்டினம்...

தீரணி-

**திருச்சி தகராசையும்
மாநில அரசாங்கமும்**

சிறிது காலமாகத் திருச்சிராப்பள்ளி தகராசை எது செய்தாலும் அதனோடு பொதுவது அவ்வது எதிர்ப்பது என்பதுதான் மாநில அரசாங்கத்தின் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. தென்னாற்காடு உள்ள பெரிய ஊர்களில் ஒன்றும், தி. மு. க. அங்குத கட்டியால் ஆளப்படுவதுமாவிய அந்த தகராசைப் எல்லா விதத்திலும் அறாக்கிரமமாகச் சோதனைக்குள் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இப்போது மீண்டும் ஒரு தெருவுக்குப் பெயர் வைப்பது தொடர்பாக அந்த தகராசையை மாநில அரசாங்கம் கம்பு செய்ததாகத் தெரிகிறது. திருச்சியில் திங்கை தகவையும், தென்னாற்காடும் இரண்டும் சாங்குக்குப் பிரபல சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள் டாக்டர் கலாமிதாத் சாங்குநீரின் பெயரைக் குட்டி அந்தத் திவானியைக் கௌரவிப்பது என முடிவு செய்து இந்திய சுதந்திர இன வெள்ளி விழாவை ஒட்டி (ஆகஸ்டு 15, 1978) இச்சாணி வைக்கப்பட்டது. 'சாங்குநீர்' என்பது ஜாதிப் பெயர் எனவும், 'தகராசைகள் தெருக்களுக்கு ஜாதிப் பெயர்கள் வைப்பதைத் தவிரக் வேண்டும் என 1970ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறி, மறு பரிசீலனைக்குப் பின்பு

பிரேசியை அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் திருச்சி தகராசைக்கு எழுதி விடுக்கிறதாம்.

திருச்சிக்கல்லை சமீபத்தில் நடத்த தேர்தலில் கூட ஜாதிவாரியாகத் தாங்கள் செய்த தன்மைகளை அத்தந்த ஜாதியின் அதிகாரம் உள்ள பகுதிகளில் மண்டல மக்கள் தொடர்பு அதிகாரியில் பெயரிட்டு விளம்பரம் செய்தி. தி. மு. க. விளர்தான் இப்போது இந்த தடைத்தையும் ஆடுகின்றனர். பாரக்கப்போனாக 'சாங்குநீர்' என்ற பெயரின் அர்த்தம் சாதி மையக் குறிப்பது அல்ல. வாய்ப்புறாதார் சாங்குநீர், போனா பல்லாள் சாங்குநீர் ஆகிய பெயர்களை உதாரணம். இது பற்றி ஒரு கட்டுரை யில் திரு பக்தவத்சலம் கூறியிருப்பது போல் இவருள்ள உயர்ந்த மன்றத்தில் ஒரு நீதிபதி தமது இனிஷியல்சுளோடு முதலியார் என்று மட்டுமே குறுகிய பெயரை வைத்திருப்பதை ஒப்ப அந்தக் காலத்தில் மேலே குறிப்பிட்ட திருச்சி சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், 'டாக்டர் சாங்குநீர்' என்று மட்டுமே கருக்கமாக அழைக்கப்பட்டார். வெறுமனே 'டாக்டர் சாங்குநீர்' என்று மட்டுமே அழைத்தால் அது அந்தச் சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்தின் வீரர் சாமிதாத் சாங்குநீரையே குறிக்கக் கூடாதுமே பாகிஸ்தானில், சாதி வெறி கொண்ட அரசியல் நடத்தியே வாய்ப்பு என்பதற்கு இப்போதைய ஆளும் கட்சிக்கு

பணங்காய்
கசையகில் தருகி!

மாருதம் விளம்பு திகைத்தா
புயலடிக்குகே!

மாருதி தொழிலகம்
உளமுல் பற்றிய
புகார்கள்

இத்திரா ரெகையின்
விளத்த ஸேதனம்-
சதுகைகள்

விளையுள்
இளமுச்சுக்கிபடு
விளையாட்டில்
அப்படி ஏதாவது,
பார்த்துடுகோம்!

உதவி!
உதவி!

ஜோஷிலிப்
வாடுகோதுரப்
பாசிலுளம்

எல்லாம் சாதியாகவே தெரியலாம். சாஸ்திரி நகர் என்று பெயர் இல்லைவா? தெருக்களுக்கு எத்தனை ஆயிரம் சாதிப் பெயர்கள் இப்போது உள்ளன. சுத்திரப் போராட்ட வீரர் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பது அவருடைய பாவமா என்ன?

இதைப்போலவும் விடப் பெரிய வேடிக்கை என்னவென்றால், ஒரு பாகத்துக்கு 'முத்து ராமலிங்கத் தேவர் பாவம்' எனப் பெயர் சூட்டப்படும் என்பதாக முதலமைச்சரே பேசி விடுகிறார். அவர் ஏன் அதை 'முத்து ராம லிங்கம் பாவம்' என்று மட்டுமே வைக்கக் கூடாது?

இந்த விஷயத்தில் தான் ஏற்கனவே வைத்த 'டாக்டர் சாமியாத சாஸ்திரி சாமி' என்ற பெயரை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று துணிவாக முடிவு எடுத்த திருச்சி நகர சபையைப் பாராட்டுகிறோம். மத்திய அரசை நோக்கி மாநில சபா ஆட்சிக்குக் கூக்குரலைப் போட்டுக் கொண்டே மாநிலத்தில் உள்ள நகரசபைகள் தெருவுக்கு வைக்கும் பெயர்களில் கூடத் தலையிட்டுக் கொண்டு வம்பு செய்யும் திரு. மு. க. ஆட்சியின் தியாயங்கள் எப்படி எப்படி வெல்லாம் ஒரு வழிப் பாதையாக இருக்கின்றன என்பது புரிகிறது. திருச்சி நகரசபை அண்ணா சாலை, கருணா சாலை எந்தெல்லாம் பெயர்கள் வைத்துவிட்டுச் சிலவே என்று இருந்திருந்தால் இப்படி வம்பு வந்திருக்காததோ என்னவோ?

இதுதான் மக்கள் சேவையா?

பிரதமர் தேவிய மயமாக்கப்பட்டதன் உயது ஆண்டு விழாவைக் கொண்டாடுவதாகப் பத்திரிகைகளில் தேவிய மயமான பாங்குகளின் விளம்பரம் வந்த மறு காரணம் ஒரு சனிக் கிழமைவன்று சென்னை நகரிலுள்ள பெரிய பாங்குகள் திடீரென்று அதுதான்

வேலைநிறுத்தம் செய்தன. அந்த வேலைநிறுத்தம் இரண்டு மணி நேரம் நீடித்தது. சனிக் கிழமை வேலை நேரமே 10 முதல் 12 வரை இரண்டு மணி நேரம் மட்டும் தான். அதற்கு முன்னாலும் பல நாட்கள் பாங்கு ஆகப் பதுகை விட்டு விஷயமாக அதுதான் வேலை நிறுத்தத்தால் 'விவிலித் திருவுயல்' வசதியின்றி வாடிக்கைக்காரர்கள் சிரமப்பட்டார்கள். இப்போது 'சனிக் இந்தியன் பாங்கு கிமிடெட்' விஷயமாக அதுதான் வேலைநிறுத்தமாம். தொழில் நகராளுகளைத் தீர்க்கத் தொழில் தீர்மானங்கள் உள்ளன. அந்தத் தொழில் நகராளுகளைப் பொதுமக்களும் வாடிக்கைக்காரர்களும் உண்டாக்கவில்லை. வாடிக்கைக்காரர்களும் பொதுமக்களும் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? சனிக் கிழமை பணம் எடுத்து வேலைபாடக்கூடிய காரணத்தால் கூடி தர இருக்கும் ஒரு சிறு தொழில் உரிமைபாளர் சனியன்று இரண்டு மணி நேரமும் பாங்கு வேலை செய்வா விட்டால் என்ன விதமாகப் பணம் பெற முடியும்? 'மக்கள் சேவையாக' தேவிய மயமாக்கப்பட்ட பாங்குகளின் சுவது ஆண்டு' என்று அழகாக வாசகம் எழுதிவிட்டு மக்களைத் தவிக்க விட்டார்கள்! தேவியமயம் என்பது மக்களின் நினைப்பாட்ட மயம்தான்.

நியூயார்க்கில் கோவிஸ்

ஐ. நா. சபையில் பணி புரியும் டாக்டர் அழகப்ப அழகப்பனின் முயற்சியாலும், சி.வி. நூலிம்மன் போன்ற பிரமுகர்களின் ஆதரவிலும் நியூயார்க்கில் கட்டப்பட இருக்கிற கோவினுக்கான கருங்கற்கள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அமெரிக்கா செல்ல ஏற்பாடாக இருக்கிறது. சுதப்புகளும் செல்கின்றனர். கோவினுக்கான 200 டன் கற்கள் ரயில், கப்பல் மூலம் நியூயார்க் போய்ச் சேர மட்டும் ஒரு மடத்து அறுபத்தெட்டாயிரம் ரூபாய் செலவாகிறது. இப்பணிக்காக சுத அமைப்பு துணைத் தேவகோட்டை எம். என்.

TOPIC OF THE QUARTER IN SWARAJYA

THE RECORD OF

Mrs. INDIRA GANDHI
AS PRIME MINISTER

MINOO R. MASANI
WRITES THIS WEEK

Dr. V. K. R. V. Rao
NEXT WEEK

கணபதியும் மத்தியம் இருபது சிற்சீரையும் அமெரிக்கா செல்வாக்கின் என்று தெளிந்தது.

செவன் கோயில் தவிர தியூயார்க்கில் இருந்து நானூறு ஸமய் தொகையிலுள்ள பிட்க்பர்க் என்றும் தகவல் சற்று உயரமான நிலைப் பகுதி யில் ஏழுமையாவன் கோயில் ஒன்றும் கட்டப் பட்டும் என்றும் இதற்கு ஆதிர அரசாங்கம் ஏழு லட்ச ரூபாய் நிதி உதவி செய்யும் என்றும் அறிவித்திருக்கின்றனர். தியூயார்க்கில் ஸவ ஸவணவக் கோயில்கள் அமைந்து நமக்கு என் லவ்வோ பெருமை தரக்கூடிய விஷயமாகும்.

புதிய அருகா?

புதிதாயினவரை, புதிதாயினவரின் பெருமான் போன்ற பெயர்களை இனி அருக் கியும் ஸாந்தியைவரை, அருக்கியும் பார்த்த சாரதியு பெருமான் என்று மொழிபெயர்த்துச் சொல்ல வேண்டும் - எழுத வேண்டும் என்று உத்தரவிட்ட தனித்தொட்டு ஆட்சி ஸ்தலச் செய்திருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இவை பெயர்களும் வழி வழியாக வந்த புதித விஷ யங்கள். இவற்றை வேறும் உத்தரவுகள் மூலம் மாற்ற முயல்கிறோ, மக்கள் தங்கமக் கான வேறு பிட்டங்களைச் சொல்கிறதக் கையாங்காத அரசாங்கம் ஒரு திணை திருப்பு வேண்டியாகச் செய்யுதொ சிபிக்கு. மொழி பெயர்ப்பு என்ற பெயரின் அபத்தமான காரி யங்களைச் சொல்லுகிறது. ஆகவும், விதி முறைகள் புதித விவரம் தெரிந்தவர்கள் அமைத்த பழம் பெயர்களை வேறும் அறி காரத்தைய மட்டுமே கையில் வைத்துக் கொண்டு திரித்துப்படி மாற்றிவிடுவது தானாக மான செயல் ஆகாது. ஏதோ துன்பம்தான்.

பெருமைமையும், மிகுமைமையும்

பெயர்வழிவிருந்து 35-7-73 அன்று மானி ஒன்றின் துணை மத்திய இருபதுதான் செவன் வந்த இரவீஸ் வேண்டியுத்தம் காரணமாகப் பெரும்புறமே திறத்திவிட்டார்கள், அவ் கும் அமைதியாக இதற்கிட் தம்மை வரவேற் றப் பெரும்புறத்தே வந்திருந்த காக்கிரல் ஸுழியர்களைக் கருத்துகள் வந்துவிட்டார். தங்கள் தலைவர் வந்த இரவீஸ் பெரும்புரி வேலை திறத்திவிட்டதே என்று காக்கிரல் ஸுழியர்கள் உடனே அந்த ரவீஸ்டிக்கு என்

வெறித்து, காக்கிரல் அந்த புறமையாகக் கையாடுத்திவிட்டார்கள். இது பெருமைக்கு உதாரணம்.

ஆனால் அந்த ஒருதமம் ராஜபாளையம் திரிபத்தின் ரவீஸிவிருந்து இதற்கிட் காக்கு, கட்டுதல் மானிட் காக்கிரல் தமம் கரு மம் தம்மை வரவேற்க வந்த கும்பிட்டம் பெரியம் மானி போட்டுக் கொண்டும் முதல் வர் கருவூறித் தேரம் உத்தரவே ராஜபாளி வத்தின் ரவீஸ் திறத்தும் தேரம் முடித்து சிற்று தாமதமும் ஆகிவிட்டதாகக் காக்கு கிட்கி கொடுத்து ரவீஸ் புறப்பட்டு விட்டது. மெய் யானதையத் தொடர இருந்த முதல்வரை ராஜபாளையம் திரிபத்திலேயே விட்டுவிட்டு ரவீஸ் சிற்று தாமம் வரை போய்விட்டது. பிறகு அபாயச் சம்பவியைப் பிடித்து இருந்து ரவீஸ் திறத்தி அந்த இடம் வரை முதல்வர் துத்தியோல் ரவீஸை வர தேர்த்திருக்கிறது. இதில் சிறுமையுத்த நி. மு. க. ஆட்கள் கெடுதலித்து காக்கு, எங்கிலும் புறமையர் கால மையுப்படி தாக்க முயல்வதாகத் தெரி வித்து. காக்குகள் எங்கிலும் புறமையும் தவறு என்று செய்தார்கள்?

உத்தர காலத்தின் சில ரவீஸை வேலை கிராமியருகிலும் அருகே காக்கிரல் பீரதமர் தேருவன் காத்திருத்தபோதும் உதவ வத் திருத்து (உட்டத்துக்குப் புறப்பாடு) அவருக்கு வழி விடாமல் இரவீஸ் சென்ற பீரபே வழி விட்ட கேட்காவலானில் உண்டு. அவர்களை தேருவி பாராட்டி மருக்கிறது. நடிக் கொடுத்திருக்கிறார். இரவீஸ் பண்பாடு.

வருத்துவிருதும்

ரீரீஜர்ஜியாக நாற்பத்தி எட்டு வருடம் களுக்கு முன் தொடங்கப்பட்ட திருச்செல் வோடு காத்தி ஆரோகுத்தின் டிரக்டு-போக்கிரை தார் திரு எம். கே. வேங்கடராமன் அண்ணல் பிக்குகே விவோகமாரார். இவரும் இவரது மனையினாரும் 1950-51ல் உத்தியாக்கிரைப் போக்கி சிறைவாசம் பெற்றவர்கள். காத்திரை தெரிவிச் காத்திருந்த ராஜாஜிவின் அருகாணியப் படி விட்டத்தட்ட ஒரு பொன் விழாக் காலம் அரும்பணியாத்தியவர் வேங்கடராமன். காத்தி ஆரோமத் தொண்டர்கள் அவரை முன் மாற்றியாகக் கொண்டு சேவைகையத் தொடர வேண்டும்.

சாதுவாதி சித்தியா

பொது இடங்களில் பேசுவதற்கும், தனிப்பட்ட முறையில் சம்பா ஸிப்பதற்கும் இடையே வித்தியாசம் இருப்பதாகத் திகைத்துவிட்டார்கள். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இடையாது. பொது இடங்களில் பேசும்போது எவ்வளவு அட்டுப்பாடுடனும் ஓரக்கிரகையுடனும் பேசுவோமோ அதே போகத் தனிப்பட்ட சம்பாஷணையிலும் நடத்தக்கொள்ள வேண்டும். இவை அன்றாட நடத்தையின் ரகசியங்களாகும். இது ஏதொ புதுமைவாதத் தொன்றாகும்; ஆனால் உண்மையில் அப்படியல்ல. மகாத்மா காத்திரிடம் தான் கற்றுக்கொண்ட பாடம் இதுதான். சரியான ஒன்று எல்லாம் குப் திரிவனிலும் சரியாகத்தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு தனித் தாராக் சேர்ந்து தான் சமுத்திரமாதிறது. அதேபோல் ஒவ்வொரு மேகம், ஒவ்வொரு சம்பாஷணையும் சேர்ந்துதான் தெரிய காத்தி உருவாகிறது. நமது தெரிய காத்தியைப் பரிசுத்தப்படுத்துவோம்.

பக்தி செய்வது தென்காக்க?

இகத்திலு முகாததி காமகோடி சங்கராசாரிய சுவாமிகள்

இப்பொழுது காரணத்தாலும் ஒரு விஷய இருக்கிறது. பொன்னை விஷயமாகம் முழுதும் இத்தக காரணம் - விஷய (cause & effect) பற்றிய விதிகளைக் குறித்ததேவாகும். மாற்ற முடியாத இந்த விதிகளையே உலகம் நியதி உடன் இயங்குகிறது. ஏதோ ஒரு வேரிலிருந்து பதார்தம் இப்படிப்பட்ட விதிகள் உண்டாகி, அவை எல்லாம் ஒழுங்காக இளைத்து, உலக வாழ்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. பொன்னை உலகம் காரணம் - விஷய எவ்வித தவிர்க்க முடியாத சங்கிலி இருந்தால் மனித வாழ்க்கையிலும் அது இருந்துதானே ஆக வேண்டும்? தாம் செப்திர சகல காரியங்களுக்கும் விஷய இருந்துதான் ஆக வேண்டும். தங்கள் காரியங்கள் செய்தால் அதற்குச் சமமான நன்மை விஷயமாகப் பெற வேண்டும். கேட்டதைச் செய்தால் அதற்குச் சமமான கேட்ட பலங்களைப் பெறலாம். இப்படியும் பாவித்த தருமம் 'பாதுதா'தான் பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியிருக்கிற மகாசக்தி, சகலரன், பகலரன், சங்கரம், உதயன்.

மனம் இருக்கிற கவரன் அது சந்தித்த கொண்டுதான் இருக்கும். தன்மீது கேட்டதையும் தீர்ந்ததான் செய்தும். புண்ணியத்தோடு பாபத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கும். இத்தப் பாபத்தாலும் விஷயமாகக் கட்டப்படும் தமக்கு சகலரன் கத்துகொண்டுதான் இருப்பான். கட்டல் களைப் பேரக்கடிப்பதற்காகவே பொருளில் எல்லாரும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். இதைத்தான் பக்தி என்று தீர்ந்திருக்கிறார்கள். சகலரன் மனம் கவந்தால் தம் பாபத்தால் பிரதிபலன கட்டத்ததைத் தராமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அவன் கட்டத்ததைப் போக்கத்தான் வேண்டும் என்று தீர்ந்ததும் செய்த தமக்கு போக்கத்தான் இருக்கிற. கட்டல் வந்தாலும், அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கிற மனப்பாவத்தால் பிரார்த்திப்பதே இதைவிட உத்தமமாகும். ஆனால் இந்தப் பிரார்த்தனை உடல் மூலம் பக்தி அல்ல.

தம் கட்டத்ததை சகலரனிடம் கொடுக்கிற பொருட்பாவத்தால் அது தெரியாதது என்று தாம் தீர்ந்தபொழுது ஆகிறது. அதுவது சகலரனுடைய எல்லாம் அறிந்த சகலருக்குத்தான்

தம்முக்குத்தான் உண்டாகியிருக்கும். 'இத்தக கட்டத்ததைப் போக்கு: அல்லது களை: ததைப் பொருட்படுத்தாத மனப்பாவத்தால் மாற்ற' என்னிற்பாது தாம் கேட்டுத்தான் அவன் ஒன்றைச் செய்திருக்கிறான் என்று ஆகியிருக்கிறது. அதாவது தானும் பெருகும் அவனது காலம்வந்ததற்குக் குறை உண்டாகி விடுகிறது. சகலரனுடைய மூலம், கிருபை மூலமும் தோஷம் கற்பிக்கிற பிரார்த்தனை உண்மையான பக்தி இல்லை. ஆனால் இப்படியப்பட்ட பிரார்த்தனைவால் நம்முடைய மனச்சகலம் தாதுக்காமலாவது இல்லாமல், கொஞ்சம் சாத்தி பிரதிபலித்து தாம கலக கலகம் சாத்தித்தவிட முடியும் என்ற அம்சத்தால் கீட்டு சகலரனிடம் பாவித்த அளவுக்கு எளிமை பெறுகிறோம், அதையும் தவிர்த்து.

'தீ செய்து விட்டபொழுது அப்படி ஆகட்டும்' என்று சரணாகதி செய்வதுதான் பக்தி. தனக்கு என்று எதுவுமே இல்லாமல் தாம் மனம் அழுக்குகள் நீங்கி, அது என்னுடைய மாந்தி கத்தமாக இருக்கும்.

பக்தி செய்வதற்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணம்: அன்பு செய்துதான் வாழ்ததாம் அந்த ஆனந்தம் இல்லை. அன்பின் உலக ஆனந்தம் வேறெதுவும் இல்லை என்று அனுபவத்தின் தெரிகிறது. ஆனால் தாம் பாபம் அன்பு வைத்தாலும், என்னு ஒரு தாம் ஒன்று தாம் அவரை விட்டுப் பிரிவிருக்கும்; இல்லாவிட்டால் அவர் தம்மை விட்டுப் பிரிவிருக்க. ஆனந்த வேறுவகை இருக்க அன்பு அத்தனையும் அருமை மயமாகி விடுகிறது. தம்மை விட்டுப் பிரிவதே ஒரே சகலவத வந்து சகலரன் தான். அவனிடம் அன்பு வைத்த விட்டால் இத்த அன்பு என்றும் சகலவதமாக ஆனந்தம் தந்துகொண்டே இருக்கும். இத்த அன்பு முற்றிலுமாக வாழ்வே அளவுக்கு தெரியும். ஒன்றிடம் அன்பு-அது காரணமாகவே இன்னொன்றிடம் துவங்கும்-என்றதேவாகம் எவ்வாறுத்திடும் ஏற்றத் தாழ்விக்காமல் அவ்வாறு இருப்போம். அன்பற்ற வாழ்வு வாழ்த்து மறுகிய ஒன்றாய்விடுவதால் கிடைக்கக்கூடிய கொள்ளாமல் இருக்க பத்தியே உதவுகிறது.

பத்தியால் படிப்படியாக மனமில்லாத கட்டல் களைப் போக்கத்தால் கொள்ளலாம்; மனமே பாபத்ததை உலர்த்தித் கொள்ளலாம்; மனத்தின் அருக்கத்தைப் போக்கித் கொள்ளலாம்; அல்லது மனம் ஒருமுடிப்படுத்தலாம்; சகலரன் கலகான மூலக்களைப் பெறலாம்; சகலவதமான அவ்வாறு பெற்று ஆனந்திக்கலாம். எல்லாம் பற்றுக்கும் மேலாகக் கர்ம பவனைத் தருகிறவனைத் தஞ்சம் புருத்தால் தாம் அவன் ஏன் தியங்கித் கட்டுப்பட்ட பிரபஞ்சத்திலிருந்து தம்மை விடுவித்த முடியும் முக்கித் தருவான், பக்தி செய்துதான் இருக்கிற காரணம் இருக்கிறது.

இனி, காரணம் இல்லாத பக்தி ஒன்றும் இருக்கிறது.

(அடுத்த இதழில்: காரணத்தால் பக்தி)

சிதாபொனம்

க. பஞ்சாபகசுரி

மதுரை நகர் தலைப்படுத்திச் சென்ற சென்ட்ரல் எக்ஸ்பிரஸ் வண்டிக்குக் கூட்டம் இருக்காதோ? அங்கு விசத்திரும்பாதோ. பெருக செய்வதாம் வெறிச்சோடிக்கிடத்தாம்.

என்னதான் மதுரைநகரிலிருந்து சென்ட்ரல் பக்கம் நேர எக்ஸ்பிரஸ் வண்டியாக இருக்காதுமே -

இப்படியான அங்கொருவர் இங்கொருவராக ஊக்கப்பறம் தலை நீட்டிக் கொண்டு உங்களை முடக்கி உட்கார்த்திருப்பார்கள்?

என் மனசில் ஏதாவதே வேகமும் வெரத்தனீயும் அதிகமாக இருக்கன. எவ்வீடு ஒரே ஒரு சிறு தோல் பெட்டி. அதற்குள் நான் அவசரம் அவசரமாகத் திணித்துக் கொண்டிருக்கும். ஒன்று புடவைகள்; சோலிகள் இத்தியாதி. ஒரு சீட்டி. பாக், அதற்குள் 'அவருடை. ப' என்பதைத்திரித்து எடுத்த சைமாதங்கனியை நானே அக்கறைவாகப் பேசித்தாம். திணித்த பணம். அதில் செங்கிசுக்குக் கொட்ட வாங்கியது போல பிதி வணிகமாகியே இருத்தது.

வண்டி புறப்பட இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் இருத்தன. சென்ட்ரல் எக்ஸ்பிரஸ் மென்டியல் ஏற விரும்பம் இங்கே. பீக் எந்த வண்டியில் ஏறமுது!

ஒரு முறை நீங்கள் நடத்தினீர். ஒரு 'எம் பார்' வெண்டி. அதேமாதிரி முழுமையும் காவி. ஆனால் -

"அப்பா, தண்ணீர் க் கூறாமல் திரவியை எடுத்து வைக்கோமா?"

"தண்ணீருக்கு. நீங்கள் ஒரு ஓவர்க்ஷைட்டாகக் கூர்சே. தண்ணீர்க் கூறாமல் எடுத்து வைக்க மறப்பேறு!"

"ஆமாம்மா, நான் ஓவர்க்ஷைட்டாகத் தான், என் கைப்பிடி எத்தனையோ உட்பட விக்ஷைட்டிக்குக்கிறேன். கையாக்கட்டி - உம் - எஞ்சினீயர்..... இப்போ இந்த சந்தோஷமான பிரயாணத்தின் ஆரம்பத்திலேயே நமக்குள் எதுக்குக் கெடுபிடி? ஒரு டம்ளர் தண்ணீர் கொடு!"

நடுத்தர வயதான எடுத்த தம்பதிகள். அப்படி யினையும் எவதானவர்களும் அவர். அந்தக் கம்பார்ட்மென்டியல் துறைத்து அவர்கள் உட்கார்த்திருத்த பகுதியில் ஓர் ஓரத்தில் உட்கார்த்தினீர், கைப் பெட்டியை மேலே பெடுபிடித் தண்ணீரிட்டு.

நான் வந்து உட்கார்த்து உடனடியே என்னை இருவரும் கொஞ்சம் திரக்கமாகியே அனத்துவிட்டது எனக்குப் பரித்தது.

சென்ட்ரல் புறப்பட முன் மணி அடித்து விட்டது.

"கெட்டியை மாக்டுக்கு 'பாட்டா' காட்டுவோமா?" என்றார் அவர்.

அந்த அம்மான் சித்தித் கொண்டே, "எல்லாணம் பண்ணி இருப்பதைத்தான் ஒரு

வகைகள் ஆனதுதான் மிச்சம். உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறீர் போலீஸ்" என்றான்.

"அப்பா, எவ்வீடு புறப்பட்டாக். நான்கு காணியை நாம நம்ம 'செவ்வர் துடிப்பி' கொண்டு வரப்போகோம். இப்படித் 'கொஞ்சம்' வேண்டாம்!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வெகுச் சீக்கிச் சித்திரார் அவர்.

அந்தச் சித்திரார் கவந்து கொண்ட அம்மனும், "மெதுவாகப் போகலோ. செவ்வர் கொண்டு ஒன்றை பக்கத்திலே இருக்கு" என்றும் மெதுவாகவும் அழுத்தம் திருத்தமாகவும்.

இவர்கள் இருபத்தி ஐந்து ஆண்டுகள் ஒழுத்த இருபத்தி ஆறுவது ஆண்டுகள் இன்னும் இருபத்தி நான்கு மணி நேரத்தில் தொடக்க மதறுமொரு 'ஹைலன்' போடுகிறீர்கள். தானே? -

இருபத்தைந்து மாதங்களுக்கு முன்புதான் திருமணம் ஆறிற்று. மெட்ராஸில் இந்த 'பாண்டிஸ் குதிரை மிஸ்' தானில் அமர்க்கலான கல்யாணம். அப்பா கொஞ்சமாகவே செவ்வார்? எழுபதாயிரம் ரூபாய்க்கும் மேல் செலவு, மார்டிங்கிள் மதுரை பாங்க் ஒன்றில், அந்த இடம் கப்பலினையே, என திறையச் சம்பளம் வாங்கும் ஏஜெண்ட். வாங்கிய பட்டகங்களுக்கு இரண்டு வரி போதாது.

"மீட்டர் எட்டி நிறுத்து. திண்டுக்கல் வரப் போகறதே. கொஞ்சம் எதுமிக்சம் பழச் சாறம் தரமா?"

"பழம் ஆரம்பிக்கட்டெனோ....."

"ஹைலன்மா....."

"ஆமாம்மா. மதறுட்டுத்து. இதோ எடுத்த தீர்ன்." கொண்டு விசத்திருத்த டிரைவ் கார்டிரைவிக் ஒன்றைப் பித்திரார் அம்மான்.

மேல் தட்டு ஈழமும் தும்பைப் பூக்கப் போல் வெளுத்திருத்த பொரித்த வடிகளும் அப்பாணும். சீழ்த் தட்டிய அருமைவான எதுமிக்சம் பழச் சாறம். அவர் சந்திர வெளியே எழுத்து போலிருத்த அந்த நேரத்தில் அப்பா அம்மான் என்னிடம் மஞ்சள் குதத்தில் அமைத்த சித்திரப் போக்கல் உதறினார்.

"குழந்தைதான் எப்படியும். இவரோடு இருபத்தைந்து வருஷங்கள் எல்லாத்தம் போட்டுண்டு எப்படியோ நீதி அடிச்ச வத்துட்டுண்டாய்மாயா. மதுமிச்சம் பழச் சாறம் உதிர். கை வெக்கினிதான் கல்யாண தானாம். இரண்டாவது தேவியைமா! மெட்ராஸிலே அந்த எடுத்தத் தம்படியுமாம். தண்ணீர், தம்பி கைமார் இருக்கா. ஒரு அவரின் செய்வதாம் வெறுமனை 'மிஸ்டர்' தான் பண்ணுமாய்மா.....! சரி, நீ என்னுடையமா இப்படி ஓரே ஒரு பெட்டியைமேல் புறப்பட்டு வந்திருக்கீர் 'என்னையோமே நீயும் எப்பிடீனாம்...!'"

அந்த அம்மான் பேசிக் கொண்டே போனதன் மூலத்தில் அவர் வந்தார். நான், "வேண்டாம், மாமி. நான் தென்னிலா டிபன் சாப்பிட்டு விட்டே புறப்பட்டேன். ஒண்ணும் வேண்டாம்" என்றேன்.

மனம் அலை பாய்ந்தது. தென்னில் ஆழத்துக்குள் புதைந்து விட்ட - தெஞ்சை ஆழ ஆழப் புதைந்த - அந்த முகம் நினைவில் திணை வருகிறது...

மீனாட்சியின் சந்திதானம். அப்பாள் எத்தனை கவரமோ அத்தனை அழகு! நோடுகளும் மூக்குத்தியும் தெந்தியின் பொட்டு மூக நொடிக், அந்த அழர்வ தெய்வச் சிலப்பு நிதப் புடனவயில் அம்பலகவின் கோவத்தைத் தரிசித்துக் கொண் டிருந்த நான் அருகில் குரங்கள் கேட்கவும் நிற்கப்போன் -

"செனம்பா, தீவா?"

"பரத், நீங்களா?" - பரத் எப்பது என் கணவர். பாரத் வானம்.

எனக்கு அடுத்து என்விதியின் இருவரும் அப்போயப் பிடித் துக் கொண்டு நின்றுருந்த அவரை அடுத்து அவன், அந்த செனம்பா.

உடனே மூக்குத்தி மறு படியும் அம்பலகவின் பக் கம் நிரும்பினேன். மேலே என்ன பெககிருக்கன்...

"பரத்! நான் பார்த்து

அந்த வருஷம் ஆவி யிருக்குமே! உடனே மார்வல்ஸ், கனடா வருஷத்தில் இருத் ததை விட இப் போது அழகான இருக்கிறது."

“அப்படியா, சொல்லுமா?”

என்னதான் தெரூட்டான் வழித்துத் தெரிந்த
உட்டுமே. இதைப்போ அப்பினை என்னதான்
வாழ? அப்படி...

“நான் எப்படி இருக்கேன், பரத்?”

“கிட்டி! பருத்துவிட்டால், எழுதின
தான் மிக்குவிறை.”

“ஆனால் பரத், நீ எனக்கு எழுதிவிடுகிற
சாதல் எழுதக்கூடாது என்று பத்திரமாய்
வைத்திருக்கேன். என் எழுதக்கூடாது என்று
நீ என்ன பண்ணினாய்?”

உத்திரே திராவிடர்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிற
பிறகு. அந்தப் போகத்திலுள்ள பெருமையின்
மீதம் உலகத் தாயின் மூலத்தில் ஒரு கணக்கில்
தென்புறத்திலுள்ள போல் தொழுவிறை,
எனக்கு! என் உணர்வின் அடித் தளத்தில்
ஒரு தெருப்புத் துண்டு புரக்கெதல் போல்...

இவர் திராவிடர்களின் போது சொல்லக்கூட
இருக்கிறார்களா?... அவன் சொல்லிக்கு இவர்
பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

“உன் எழுதக்கூடாது நான் பாதுகாத்து
வைக்கக்கூடாது, சொல்லுமா, நான் பாதுகாத்துவைக்க
வேறுமாதிரியாகி விட்டன... இது என்
மனசில் எழுது... இது சொல்லுமா, உன்மன
இப்போது எழுது, அது வரும் போதிலே
எனவேதான் படிக்கோம்.”

“அதோடு இருக்க, எழுது, இப்போது அது
வரும்போது எழுது... உன் உணர்வு
வரும் - ‘நீ’ பண்ணிவிட என்னக்கு ஒரு
‘நீ’யே எழுதிக்கொடுக்கிறது. நீ உன் சொல்லு
பாடு இருக்கிறீர்கள், எழுது! பரத் தன்மூலத்
தான் சொல்லிப் பண்ணி விடுகிறார்!”

அப்போது என்னதான் விட்டு வெளியே
வந்தோம். எனக்கும் சொல்லுமாய்க்கும்
தருவிக் அவர் வந்துகொண்டிருந்தார்...

உலகப் பின்புறத்தில் தான் உலகம் விட்டது.
உலகம் வெளியுக்குத் துன்பித்திருக்கிறது.
‘உலகம்’ ஒருபின் தம்பிதான்! உத்திரே மூலத்
தாதுவாகிருந்தார். காரணம் அந்த மனசில்
கொஞ்சம் உட்கொடுத்தது, உன் அவர்
திருந்தார்.

இவ்வாறு விட்டு வெளியே வந்ததும்—

“சொல்லுமா! நான் உன் உலகத்தில் வந்து
திருக்கிறேன், உன் தூதன்...” என்று இவ்
தான் இவர்.

“நான் உன் துன்பம் டாக்ஸிக்குப் பக்கத்
தில் துன்பிடுக்கிறேன்...” என்று சொல்லுமா.

இவர் தம் உணர்வின்மீது துன்பிடுக்கில்
காரணம் எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார்.

“உலகப்போய் வா, சொல்லுமா, உன் உணர்வு
வந்தோடு உலகப்போய் வா.”

சொல்லுமா அந்த விசிப்புக் காரணம் ஒரு
தொடர் விசிப்புக்கு. “நீ உன் உணர்வின்
மீது இருக்கேன், பரத். நான் பூமிவாசியின்
மீது இருக்கேன் இருக்கேன்... சரி, வரட்டுமா?
உலகப்போய் விட்டுக்கு வரும்போது,
எழுது! நீ ஒரு அநிர்வுட்காரன் போல்!
உன் உணர்வு ஓர் அப்பாவி, தொம்ப நன்மை
வா... வரட்டுமா?” என்று உத்திரே
தந்து விட்டான்.

இவர் என் மன நிலைமையை அவன் சொல்ல
நிலைமையைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்று?

“சரி, எழுது! உலகத்தில் எழுது. புதுப்
படமாய்” என்று. எழுது என்னதான்
பெயரைத் தம் மனசில் குழியுணர்வு பிறக்
கும்போதெல்லாம் எழுது என்று மாதிரி
அகழப்பது எனக்குக் கொஞ்சம் பிடிக்கும்.
ஆனால் உலகப் பத்திரம் எழுதுவதற்கு
எனக்கு அந்த கார்த்திகை எரிக்கெனிய உன்
டாக் விட்டது.

அந்த இரவு.

இவ்வாறு இரு பெரிய உட்குறையில்
உலகம் உணர்வையும் இவ்வாறு சொல்லுமா
தானும்...

இவ்வாறு பெரிய சொல்லுமாய்க்கு வந்து
தது. நான் கொஞ்சம் துருக்கெனிய
மேலிருக்கேன்.

“உலகத்தில் துத்தாது வரும்படி படித்தவன்;
ஒரு வன், ஏ. பட்டதாரி, செகரரி, உலகமாய்
நான் ஆகிவிட்டது. இன்னும் தான் மாதிரி
எனது எழுதிய எழுதக்கூடாது ‘பிரான்ஸ்’
சொல்லுகிறான். ‘உலகத்தில்’ - நானும்
சொல்லுமாய்க்கு அலகுக்குப் படித்தவன் தான்
என்பதைத் தெரிமறத்துவிட்டுப் பெரிசென்.

இவர் - அந்தச் சொல்லுமாய்க்கு உலகமாய்க்கு
தன்மாதிரி பரத் - சொல்லுமா.

“அந்தமில்லாமல் பெரிசென், எழுது,
திருமணத்துக்கு முன்பு அந்தமாய்க்கு இவ்வாறு
எனக்கும் குமரிசென்கும் ஏற்பட்ட உலகம் ஒரு
விதமாய் ‘பொருள்’ உணர்வுதான் அது.
மிக விஷயத்தில் இது மூலத்தில் உலகமாய்
மாதிரி அலகுக்குப் படித்தவன் இவ்வாறு
சொல்லுமாய்க்கு. ஆனால் என் விஷயத்தில் அப்படி
இருக்க. அவரும் எழுதினார்! நானும் எழுதி
சென்....” என்று சொல்லிக் கொண்டு
வந்தபோது அவர் கொஞ்சம் பெரிதானிய
பிடித்து, பிறகு தொல் தந்தாரா—

“சொல்லுமா உலகத்தில் உலகத்தையும், முட்
டாக் தன்மை. நான் ஒரு இவ்வாறு பித்தன்,
ஆனால் இவ்வாறு பித்தன் புராதன தான்
வந்தது உலகம் என இவ்வாறு உணர்வு
எனவா படித்துக் கொண்டிருப்பவன்.
இப்போது அப்படித்தான் என்மூலம் உலகத்துத்
தெரியுமே, எழுது... அதனால் நான் படித்த
வந்ததில் உலகத்தையாக அவருக்கு நான் எழுதி
வ எழுதக்கூடாது அமைத்து விட்டன...”

என்று.

“அதுதான் அந்த இவ்வாறு பொருளில்
உன் உணர்வு பாதுகாக்கிறதோ?”

என் குரலிலிருந்து திரிந்ததன் அவர்
பித்தம் கொண்டதான் தெரியக்கூட.

“குமாரி! அதுதான் உன் உணர்வு
தன் பாதுகாப்பதன் சொல்லுமாய்க்கு,
எழுது! அந்த சொல்லுமா ஒரு குழந்தை.
அவன் அந்தக் காலத்திலேயே என்ன சொல்
லுன் தெரியுமா? ‘பரத்! உன் எழுதக்கூடாது
காதுகூட இவ்வாறு உலகத்தையே நான் அந்நி
மாய் பார்த்தேன். ஒரு கத்தமாய், புதிய
இவ்வாறு அது’ என்பான். அதுதான் தான்
உலகமாய்க்கு பிறக்கும் அந்தக் எழுதக்
கூடப் பாதுகாப்பதன் சொல்லுமாய்க்கு. இந்
திருந்தே உலகத்துப் புரிவாசியா எழுது!
அது ஓர் இவ்வாறு பரிசுணர்வுதான்.
உலகம் திரிப்பதன் போன்ற என்ன
அன்ன. அதுதான் அது அந்தோடு குழியு
பெற்றது. எனக்கு நீ உலகத்தாய்...”

மேட்டூர் செமிகல் அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிடெட்டின் லீனம்பர இலாகாவைச் சேர்ந்த திரு எம். சே. ராஜகோபாலனின் துமாரத்தி சென். ரமணிக்கும், டெய்லி இன்டர்-பெக்டரேட் ஆப் ஆர்மிமென்டஸ்க் பணிபுரந்தும் பிரெஞ்சிஸ் எம். செல்வசுந்தரத்தும் திருமணம் துரன் மாதம் 5-ந் தேதி மேட்டூர் செமிகல் லாபனியில் நிறப்புகை தடைபெற்றது.

தேவதாஸ் - திரு பரமேஸ்வர ஸுப்ரமேசுவரம்

1950-ல் திருவாரூர் பணிபுரந்திருந்த திரு பரமேஸ்வர அண்ணா அங்காணது அதுப நான்கு திருநாவு விழா கடந்த மே 5-ந் தேதி திருவாரூரில் திருமணம் கொண்டாடப்பட்டது. அதுபநான்கு திருநாவு தடைபுகைக்கு தடை தன் காத்திருக்க.

தலைவலியா ?
உடல்வலியா ?
ஃப்ளூவா ?

ஸலோஃபென்
வலி நிவாரண மாத்திரை

தமிழ்தாஞ்சன் லிமிடெட், சென்னை

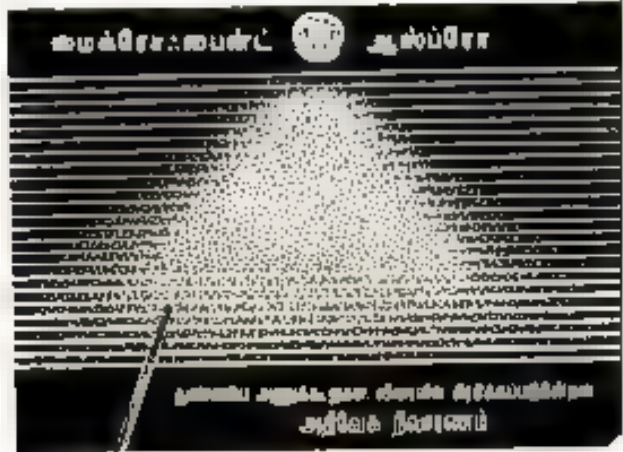
தலைவலி, ஃப்ளூ, பல்வலி, உடல்வலி ஆகியவற்றிலிருந்து ஸலோஃபென் உடனடியாக நிவாரணம் அளித்திற்று. அது நம்பகமானது டாக்டர்கள் மிகவும் மருத்துவ குறைப்பை ஸலோஃபென் தயாரிக்கப்படுகிறது.

மைக்ரோ:பைன்ட் ஆஸ்ப்ரோ

அதிவேகமாகக் கரைந்து, அதிவேகமாகக் கிரகிக்கப் படுகிறது. அதனால்தான் அது அதிவேகமாக வலியைப் போக்கி விடுகிறது—

சாதாரண வளிநிலை மாற்றங்களைவிட இரண்டங்கு அதிக வேகத்துடன் வலியைப் போக்கி விடுகிறது.

சாதாரண மாத்திரைகளைப் போலன்றி, ஆஸ்ப்ரோவின் நுண்ணிய அணுக்கூறுகள் அதிவேகமாகக் கிரகிக்கப் படுகின்றன. வலியின் இருப்பிடத்தை அதிவேகமாக அடைகின்றன. உங்களுக்கு அதிவேக நிவாரணம் அளிக்கின்றன.

கீழ்க்கண்டவைகளுக்கு மைக்ரோ:பைன்ட் ஆஸ்ப்ரோ சாப்பிடுங்கள்: தலைவலி • உடல் வலி • ஜலதோஷம் • சளி • மூட்டுவலி • தொண்டை அழற்சி • பல்வலி

சாப்பிடும் அளவு: வயது வந்தவர்கள்: இரண்டு மாத்திரைகள், தேவைப் பட்டால் மீண்டும் சாப்பிடவும். குழந்தைகள்: ஒரு மாத்திரை அவ்வது உங்கள் டாக்டர் சொற்படி.

ஆஸ்ப்ரோ மட்டுமே மைக்ரோ:பைன்ட் செய்யப் படுகிறது, அதிவேகமாக வலியை வெளியே இழுப்பதற்காக.

நிகோலஸ் இ. தயாரிப்பு

அவர் முடிக்கவில்லை. சீதனென் தான்:
 "...ஆமாம். உங்களுக்கு நான் கிடைத்
 தேன். அவளுக்கு வேறு யாரோ கிடைத்
 தார். கோலிவித்தான் பார்த்தேனே. அதுவும்
 அம்பிகை என்னிதான் தங்களுக்கு எதிரில்..."

"கருணா!"
 "ஏன் கத்த வேண்டும்? வெட்டியவர்களை
 சொல்லுகிறேன். அட்டால் வேறே கொடுத்த
 திருக்கிறது. தங்கம் டாக்ஸிக்குப் பக்கத்தி
 லாம். நான்கேயோ போலிப் பாகுக்கள்..."

"கருணா, நீ அதிகமாகப் போகிறாய்..."
 "...ஆமாம். உங்களை அழைக்க அவன் புத்தி
 தான்; நீங்கள் அந்த மறந்துபோன நினைவுகளை
 வெல்லுங்கள்..."

"கருணா! ஒரு படித்த பெண் போகிறே
 யேன் இது? மறந்துபோன நினைவுகள் அல்ல
 அவை. மடித்து போன நினைவுகள். என்னைத்
 தூக்கம் வருகிறது..." என்று சொல்லியிட
 டுப் புரண்டு வருவதுவிட்டார்.

இருக்கப்போன திருக்கிரி ஜெயராஜ்
 தங்குத்து கொண்டிருந்தது.
 வண்டி திருக்கிரியை விட்டுப் புறப்படுகிறது.
 என் தெருவில் தென்னை மரம் நடந்த சம்பவம்
 விரிந்தது....

"கருணா! என்னைப் பிடிச்ச அசல் காகு
 பீர் அப்பிள் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். துண்டு
 பண்ணிக்கொண்டு வா. பார்ப்போம்..."

பெரிய குண்டான, கண்ணை மயக்கும்
 படியான கிப்பிப்போலி வீசிய பழங்கள். இரண்
 டையும் கையில் காங்கிக் கொண்ட நான்
 என்ன சொல்கிறேன் தெரியுமா!

நான்கில் முகிக்கொண்டிருக்க தூக்கி எறித்
 தேன். "எனக்கு மிகவும் கொப்பமா?" என்று
 காத்தமாக கேட்டார்!

நான் பேசவில்லை.
 "காப்பி இல்லையா?"

வேகமாக உள்ளே சென்று பிளாஸ்டிக்
 டிரைன்ஸ்ட்ரீப் டம்ஸைக் கொண்டு வந்து
 மெனஜரின் மேல் வைத்தேன்.

பிளாஸ்டிக் திரை டம்ஸில் காப்பியை
 வற்றி திரைமரக்க குடித்துக் கொண்டே
 "சென்னைப் பத்திரிகை டெஸ்டிபோன் செய்
 தான்" என்றார்.

யார் கேட்டாரென்று?
 "காவேரி அதுவரை நான்கு மெட்
 ரால் போகிறோம். இரண்டு நாட்களில்
 வந்துவிடுவோம். வருகிற துரையாற்றுகிறதென
 தன் கண்களோடு அவன் நம் வீட்டுக்கு வருகி
 ருளாம். உன்னிடம் சொல்லக் கொள்ளுகள்..."

காப்பியைக் குடித்து விட்டு நான்கில்
 இரண்டு முகங்களில் சிதறிக் கிடந்த அந்த
 இரண்டு அப்பிள்களையும் எடுத்து வந்து
 மெனஜரின் மேல் வைத்தார்.

"கருணா! புதிய படம் வந்ததா?"
 "உங்களை சொல்லாதே! இன்னும்

செண்டு நாளில் திரும்பி வந்து விடுவானே!
 அவரை அழைத்துக் கொண்டு போங்கள்.
 அவரை இன்று நேற்று, கல்யாணமாகவந்திரு
 ம்மையே இந்நேற்று பறக்கொண்டேனே!"

பொதுக்க முடியாமல், "கருணா" என்று
 கத்தினார் அவர். அப்படி அவர் கத்தி அது
 வரை நான் பார்த்ததில்லை; கேட்டதில்லை.

"நீ என்ன பேசுறே, கருணா? அவன் திரு
 மணமாக ஒரு குடும்பம் பெண்..."

"தெரியுமே!"

"மறுபடியும் மறுபடியும் அசட்டுமாமா!
 பேசுகிறாய். இனி என்னுட்க பொதுக்க முடி
 யாத, நான் உயிர் கொட்டியிருந்த
 இவக்கியப் பித்தறக்களை அவன் நட்புணர்
 வால் பத்திரிப்படுத்தியிருக்கிறான். அவ்வளவு
 தான். இந்த அவன் கணவர் படித்திருக்க
 ளாம், படித்திராமலும் இருக்கலாம், ஆனால்
 அவன் மறிச்செயலாகக் குடும்பம் நடத்துவ
 தாகத் தெரிகிறது. நானும், மறிச்செயலாக
 இருக்கிறேனும்... இம்முறையில் உணர்ச்சிகளை
 வெறுக்க காண்ப் பணி என்று ஒதுக்கிவிடு,
 கருணா!"

அவர் சொல்லக் சொல்ல என்னுடன் ஏதோ
 வெறி ஏறிக்கொண்டே நான் வந்தேன்.

"நான் நீர்மாறித்து விட்டேன். நான்கு
 காலை எக்ஸ்பிரஸில் மெட்ராஸ் புறப்படு
 கிறேன். என் அப்பாவிடம் கேட்கு!
 கொள்கிறேன்..."

"என்ன சொல்கிறே கருணா?"

"பெரிய பாகுக் ஏஜென்ட், ரொம்பப்
 பெரிய பட்டாளியாவும் காங்கியெவர், தங்க
 மாய்க் கொடுத்த, கவர்த்தவ கீழ்க்கு வாக்
 கியதான நினைத்திரகளை அப்பா, அவர் ஒரு
 கண்ணாடிமணிதான் என்று சொல்லப் போகி
 தேன்..."

"கருணா, இதுதான் உன் நிர்மாணமா?"
 "...ஆமாம்,"

நீயில் விருத்தாசைத்தான் தான்குக்
 கொண்டிருந்தது. சிவவர் ஜனலில் நம்புதி
 என்னை வறுக்கப்பட்டாய்ப்படுத்தி அன்புடன்
 கொடுத்த சித்திராண்டுகளை காப்பிட்டுடன்.
 வயிறு நிரம்பிக் கொண்டிருந்தபொது உன்
 எத்தில் சந்தே காத்தம் குழியை நினைவுகள்

செனா அகத்திரை - 111 வரலாறு

"நான் பாடாமல்
தான் உன் தாய் குணம்
அறியுமே..."
"அவ்வளவுதான்! அந்த நிலை
தான் குணம் அறியுமே!"

செவ்வாய்க்கிழமை

எனில் ஆரம்பித்தது. அவர் எங்கு சாப்பிட்டிருப்பார்? மதுரைக்கு இவ்வளவு ஒட்டகம்? காரத்துக்கு ஒரு நாள் சமைக்கக் கூடாது என்று கவனிக்கடையமாக ஒட்டகத்துக்கு இழுத்துக்கொண்டு போகிறவர் ஆகிறேன். ஆகிலும் 'சாப்பிட்டிருப்பாரோ' என்ற எண்ணம் ஏன் என்னிடம் உண்டாக வேண்டும்?

அம்புது அம்மாள் புயல் காகிதர் மாதிரி என்னிடம் கழுவி வர 'பெரின்' பக்கம் சென்றிருந்தபோது அவர் சொன்னார்:

"அவ ஒரு குழந்தை அம்மா. எங்கேயுடையவரோ? சண்டை பிடிக்கிறவன்தான் தினக்காரன். அவ மனசின் ஒண்ணும் கெடப்பாது. அது மாதிரி என் மனசும் ஒண்ணும் கெடப்பாது. அவளுக்குத் தெரியும், எங்க ரெண்டு போர் மனசிலேயும் இருக்கிற இரகசியம் இதுதான். இப்படியே இருப்பதைக் கருவும் ஒட்டிட்டுடோம். இவ தம்பிப்பத்தான் குழந்தையா எடுத்து வளர்த்தோம். அந்தப் பயலுக்குப் போன கருவும் கல்வாயும் செஞ்சு வைச்சோம். மிஞ்சிச்சுப் போ. ரொம்ப தான் போனது. இரண்டு பேரும் ஒருத்தரை பொருத்திச் சந்திச்சு... சந்தோஷமாத் தான் இருக்கா. மதுரையிலேதான் இருக்கா. எங்களை வழிவழிப்பக்கட வரவங்கு எந்த தன் சந்தோஷமா இருக்காதும்தான் பார்த்துக்கொ..."

"எனது இவர்களுக்குக் குழந்தையே இல்லைமா?" இப்படி நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அம்புது அம்மாள் வந்து கொண்டே, "பிரதாபத்தை வெவ்வாய் கொட்டி அளக்கிறாரோ? குழந்தை இவ்வளவுதான் என்னடியம்மா? இவரை வைத்து ஒரு குழந்தை! இருபத்தி அஞ்சு வருஷமா இதைச் சீராட்டினேன்!" என்றான்.

இருவரும் சேர்ந்து சிக்க அந்தச் சிக்கிய தாழும் கைது கொண்டேன்.

விழுப்புரத்தை தெருவடிக் கொண்டு வந்தது ரயில்; என் நெஞ்சில் தாவிட்டு- 'அவர் என்னதான் குற்றம் செய்து விட்டார்,

நாள் இவ்வளவு பதத்தடித்துக் கொண்டு பட்டணத்துக்குப் பிரத்தமப் நேரத்தில் புறப்படுவதற்கு'.

1917-ம் ஆண்டு இடமாவ தென்மேல் வீதி

கொண்டிருந்தபோது எழுமூரூ ரயில் நிலையத்துக்கு சென்று நின்று எகம்பிரன். வெள்ளி மிழாத தம்பியிடம் நான் விடைபெற்ற போது. "நீயும் எங்களை மாதிரி சிவகர் அகலி கொண்டாட வேண்டும் அம்மா" என்று அந்த கைட்டாகட்டி-எம்-எவ்விடமிடம். அம்புது அம்மாவோ, "வுரெண்டை உம்மா. இவ்வளவு 'தனியோ'வாடு வர மறக்காதே" என்றான்.

தனியோ! "நான் புறப்பட்டுப் போகிறேன்" என்று வைராக்கியத்துடன் சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டு விட்டாது என்று குழந்தை அந்தப் பக்கம் நேர எகம்பிரனில் வந்து 'தனியோ'வின் நினைவுகளைத் தாங்கித்தானே வந்திருக்கான்? அகப் பெட்டியுடன் இறங்கினேன். கொட்பாரத்திலிருந்து குரம்: "தனியோ, கருது!"

செவ்வாய் நின்று கொண்டிருந்தான். நேற்று. 'செவ்வாய் தான் மெட்ராசுக்குப் போகிறான்' என்று அவர் சொன்னார், அதன்படி செவ்வாயும் இந்த கைட்டாகட்டி மெய் வந்திருக்கிறாரா?

"கருது! இவர் என் கைவர், நான் தனியாகப் பிரவாகம் பண்ணக் கூடாது என்று, மதுரை காப்பிரேஷனில் ஒரு பொறுப்பான உத்தியோகம் பார்ப்பவர், இரண்டு நாட்கள் விட போட்டுவிட்டுப் பிடிவாதமாக என்னைத் 'தனியோ'வாக வந்திருக்கிறார்..." என்று கூறி விட்டுக் கைவரை நோக்கித் திரும்பினேன்.

"இது கருது. மிஸ்டர் கருது பரத்தவான்தான். நேற்று நான் சொன்னேன்" என்றான்.

"கைக்கம், மிஸ்டர் பரத்தவான்தான், செனக் கிவந்தானே? செவ்வாய் தன் காவியுமேட் 'பரத்'தைப் பற்றி ஏதாவது என்னைக் கொக்கிவிருக்கிறது. பரத் அந்தக் கைத்தில் எழுதி வடிவங்களைப் பற்றி உங்களை எதிரி மெய் நேற்று செவ்வாய் சொன்னாலாம். அது ரொம்பத் தப்பு. என்ன இருந்தாலும் ஒர் இளை மென்னுண்ட நீங்கள் எப்படி நினைத்திருக்கீர்?... மிஸ்டர் கருது! அதெல்லாம் வெறும் தொருவாயும் மாதிரி. அழகாகத் தெரிந்த மாதிரி இருக்கும்; ஆனால் ஒன்றுமே இருக்காது. நீங்கள் தப்பாக என்ன நினைப்பீர்!"

செவ்வாயின் கைவர் அப்படிச் சொன்னதும் திரைக்கதையிலிருந்து தான். செவ்வாய் வந்து, அவன் கைவருக்கு, என்னுடைய 'அவருக்குப் புரிந்த விஷயம் என்னுடைய புரியாததிலிருந்து' என்று

எனக்குள் குழந்தை உணர்ச்சிகளை மிகக் கூடப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டவனாக-

"நான் கொஞ்சம் குண்டாக் கொண்டேன். செவ்வாய்! வகுந்த குரலிற்றுக் கிழமை அவசியம் உங்களை மதுரையில் எங்கள் விட்டியுள் எதிர்பார்க்கிறேன். என் கைவர் நேற்றிரவே என்விடம் சொல்லி விட்டார்" என்றேன்.

விட்டையாளுக்கு மெனியே செவ்வாய்க்கிழமை நேரே புகுமேட் செவ்வாய்க்குப் போய் அக் நேரம் மதுரைக்கு ஓர் எகம்பிரன் கிப்பிப் பரத் புகுமேட் வரவங்கிக்கொண்டேன்.

ராஜாஜியின் எஜயில் டைரி

1922 பிப்ரவரி, 18a

சீனிக்கிழமை. உண்ணாவிரதத்துக்குப் பின் காத்தியங்களுடைய விஷயமாக யாதொரு சேதியும் வரவில்லை. சிதையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதும் தோழர்கள் இல்லாமல் தனியாகவே வேலை செய்ய வேண்டி விருக்குமே என்ற பயத்துடன், இப்போது தோல்வியாலும் வேலைவின்மையாலும் ஏற்படும் மனச் சோர்வும் சேர்த்துக் கொள்ளும் போலிருக்கிறது. நம்மையும் குய்த்து நிற்கும் இருளை ஒட்டக்கூடிய ஒளி எதுவும் தோன்றுவதாக இல்லை. ஒத்துழையாமையுடையவர்கள் செய்த இயல்பு நியாகங்களின் பலனாக ஏதோ ஒன்றிரண்டு சீர்திருத்தங்கள் மட்டுமேதான் பெறப் போகிறோமோ? இந்தச் சீர்திருத்தங்களைப் பெற இத்தனைத் தியாகங்கள் தேவையில்கூட. சட்ட வரம்புக்குட்பட்ட பழைய முறையில் ஒழுங்காக இடைவிடாமல் உழைத்தால் போதும். இல்லவகளை எளிதில் பெற்றுவிடலாம்.

'பெரும் அரசியல் பலங்கள் பெறுவிட்டாலும் நாம் ஆதம் கத்தலும் ஆற்றவும் பெற்றுவிட்டோமல்லவா?' என்று கேட்கக் கூடும். உண்மையானால், சத்தேசமில்லை. ஆயினும் இதைக் கூறி நம்முடைய மனத்தைச் சமாதானப்படுத்த முடியாது. அத்துடன் இதற்காக ஏற்பட்ட தியாகங்கள் மிகவும் அதிகமானவை என்றே கூற வேண்டும். இயல்புள்ள பெரிய இயக்கம் நடத்தி விட்டு இறுதியில் ஏதோ சில சீர்திருத்தங்கள் மட்டுமே பெறுவது என்பதை என் மனமானது ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டேன் என்றிறது. அதைச் சமாதானப்படுத்த அதிக நாட்கள் செல்லும்போல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் நான் யாரையும் குற்றம் சொல்ல வில்லை. ஒரே லட்சில் வெற்றி காண்பதற்கு வேண்டிய ஆற்றல் தேசத்தில் காணப்படவில்லை. அங்குள்ள தூரம் ஜனங்கள் பொருள் வறுமையால் வாடி கதங்கி விட்டார்கள். அதனால் பலமுறை போர் நடத்திய பின்னர்தான் வெற்றி காண முடியும் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஆத் திர நண்பர்கள் மறுபடியும் தங்கள் குறைகளை என்னிடம் வந்து

கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறைத் தலைமை அதிகாரி ஒப்பந்தப்படி நடக்க வில்லை என்று முறையிடுகிறார்கள். தனியாகச் சமைத்துக் கொள்வதற்கு இடம் தரவில்லை என்பதும், கடும்காவல் கைதிகளுக்குத் தினத்தோறும் குவிக்க அனுமதி தரப்படவில்லை என்பதும் முக்கியமான குறைகள். அவர்கள் சமையல் மட்டும்தான் தாங்களே சமைத்துக் கொள்ள விரும்புகிறார்கள். ஆனால் சிறை அதிகாரிகள், "அப்படியானால் சமையல் முழுவதையும் நீங்களே செய்ய வேண்டும்" என்று கூறுகிறார்கள். அப்படிச் சமையல் முழுவதையும் செய்வதானால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். அவர்களைப் புறமுதுதவதற்காகவே அப்படி அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. சமையல் விஷயத்திலும் சாமான்கள் நரும் விஷயத்திலும் எவ்வித மாறுதலும் செய்ய விரும்பவில்லை

சிறை அதிகாரிகள். இதைத்தான் திருசெனத்தி கூறுகிறார். அப்படித்தான் என்று நானும் எண்ணுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நான் எப்படித் தலையிடுவது? என்ன உதவி செய்ய முடியும்? எனக்கு விளக்கவில்லை. தியாயமாகப் பார்த்தால், அதிகாரிகள் எந்த எண்ணத்துடன் கூறிய போதிலும் சமையல் முழுவதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்; இவையானால் முழுவதையும் அதிகாரிகளிடமே விட்டுவிட வேண்டும் என்றே தோன்றுகிறது.

சிறை தீர்வாகத்தின் மாகாணத் தலைமை அதிகாரி வரப் போகிறாராம். அதற்காக வெள்ளை அடிக்கிறார்கள். கவரை மட்டுமன்று; எல்லா விஷயங்களையும்தான்!

எங்கள் வீட்டுப் பிரசிடென்ட்

எங்கள் வீட்டுப் பிரசிடென்ட் 'எனெக்ட்டி' பிரசிடென்ட் இவ்வீ. 'செனெக்ட்டி' பிரசிடென்ட்! ஆம்! அவர் பின்னால்தான் நிரூபணம் செய்து கொண்டதன் மூலம் அவரை என் மாமனாராக, 'செனெக்ட்டி' செனெக்ட்டி. இப்போது என் மாமனார் நிரூபணம் நடைபெற அவரின் தான் எங்கள் வீட்டுப் பிரசிடென்ட்.

ஒரு காலத்தில் அவர் 'கோபரத்தா'வாக இருந்தவர் தானும், கோவியப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இப்போது அவர் ஒரு 'குழந்தை'ரத்தான். என் குழந்தைகளுக்கு அவர் செவ்வம் அட்டை. குறிப்பாக என் மைவளுக்கு அவரிடம் கதுவகைகள் அளி

கம். அவரை நாய்கள் கை குக்கை கூடாது என்று அவர் ஒரு சட்டத்தையே பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சில வருஷங்களுக்குமுன் அவர் தேவி கருமாளம்மன் கோயிலில் ஏதோ குறி செய்து போனாராம். "உனக்கு சென்னை கல்வி? உன் வீட்டிலேயே முழுதான் வரப் போகிறாய், போ!" என்று குறி சொல்பவர் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் தொடர்ந்து சில நாட்களில் எனக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தது. என்னை வீட்டுப் பிரசிடென்ட்டைப் போனத்தவரைவீய் அவன் அங்குக்கு முருகன். அப்பாவுக்கு செவ்வம்!

சில சமயங்களில் அவரே குழந்தையாடு விடுவதும்

உண்டு. ஆரம்பித்துப் பக்கத்தில் உறவினர் வீட்டுக்கு வரணம். முக்கியமான கல்வானம். ஆனால் வீட்டைப் பூட்டுக் கொண்டு வெம்ப முடிவாத நிலை. தங்கைத்துள்ளி ஒதுக்கிய பருதியினால் வீடாகையாக, இரவில் வரவாத காலமாக இருந்து தான் தீர வேண்டும். முதலில் என் மாமனார் தான் வரவாதத்துக்கு வரவில்லை என்று சொல்லி விட்டார். வீட்டுக்கு காவல் பிரச்சினையும் தீர்த்தது. தான், என் குழந்தைகள், மாமிவார், கணவர் எம்போரும் ஸ்டீவ். முடிக்கக்கூடாது விளம்பினோம்.

சாமாய்க்குதான் காலத்திக்கு வந்துவிட்டோம். அப்போது திரைக்கு என் மாமனார், "என்னை மாத்திரம் வீட்டுவீட்டு தீக்கனெக்காரம் விளம்பி விட்டாக என்ன அரிதம்?" என்று ரொம்ப சிவனாக ஒரு கேள்வியைத் துக்கிப் போட்டார். என் மாமிவார் ரொம்ப அப்பாவி. செனெக்ட்டிக்குப் போனார், என்னை ஏற்பாடுகளும் அவர் பிறகு இப்படி ஒரு கேள்வி அவரிடமிருந்து வரும் என்று வாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அங்குக்குப் பதில் சொல்

லாம் தான் போய் கர்ப்ப போனேறேன்" என்று சொல்லி விட்டுக் விளம்பினார். அப்படியே திரைக்குத் தட்டி விட்டுத் தான் திரும்பினார். அப்படி ஒரு குழந்தைத்தன்மையாகியிருந்தது.

வீட்டில் அவரை வாரும் எதிர்த்து அப்பிராயம் கொடுக்கவது விருப்பமாட்டார். அப்படி, ஏதும் திகழ்த்து விட்டால் இரண்டு தாங்கள் வாரிடமும் போனால் கழித்துவிடுவார்.

குடும்பத்தில் சிக்கல்களைத் தவிர வேண்டும் என்று எப்போதும் வந்திருந்தவார். அவர் குடிவாக இருக்கிறார் என்பதை தான் தெரிந்து கொள்ளும் விதமே 'அகாதி' என்கிறக்காவது அதுவாகத்திலிருந்து தான் திரும்பும் நேரத்தில் புதுசுக்கு எதிர்பாராமல் 'வீட்டுக்குள்' தவிராது இருக்கும். என்னை பிரசிடென்ட்டு தவிரத்திருப்பார். அந்த விதத்தையும் அங்குக்கு நன்றாகத் தெரியும். சற்றுக் கண் பார்த்துக் குதவாக என் மாமிவாரை தான் அப்படியே அனுமதிப்பதில்லை. இதை அவர் வலப்படுத்திக் கொள்வார்.

மீட்டிட்டு என்னை இருந்தவர் அவர். அந்நிலைக்கு விருப்பம் வந்த

ஆரம்பித்தாக நிலைமை மாறாமையிலும் என்று தெரியும். அதற்கும், வானத்திலிருக்காமல், கரகரவென்று குழந்தைகளை வும் மாமிவாரையும் இழுத்துக் கொண்டு பஸ் கூடாய்ப்போகவேண்டும் என்கிறீட்டேன்.

அந்தப் பிதவாய்த் தில் ஆரம்பி, படவேடு, வேலூர், ரத்தினமேல் என்னாம் போல் வீட்டுத் திரும்பினோம். நாய்கள் திரும்பி வந்து வீட்டில் குழந்தைகளும், அவர், தவிராக எங்கோ விளம்பி வந்திருந்தார். "தீயன் என்னோருமாக இப்போது போய் வந்த வர்களுக்கெல்

பிறகு சில நாட்கள் விவாபாரத் துறையில் அக்கறை காட்டினார். அதையும் இருந்துவருவீட்டு இப்போது நிரூபித்திருக்கிற மேய்ததுக் கட்டும் 'என்னை'ல் மும்முரமாக கடுப்பட்டிருக்கிறார்.

சில நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு நாள் மும்மீரடி நேரம், என் மாமிவார் நினைவிலில் உட்கார்ந்திருந்தார். திவிரைக்கு அடுத்த வெளி காலத்தில் போடப்பட்டிருந்த கட்டில் என் மைவன் படுத்தது துள்ளிக் கொண்டிருந்தான். தான் சமைவல் அறையில் ஏதோ வேலைவா பிறுத்தேன். என் மாமனார் உன் விருந்து வாகன் பக்கம் வந்த

வழக்கெல்லாது வந்தக்கொண்ட
வருவானோர் ?

நங்கைதந்தையர் தாய்க்கு
விட்டு விட்ட ஆரம்பித்த
தேரம். அந்த இடம் கைகர
விட்டுத் தள்ளியிருந்தது.
செங்கை, மரம் முதலியவற்
ருக்குக் காவல் அவசியம்.
எம் மாமனார் அந்த இடத்
துக்குப் பக்கத்தில் ஆரம்பம்
மாநிலி ஒரு குடிசை போட்
டுக் கொண்டு தனியாக இரவு
தேரங்களை அங்கேயே காவ
லாகக் கழித்துக் கொண்
டிருந்தார்.

ஒரு நாள் இரவு இரண்டு
மணிக்கு முட்டர்கள் திருடும்
தொக்கத்துடன் வந்திருக்
கிறார்கள். இவ்வகை மிரட்டி
க்கிறார்கள். "அது யாரு
டா! புர்த்திவாதி யிருக்
கும் அடியின் சாவி என்

பிரதிபெட்ட:

திரு. செ. எம். ஜகதீசன்

பெட்டி அளித்தவர்:

மெற்படிப்பாரின் மருமகன்

புதிதான

விடம் இல்லை. தான் எம்மா
காலத்துக்கள் இங்கே படுத்
திருக்கிறான்....." என்று
பகிர்வதாக இதற்கு என்
தோர் அங்கு அங்கு சமா
லித்து அனுப்பினார். அந்த
அறையில் தாய்க்கு நிறைவுச்
சுமையாகப் போட்டுவைத்
திருத்தோம்! அவருடைய
சம்பளத்திற்கு அளவு
தப்பின.

தொட்டக் கிணியில் என்
மாமனுக்கு ஒரு பாடு
அதிகம். அநாவசியமாக
அழகுப் பூச்செடிக்கெடுங்
லாம் அவர் இடம் கொடுக்க
மாட்டார். உபயோகமான
காங்கிரீட்டைத்தான் இடம்.
தண்ணீர் பாங்குவதும் அவர்
போதுபுத்தான். அவர்
பிள்ளை, செடிக்கெடுத் தன்
னார் கூற்றிலுங்கூட அவருக்
குத் திருப்பி இருக்காது.

தொட்டத்துக்கு இரண்டா
லாக அவருடைய அளவைப்
படுத்தி கொள்வது விட்டில்
உள்ள மாடு. அதற்கு ஓர்
அவிட்டமும் குறைத்துவிடக்

கூடாது. குடுப்பத்தில் ஒரு
நபராகக் கருதி அதைக் கவ
னிக்க வேண்டும் என்று வற்
புறுத்துவார்.

விட்டில் மீது அவர் எடுத்
துக் கொள்ளும் அக்கறைபோ
சொல்லி முடியாது. விட்டுக்
கவரிக் ஒட்டத்திலும் ஆணி
அடிக்கக் கூடாது. 'கூடாண்
டில் ஆர்டர்'. போனது
போகிறது என்று பூனை
அறையில் கவாயி புடங்கள்
மாட்ட வசதி செய்து
கொடுத்திருக்கிறார்.

விட்டிலிருந்து போகிற
வரை எப்பதிலும், அவர்
தாயார் இறந்து போன
போது அவரை ஏதோ சில
செய்துகளில் 'கனத்து கொள்
ளாமல் செய்தார்களாம் அவ
ருடைய உறவினர்களிலிருந்து!
"அப்படிதான் சமாளாரம்!...
உங்கன் உறவே என்னை
வேண்டாம்!" என்று உதறித்
தள்ளினவர்தான்! இன்னும்
அந்த கலாக்கியம் உண்டு.
'குமரன் குழக' என்று
எங்கன் விட்டுக்குப் பெய
ரைத் தேர்த்தெடுத்தவரை
அவர்தான். அதற்குப்
போருத்தமாக எங்கள்
காலனியின் பெயரை 'செத்
தாரம் காலனி!'

அவர் பெயரைச் சொல்
விக் கேட்டால் பங்குக்கு
எங்கள் விட்டைக் காண்பிக்
கத் தெரியாது. தாழ்க்காரர்
விரு என்று சிங்கை
குற்றத்தைக்கூடக் காண்பித்து
விடும்!

பெரும்பெரும்பெரும்பெரும்

திருக்கிறார். அப்போதுதான்
அவர் பார்க்கையில் தன்
பாம்பு விழுந்திருக்கிறது.
பெரிய பாம்பு, காவல் கேட்
டுக்குப் பக்கத்தில் படமெடுத்
துப் படுத்துக் கிடத்திருக்
கிறது. அவருக்கு ஒரே
நினைப்பு. அவர் இரைந்து
உதறிக்கு யானைபாம்பு கூப்
பிட்டால், பாம்பு கட்டில்
பக்கம் வந்துவிடுமோ என்ற
பீதி. அவருக்கு எங்கள் தோள்
திற்போதெரியாது! 'மருகா!
மருகா!' என்று கனிக்
கொண்டு திட்டுகிறார். அந்த
இடத்திலேயே நெடுஞ்சாலை
விட்டாய்க் கிழிந்துவிட்டார்.

அந்தக் கனத்தில் காம்பு
வந்துக் கவர் ஓரத்தில்
பெருக்காளி ஒன்று ஒடிவிடுக்
கிறது. பொதுவாகப் பெருக்
களி அந்த நேரத்தில் விட்
டுப்பாது. தண்ணீருக்கு
மேல்தான் சேதம் போடும்.
பெருக்காளி சேதத்தைக்
கேட்டதும் அந்த நல்ல
பாம்பு அந்த நோக்கி எதிர்க்
கவர் ஓரமாக வேகமாக
தள்ளித்தது. பெருக்காளி மூன்
ளுக்கும் பாம்பு பிள்ளையே
வும் கேட் வழியாக வெளியே
ஒடித் தெருவைத் தாண்டி
எங்கோ மறைந்துவிட்டன.
அவை என்னிடம் போடவும்
இல்லை. சிறவும் இல்லை!

அப்போதுதான் என் மாம
னார் எழுந்திருத்திருக்கிறார்.
இந்த நிகழ்ச்சி மகத்தான
தெய்வாசம் நிறைந்தது
என்று அவர் நினைக்கிறார்.
இவ்வாறு போனது அந்த
நல்ல பாம்பை அந்த நல்ல
நேரத்தில் வெளியே அழைத்
துப் போக, பெருக்காளி,

பச்சா விளக்கு விளக்கவும் டாக்ஸி ஒரு குறுக்கவாட்டம் வொம்பேயு. தன் பக்கத்தில் உட்கார்த்திருத்த தனிவினைய திரும்பிப் பார்த்தான் உஷா. நளினி எவன்முற்றுத் தெருவையும், ஓடும் காரர்களையும், பக்களையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். உஷா பின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான். டாக்ஸிக்குப் பின்னும் காரும் பங்குமாமக ஒரு பெரிய கரிசையே தொடர்ந்தது. உஷா மெல்லச் சிரித்தான்.

"வாழ்க்கையும் இப்படித்தானே? பச்சா விளக்கு எரித்ததும் எல்லா வண்டிகளும் நாம் வரும் டாக்ஸிக்குப் பின்னும் தடைபடிக்லாமாம் கருவறு மோவ..."

எதையோ ஒத்திட்டுப் பார்த்த அவன் குளறிச் செய்தான். ஆனால் அந்தவிட வேறு ஒரு பெரிய சித்திரம் அவன் அருத்தத் தொடங்கியது.

தனினி 'கனாக்கு வரப் போகிறேன்' என்று எழுதிவரும் அவளுக்குப் பங்காராக நினைக்கத் தொடங்கியது.

"ஏன் அவன் கணவருடன் வருவோனும், அல்லது அவன் தாயாகும் பெற்றைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்!"

இந்த இரு எண்ணங்களையும் தவிர அவனாய் வேறு மாடு சி கருத முடியவில்லை. ஆனால் ரவியடிவில் அவன் மட்டும் தனித்துப் பார்த்ததும் தெளிவாகப் பரிகரித்தது உஷாவுக்கு.

"என்ன நளினி, அவர் வருவதில்லையா?"

"வருவதில்லை; நான் வந்திருக்கிறேனே அது போதாதா? நான் ஒரு 'போகுட்டாக' உலகத்துத் தொண்டவிக்லையா?"

பதில் கூற வேண்டும் என்று நினைத்தான் உஷா. ஆனால் சொல்வதில்லை.

தனினி இன்னும் வெளியேயே வார்த்துக் கொண்டிருந்தான். உஷாவும் திரும்பிப் பார்த்துத் தொடங்கினிட்டான்.

அவளுக்கு நகருக்குப் புதிது கிட்டது நான் கோட்டை கட்டியவர்களுக்கும் தனினி வருவதில்லை. ஒருவேளை அதைத் தளர்த்தெழுவும் வந்திருக்கிறார்களே?

அந்தத் தெருவில்
வாரும் சொல்வார்கள்.
உஷா ஒரு நிமிஷம் வெளியே
அவன் எப்போது? அவன்
மறக்கட்டை எப்போது
மறக்கட்டை எப்போது
அவன் கட்டை எப்போது
'கட்டை', 'கட்டை' என்று

ஒரு சில பெரிய வார்த்தைகளாகச் சொல்லி நினைத்திருக்கின்றன.

உஷாவைப் பொறுத்த அளவில், அவன் விட்டுக் கொடுத்தவன் மட்டுமேயில்லை, அவன் தான் தாய், தந்தை, அண்ணன், சற்றும் உதவிக்கு ஒட்டாமல் வரக்கூடிய உறவுக்காரர்களின் பொத்த உரு. தனக்குத் தொடர்ந்த சம்பளத்தில் பணம் சேர்த்துத் தனக்குக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளாது, தன் தங்கை நளினியின் திருமணத்தை முன்னின்று அவன் விருந்தை யாக நடத்தியபோது காரை அடிசைத்தது உண்டு. ஆனால் அந்த காரை, தங்கைவைத் தனியே அழைத்து வரும்போது என்ன நினைக்கப் போகிறீர்கள்?

"நான் இனி அங்கே போவதாக இல்லை!" என்று தனினி.

இந்தக் குண்டு திடீரில் விழுமோ என்று எதிர்பார்த்தவாறே இருந்ததால் உஷாவுக்கு இது பதத்தையோ ஆச்சரியத்தையோ தரவில்லை. "காரணம்?"

"கன்னி கழித்தால் போதும் என்று என்னைக் கதி இய்யாமம் என் அக்கா அங்கே கொடுக்கவில்லை, எனக்கும் காரை இருக்கு!"

"விவரமாகச் சொன்னால் நல்லது..."

"விவரமாகச் சொல்ல என்ன இருக்கிறது! வார்த்தைக்கு வார்த்தை நம்மை மட்டப் படுத்துவதும், கணவற்காரிக்கும் கணவனாக எவ்வளவு நடத்துவதும் எனக்குத் துளியும் பிடிக்கவில்லை. என்னை ஒரு மாதம் என் அக்கா வீட்டுக்குக் கொண்டு போய் விடுவாள். திரித்துக் கொட்டு விட்டேன். 'நினைவாக' எதிர்ப்போலக் கொள்' என்று கதி விட்டேன்..."

"நினைவாக விட்டால் போகாது?"

"அதான் நினைவாகவே, தெரியவில்லை? ஏன் வருவதில்லை என்று இங்கே எப்படி வந்து நினைக்க முடியும்?"

நிமிர்ந்த அடக்கப் பார்த்தான் தனினி.
 "சிரிக்காதே... எனக்கு கவிதையை என்
 னவோ செய்கிறது!"

உஷாவுக்கு கவிதையை மட்டுமல்ல, உடல்
 முழுவதும் வேதனை செய்தது. எத்த ஆணை,
 தன் மனத்துக்குள் புதைக்கப்பட்டு என்னு
 பெரிய பூட்டைப் பூட்டிப் பாதுகாத்து வந்
 தானோ, அந்த ஆணை விபரீதமாக நுழைந்து
 விட்ட இந்த நேரத்தில் திடீரென்று தனினி
 தன்னுடைய குணத்தைக் காட்டி விட்டாளே
 என்று அவன் நினைத்தபோது, துக்கம் நெருங்கி
 வட்டைய அடைந்தது. கவியாசுத்தத்தை தான்
 செய்து கொண்டாமை, தான் உணர்ந்து
 சம்பாதித்துத் தங்களுக்குச் செய்து வைத்த
 போது அவன் 'வட்டையம்' 'வட்டை' என்
 நெல்லாம் சொல்லானோ தனிர, 'திரை' என்
 என்ற பெரிய வார்த்தையை மனத்தினாலும்
 நினைத்ததில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால்
 திருமண ஆணை என்ற கட்டுரை அந்தப்
 பெண்ணையின் நெஞ்சில் குழம்பாக நேரம்
 வந்து, வாழ்தான் முழுதுமே, கிழைவானாதுவர்,
 குமாரி உஷாவாவே இருக்கப் போகிறேன்
 என்று நினைத்திருந்த அவளுக்குக் கத்திரிய
 சத்திப்பு ஒரு மாற்றத்தைக் கொடுத்தது.

கத்தி அப்புடி யொங்கும் வானிப் முறுக்
 நெய்யை வானம் மீது கருமடியாது. அவருக்
 கும் வயது தாராளமாக நாற்பது இருக்க
 வாம். குழந்தைகள்... இரண்டு அவர்
 ஏற்றுக் கொண்ட வாழ்க்கைச் சமையின்
 உரிசனாக நின்றன. அவருடைய மனைவி
 கொழுந்தகனொரு அவரையும் அருகை
 வாக்கி விட்டுப் போன பிறகு அவர் தனி
 யாய்த் தனித்தான். அவருக்குப் பல இடம்
 களில் பெண் தருவதற்கு
 முன்வந்தனர். ஆனால் கத்
 திரோ ஒரேயடியாக மறுத்து
 விட்டார்.

தம்பிராடு அதுவரைத்
 தன் பணி புரியும் உஷா
 வீடு அவருக்கு எப்போதுமே
 ஒரு மரியாதை. அருகாப
 முக்கிட. அந்தப் பெண்ணை
 விழுங்கை அவர் பலமுறை
 நினைத்து வருத்தியதும்
 உண்டு. "உஷாவின் திரு
 மணத்துக்குத் தடைக் கம்
 வாய் இருந்தது தனினி.
 அவருக்குத்தான் கவியான
 மானி விட்டதே! உஷா
 சம்பந்தமால்..."

தமது உயிர் தனியார் முகம் இதை அவர்
 அவனிடம் உறியபோது உஷாவுக்கு என்
 னவோ போல் இருந்தது. பலமுறை சித்தனை
 செய்து அவன் முடிவுக்கு வந்தான். ஆனால்...

நீதினி தன் பெட்டியைத் திறந்து
 எதையோ தேடிச் கொண்டிருந்தான்.

"என்ன பார்க்கிறே தனினி?" என்றவாறே
 அவளாக வந்தான் உஷா.

"ஒன்றுமில்லை... எனக்கு நீ வாங்கித் தந்த
 நெக்கல்..." தூக்கிலாகிப் போட்டது அவ
 னுக்கு. நெக்கல் பெட்டியில் நெக்கலைக்
 காணவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அதில்
 அவளும் அவள் கணவரும் சேர்ந்து எடுத்துக்
 கொண்ட படம் ஒன்று இருந்தது.

"நெக்கலைக் காணேன் உஷா!"

"போட்டோ எப்படி வந்தது? அவருக்குத்
 தெரியாமல் எடுத்து வந்து விட்டாயா?"

"இல்லை, இல்லை... அவர்தான் என்
 நெக்கலை எடுத்துக் கொண்டு பதிலாகப்
 போட்டோவை வைத்திருக்க வேண்டும்..."

"இப்பிரதானது தெரிந்துகொள் தனினி!
 அவர் உன்னை உயிரையே வைத்திருப்பதை
 இதன் மூலமாவது தெரிந்து கொள்!"

"என்னம் வேற்று நடிப்பு!"

பெட்டியைப் பார்ப்பதற்குமுன் தனினி.

"அக்கா! யாரோ வந்திருக்கிறார்கள்."

"வாருங்கள்" என்று வரவேற்றுள் உஷா.

"நீங்கள் ஒரு முடிவும் சொல்லவில்லையா?

நல்ல காரியத்தை முடித்து வைக்கலாம்
 என்று வந்திருக்கிறீர்கள்!" என்றார் தம் மனைவி
 புடன் வந்திருந்த கத்திரிய தனியார்.

"இப்போது எதைப்போ சொல்ல முடியாத
 நிலை இருக்கிறதே தான்!"

புள்ளி.

ரீசுக்ம்மான்

சாரா

வார்த்தையை மென்று விழுப்பினான் உஷா.

அவர்கள் விளம்பிச் சென்று விட்டார்கள்.

"யார் அக்கா? எந்த கால வந்தார்கள்?"

"எதற்கும் இல்லை."

"என்னிடம் சொய்யக் கூடாதா?"

"ஒன்றுமில்லை. நான் கண்களையே தப்பாகப் போட்டு விட்டு விடை சரி யாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன்..."

நனிவிக்கு அவருடைய வாகு புரிந்தது. அவளுக்குத் தத் தன்னுடைய தவறும் புரிந்தது.

"என்னுடைய கல்யாணம் சிறப்பாக நடக்க வேண்டுமென்று எப்பதற்காக அவன் எவ்வளவு கஷ்டங் களைத் தாங்கி விருக்கிறான்? ஒரு நாளாவது முகம் கோணியிருப்பாளா அவன்? அவளுக்குத் திருமணம் செய்துகொள்ள என் னெதற்கு இல்லாமல் போய் விட்டது? அவன் என்னைப் போய் மனசில் ஆபிரம் கற்பகைகளைக் காணாமல் இருந்திருப்பான்? அவளுக்குப் பிரதி உபகாரமாக எதைதரும் செய்வாவிட்டா யும் அவன் ஆரையை திராசையாகக் கீழ்ப் செய்கு கொண்டு வந்து விட்டேனே... நானே முன் னின்ற அவருடைய திரு மணத்தை நடத்தி வைத்து அவர்களிடம் ஆசை வாய்க்கி ன்னதான் எனக்கு விடிவு!"

நனிவிக்கு மனத்தை எண்ணங்கள் நெருடியன.

"அக்கா! நீ சம்மதித்து விடு..."

"எதுக்கு?"

"அதுதான். அந்தக் கல்யாணத்துக்கு!"

"கல்யாணம் என்று யார் சொன்னார்கள்?"

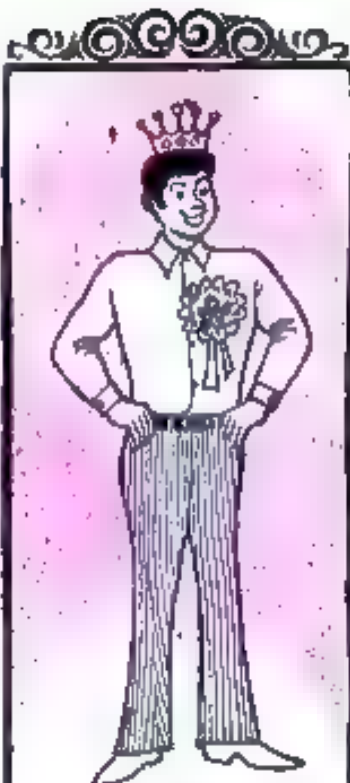
"எனக்குத் தெரியும்."

உஷா பதில் கூறுது சிரித் தான்.

"சமயத்தில் நீ முற்றுப் புள்ளியாக உன் கிரிப்பை வைத்துவிடுகிறாய்!"

"நீண்டும் சித்ததான் உஷா. பிரதூ-

"மரம் தென்றல் காந் தின் கைகளை அனுபவிக்க ஆவசப்படலாம். ஆனால் யோ அந்நாமாநிரி நினைக் கக் கூடாது. அது தப்பு..."

1973 கல்கி தீபாவளிமணி அன்பளிப்பு!

15-8-1973
தேநிக்குள் செடக்குப்படி

கல்கிக்கு
இரண்டாண்டுச் சந்தா
ரூ. 16/- அதுப்பி
அன்பளிப்புப் பெறலாம்

நிதியை இருக்கைக்கும்
கடைசித் தேதி
15-8-1973

தீர்மானி - கல்கி
செத்துப்படி, வாரிசு, 6000

நனிவி, பதில் கூறுது தன் கண்ணிரத் துடைத் துக் கொண்டாள். உஷா லின் கண்கள் அவள் நெஞ் டைப் போலவே வறண்டு யிருந்தன.

"உஷா! நான் னாக்கு குப் போகப்போகிறேன்!" என்றான் நனிவி நினை ரென்று.

"எதற்கு? உங்களை நம்பி ஒரு மாசம் விஷு போட் டேன். பதிலுக்கு நாட் கல்கி என்ன அவசரம்?"

"இல்லை, எனக்கு அவ்ரு போக வேண்டுமென்று போய் இருக்கிறது."

"அவருக்குக் கடிதம் கூடப் போட மாணா?"

"குமாரம்! தெரியாத தின் காலில் கீழ் முன்னறி லிப்பு ஏதும் கொடுக்க வேண்டாமா!"

"அதைத் தூற்றவும் முன்னறிவிப்பு வேண்டாம். கடவுள் பொறுமைவாக இருப்பதால் இல்லை என் று முடியாது. நிராகில் னை,... பெண்ணுக்குத் திருமணமாகும் கணவன் தான் கவமும்!"

"புரிவிறது உஷா!"

நீயெழுக்குச் சென்று திரும்பித் தெருவில் வந்து கொண்டு இருந்த உஷாவைத் தபால்காரர் நிறுத்தினார்.

"உங்களுக்கு ஒரு தபால்."

அது ஒரு திருமண அழைப்பு. உத்தரையப் பிரித்தான் உஷா.

"சத்தர்...கமலா...!"

மணமகளின் பெயரை வும் மணமகளின் பெயரை வும் மாநி மாதிரி இரண்டு முறைகள் படித்தான் அவன். பத்திரிகையைக் கைப்பையில் நுழைத்தான்.

அவருடைய மனசில் என்னவெல்லாம் தோன்றி யதோ? ஆனால் காலம் மும், "ஒரு பத்து ரூபாய்க் குச் செலவு இருக்கிறது. நல்ல பரிசாகக் கொடுக்க ளும். சத்தர் நல்ல மனிதர்..." என முணு முணுத்தது.

ஒரு கிரிப்பு! நனிவி கொண்டு போய் அது ஒரு முற்றுப்புள்ளி!

NOT ONE BUT

TWO SPECIAL INDEPENDENCE DAY ISSUES

Mrs Gandhi and Mr Bhutto

August 19

THE STATE OF THE COUNTRY IN 1972

உங்கள் குழந்தைக்கு
ஏற்றது
மிகச்சிறந்ததே!

[illegible]

உலகியோரே அதிக மக்கள் மற்றெந்த உற்பலாசனய
யும் விட, தாங்கேட் பற்பலாசனயே வரந்தியுங்கள்!

காங்கிரஸ் தேர்விற்கு
உயிர்வாழ்வதற்கு
ஒருங்கிணைந்து நிற்பது—
தேவதாஸ்—15

வெட்டு வண்டிகளுக்கு டிராப்ட் கர்ட்டின் - சுபாஸ்

‘அதனால் அரசாங்கம் நித்திக்கிரீகாரா?’
 ‘வெவ்விதமாக. காழ்த்துகிறேன். எழு
 மாண வரித் தொத்தரவு இக்கோ. அதனால்
 நீடித்த ஆயுள் உண்டாகவா?’

‘ஸ்ரீமதி ஜோதிபட்டமி அவர்களே!
 முன்னாலில் ‘பிஸ்டல் ராணி’ என்னும் புத்த
 பெற்ற தாங்கள் இப்போது...’
 ‘சினிமாவில் மட்டும்தான் கண்காட்சி
 காட்டி கூடாதா? இவ்வளவு அரசாங்கம்
 நடத்துகிற வட்டணைதான் வாழ்க்கையே
 போராட்டம். அரிசி கழுவில் அடிதடிவும்,
 மண்ணெண்ணெய் வரிசையில் மட்டும்
 நடக்கின்றன. நான் திருமணம் செய்து
 கொண்டு சாதாரணமாக வாழ்ந்தேன்.
 என்னடைவல் பற்றி ‘ஜோதி பட்டமி’யில்
 நினைவுபடுத்தா தீர்க்க. துப்பாக்கி தயாரித்த
 கைகளில் இன்று குழந்தை கொடுக்கிறது!’

‘சுலாப்கிராமம் தடிப்போம். ஆனால்
 ஆபாசத்தை வெறுக்கிறோம்’ என்று பேட்டி
 ஜோதியும் கூறி வந்த காபிரே நடிகைகள் ஆவும்,
 ஜெயகுமாரி, சஞ்சீவா, பத்மா என்ற முத்தி
 யோர் ‘டாப் ஸ்டார்’களாகத் திகழ்
 கிறார்கள். ஜெயலலிதா, கே. ஆர். விஜயா
 ஆகியோர் ‘காரக்டர் நடிகை’களாகத் தலை
 நீட்டுகிறார்கள்.

ஜெயப்பாண்டு, மர்மீரன் கதைகள்
 மறைத்து ‘புத்தலை’ படங்களில் ஆவும்,
 ஸ்ரீமதி தங்கம் புஷ்பத்தாசா, குமாரி அன்பு
 வதா போன்ற எழுத்தாளர்களின் சாதனை
 களுக்கு சினிமாவில் கிராக்கி அதிகம்.

சீர்க்கார் செய்திப் படங்கள் மிகுந்த
 பாபுலராசா இருக்கின்றன. வெண்கல் படங்களில்
 விடச் செய்திப்படங்களைப் பார்க்கவே நினைப்
 பர்களில் ‘அடிதடி’ திகழ்கின்றன. ‘மாண
 வர் கடிதங்கள்; பொய்யில் அடக்குமுறை;
 ‘பல் ஊழியர்கள் வேலாறுதல்கள்; பொய்யில்
 கட்டது’. ‘பார்க்கிமெண்ட் அங்கத்தின
 ரிடையே கலவரம்; நகரண்பு; பீர்-பார்-
 ஆக் முஷ்ட புத்தம்’ போன்ற நிழல்களில்
 பற்றிய செய்திப் படங்களைப் பார்க்க ரசிக
 கர்கள் திரளாகக் கூடினர். பார்க்கப் போனால்
 செய்திப் படம் முடிந்ததும் முக்கிய படம்
 சொந்தப்பட விளம்பர,காசகம் பெரிய அளவி
 லும், வெண்கல் பட விளம்பர வரிசை சிறிய
 எழுத்திலும் கவரொட்டிகளில் காணப்
 பட்டன.

புத்தகக் கடைகளில் ஆபாசப் புத்த
 கைகள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தன. ‘ஜெயம்
 பாண்டு’ வரிசை நூல்களைக் ‘ஜெய்பிக்’ வாங்கி
 இருட்டில் படித்தனர். ‘மார்க் போடாத
 ஆசிரியரை மாணவர் ‘சைக் சைக்’ என்று
 குத்தினார்! ஆசிரியர் ‘ஜெயா’ என்று தடி
 தடித்துச் சொந்தார்’ என்று வெளிப்பேரும்
 திணர்செயல் படித்து விடுவதில்லாத குழுகை
 திருப்பி அடைந்தன.

(கெட்டு - வாழ்வளித்த துறை ஜோதிபட்டமி மந்திரி
 திருமணம் மலர்ந்து வருகிறது: ‘ஜோதி - சினிமாவில்
 படங்களில் வண்டிகளுக்கு காட்டிகள் தரக் கொண்டு
 பற்றி. கெட்டு வாழ்வளித்த பொதுத்த வளர்ப்பு
 ஜோதிபட்டமி கட்டி. சினிமாவில் காட்டிபுத்தம்
 அதாவது துப்பாக்கி, எண்ணெய் காட்டிகள் திகழ்ப்பு
 கெட்டு காட்டிகளில் கட்டிப்பாடுகள் தளர்த்தும்பற்றி
 என்று தெரிவதுமிகு. இதன் விளைவு என்னமும்!)

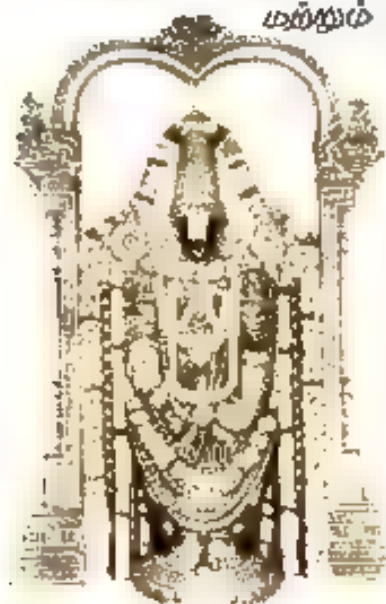
இந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடன் கிழவன்
 தம்பியார் பங்கி நறநறவென்று கடித்தார்.
 மஜேலார் அருகிலிருந்த சிங்கத்தின் முதுகிலே
 ஒரு குத்து விட்டார்.

அவன் இந்திய கிழவன் மகாதாரு ஏத்காட்
 கலே தடைபெற்ற போது, பிரதிநிதிகள்
 தலைகாட்டில் வந்து நுதித்தனர். தங்கவர்
 பிரான் ஒரு துப்பாக்கி வெட்டுடன் கூட்
 டத்தை ஆரம்பித்து வைக்க, தம்பியார் முன்
 மொழிய, ஒ. ஏ. கே. தேவர் வழிமொழிய,
 வள்ளலாடு காட்டிகள் பற்றி அரசின் தடை
 விதிப்பு வங்கையாகக் கண்டிக்கப்பட்டது.

1943ம் ஆண்டு.
 சினிமாவிலிருந்து சிவபுராணமேட்டு இப்
 போது பெரிய அரசியல்வாதியாக வளர்ந்து
 விட்ட எம். ஜி. ஆனா திருபுர் சத்திக்கிரார்.
 ‘இப்போதெல்லாம் சினிமாவில் என்
 டைட் காட்டிகள் இவ்வாதால் தங்களுக்கு
 சான்ற வருவதில்லை என்பது உண்மையா?’
 ‘ஸ்டண்ட் புரியும் அரசு திரையில் ஸ்டண்ட்
 கூடாத என்று தடை விதித்து விட்டது.
 காரணம் வங்கையாறு அவர்களது உரிமை.’

சென்னை

வெளிவடன் நீகிருஷ்ண பாலாஜி கமலா
மற்றும் தொண்டிடங்கும்

சாந்தி கம்பைளில்

நீருமலைத் தெய்வம்

ஸ்டிரீட்டில்

• சிறந்த வகை வகை

A.P.நாகராஜன்

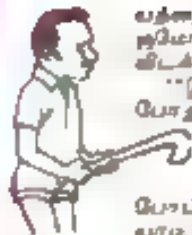

ELEGANT

வினாக்கள் தமிழன் விவரம் சாதுரை

பக்கம்

திருத்தியோன்

சென்னை அக்ஷேஸ்டென்ட் நெகரல் அலுவலகத்தில் சென்னை கிரேட் ஆர்ட்டர் கல் பணிபுரையும் திரு எம். கே. வேணு கோபால் ஒரு திறமை மிக்க விவசாயத் தீரரும் ஆவார். ஊர்க்கி, பேயின் டென்சின், பாட்டியின் டென்சின் ஆகிய விவசாயத் தீரர்கள் நல்ல தெரிந்தி உருவம். இந்திய ஆர்ட்டர், அக்ஷேஸ்டென்ட் டிபார்ட்மென்ட் போட்டிஸ்தின் அக்ஷேஸ்டென்ட் நெகரல் அலுவலர் பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயத் தீரர் திறமையால் இவ்வளவிற்குப் பெருமை தேடித் தந்துள்ளார். கவிவுகள் வேரது உடற்கட்டைப் பார்த்துப் பார்த்து இவர் ஒரு சிறந்த விவசாயத் தீரர் என்பது புலப் படும். சிறிதே ஸ்கூல்டன் ஊர்க்கிக்குக் கைவலப்பாள் பெரும் இவிய கபாலம் உருவம். தாதுத்தொரு வயதுள்ள வேணு கோபாலுக்கு திரு பிண்டியும் ஒரு பெண் ணும் உருவம்.

ஒரு நாள் அன்பர் ஒருவர், "ஹேமோ! வேணு! நீக்கு க்ஷேமோ?" என்று கேட்ட வான ஒரு கிரேட் பாக்டென்ட் பித்தி திருத்தியோன்.

"ஹோ! ஹோ! தாக்கம்! அதை விட்டு எழு, எட்டு மாதங்கள் ஆகி ஹேமோக்கு அப் புறம் கிரேட் பாக்டென்ட் தொட்டி இருக்கி" என்று மறுத்திருக்கிறார். அவரது அன்பர் சென்ற பிறகு திரு வேணுகோபால் நெருக்கி விசாரிக்கிறேன்.

"நீங்கள் கிரேட் பித்தியும் பழக்கத்தைக் கைவிடுவதற்கு ஒரு தார்க்கு வந்தீர் கிரேட் பித்தியும் பித்தியும் வந்தீர்?"

"நினைத்தோறு இவ்வாறு பாக்டென்ட் அகவது இருப்பது கிரேட் பித்தியும்."

"என்ன செய்வாரும்?"

"பாக்டென்ட் என்பது கபால விவ. தான் ஒன்றுக்கு ரு. ஸ்கூலு அறப்பது."

"அதாவது, மாதம் கபால ஹப்பது ருபாய், இவ்விய?"

"ஆமாம்; பணம் மிச்சம் என் பது ஒருபுறமிருக்க, உடல் தளம் பாதிக்கப்படுவதற்கும் என்மே ஒரு தம்பிக்கையும் இப்போ ஏற் பட்டிருக்கு. இப்படியே, திரைப் இவ்வாறு பாக்டென்ட் கிரேட் பித்தி க்கிட்டே வந்தா - தாண்ட விவ இவ்வாறு அதிகமாகப் போது தும் போகலாம் - அப்படி இவ

வந்தையோ, ஹேமோக்கியோ இது பாதிக்கிறதோ என்பதைப் பார்த்தால் தான் இதை விட்டு விடக் காரணம்."

"இந்தப் பழக்கம் கைவிடுவது எப்படி, எப் போது ஏற்பட்டது, பித்தி வேணு கோபால்?"

"1953ம் ஆண்டுதான் இது பழக்க மாயிற்று. ஊர்க்கி விவசாயத் தீரர் போட்டிஸ்தின் பாக்டென்ட் தொண்டு விவசாய முடிந்ததும் 'பாக்டென்ட்' தன் பெறு வது வந்தும். ஊர்க்கி கிரேட் பித்தியும் உபாதிஸ்தினும். இப்படித்தான் பழக்கமாயிற்று. முதலில் இவ்வாறு, ஸ்கூலு கிரேட் பித்தியும். அப்படித் தான் தான் ஒன்றுக்கு ஒரு பாக்டென்ட், இப்படியே படிப்படியாக வளர்ந்து கொண்டே போய் இவ்வாறு பாக்டென்ட் வந்து தின்றது."

"கபால இருப்பது கருவிகள் கிரேட் பித்தியும் பழைய பிறகு இதை விட்டுவிடு வது கபாலம் இருத்திராபே? எப்படி திருத்தியோன்?"

"இவ்வாறில் பழக்கங்கள் விட்டொழிப் பது எளிதில்லை. Habits Die hard. கொஞ் சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு வந்து திருத்தியோன் என்பது சாத்தியமே யில்லை. அகையப்பட்ட ஸ்கூலிஸ்தினும் பித்தியும். கிரேட் பித்தியும் என்மேயுள்ள கைவல குறைத்து. இவ்வாறு விட்டொழிவது ஸ்கூலிஸ்தின் தான் பல தடவைகள் தொண்டியை கையுக்குமேறும். ஹேமோ மாதம் ஸ்கூலு தாக்கம் தொட்டித் தளக்கக் காய்ச்சல் அடித்தது. அதற்கு முன்பு வந்திரு நோய் தொகு என்ற ஏதும் வந்ததில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கிரேட் பித்தியும் பித்தியோன். கிரேட் பித்தியோன்.

வினாக்கள்
தமிழன் விவரம்
சாதுரை

‘உன் சந்’ கதை அங்கே :

அறிஞன் இங்கே !

“இந்தக் கதைக்கு அறிஞர்மாரும் இவன் எழுத்தாளன் நான்” என்று ஆரம்பித்து, அபொத்தமார் தொடர்ந்து எழுதுகிறார்: “சரிபாஷ மல்சுத். கதாநா விசிதி. கதாநாஜர் ஸீயங்க நன்மியம் உயர்நியப் பன்மியம் என். என். என்.சி. வரைவியப் படித்தேன். காலிரி பெ.க்டா என் செழுமை என் உடலின் கிரமிக் மெக்காஸிட்டாலும், என் ஸ்ரீஸிய வீர மிக் கி.ப்பகத என் பாக்கியமெனக் கருதுகிறேன். நற்போது, திருச்சி செலிட்ட ஜோசப் கத்துாரியப் புருமாவருப்பப் பரிசுகிறேன். என்னுக் கந்தக் முடிவாதது - சரிபாஷ இரண்டு மாதக் களுக்கு முன்னாய் நிரு பாஸத்தர் என் எழுத்திக் தயவ தகைச்சை இடுக்கிறது எனக் சொல்லி, என்மிக் கதை எழுதத் துண்டியது. நான் கந்தி சொல்வது. என் கந்தி முயற்சியை அரங்கேற்றி, என்மிகவும் எழுத்தாளனாகிய கங்கிடு”

சென்னை நவம்பர் 1947

மெல்லிய குழைவி மாதம் 23-ம் தேதி முதல் அந்தப் பழக்கத்தைக் கடைபிடிக்கேன்.”

“மீண்டும் எப்போதாவது சிகரெட் பிடிக்க வேண்டும் என்ற சபைத் தலைகாட்டியதா?”

“செய்யவாயில்லை ஏதோ ஒரு மாதிரி காரணம் ஆக இருக்கும். சிகரெட் உட்கிட்டதனுக்குமே என்று தோன்றும். மனப் பிரமைதான்! ஒரு கனகசுரஜிஷ் டீலிஷ்... அங்ஙனவதான்.”

“சிகரெட் பழக்கத்தை விட்டுவிடும்படி உங்கன் உற்சுகர்கள் யாராவதும் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்களா?”

“ஓ! என் மனைவி அடிக்கடி உற்சுகங்கள். என் கெதாரும் கருவார. விட்டியே இருக்கும் போதும் நான் சிகரெட் பிடிப்பது வழக்கம். எப்போதும் இருக்கும். நானே கிட்டிவிட வேண்டும் என்று தீர்மானித்த நிலையில் அவர்களின் வற்புறுத்தலும் சேர்த்து கொள்ளவே அவரே விட்டுவிட்டேன்.”

“சிகரெட் புதைப்பதன் குறைவ் தீவகன் உதாராகப் அடைந்த சந்தர்ப்பங்கள் உண்டா?”

“கிண்பாட்டுப் போட்டியானித் தோற்றுப் போய்விட்டால், மன நிலை கற்றுச் சோர்வாக இருக்கும். அப்போதெல்லாம் சிகரெட் பிடித்து ஆறுதல் பெறுவதுண்டு. என். ஏ. என். பரிட்சைக்குப் படித்தபோது, இரவில் அதிக நேரம் கண் கிழிக்கச் சிகரெட்டின் உதவியை நாடுவது வழக்கம்.”

“இப்போதுதான் என். ஏ. என். பரிட்சை ‘பாஷ்’ பண்ணிவிட்டிருக்கிறேன் - இனிமேல் சிகரெட்டின் தயவு தேவைஇல்லை, அங்ஙனா?”

நிரு வேணுகோபாக சிரிக்கிறார். “இருபது வருஷங்கள் இந்தப் பழக்கம் என்மிக் தீவிரமாகப் பற்றிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது ஒரேயடியாக அதனை உதறிவிட்டேன். இன்னும் பல வருடங்களுக்கு முன்பாகவே அந்தக் கடைபிடித்தால் என் உடல் தலம் இன்னும் தன்முக இருந்திருக்கக் கூடும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. இப்போதாவது விட்டுவிட்ட பழக்கமே என்று நிரூபி அடைந்திருக்கிறேன்!”

“நீங்கள் அடைந்ததன் நிரூபிதையவிட உங்கன் குடும்பத்தவர் அதிகமாகவே இது குறித்து மன நினைவு பெற்றிருப்பார்கள். இந்த ஏழு எட்டு மாத காலத்தில்” என்று அன்பர் வேணுகோபாபாஸ் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன். கிண்பாட்டுப் போட்டியானி அவர் நிகழ்த்திய சாதனைகளிட இது மகத் தான் கந்தி அங்ஙனா? பேட்டி: ‘பரணன்’

ஒரு சந்திரன் தெழித்துக் கங்கனன் கட்டிப் பதினாறுவது மாதமாகத் தொழிலாக இருக்க, கங்கனன் அவர்களின் மெல்லிய ஏழோவர் கங்கனன் மகப்பேற்றி இரு குழைக் அறிவிக்கொரு நடைபெற்றது. தமிழக ஆளுநர் கே. கே. ஜே. மத்திய கங்கன் மத்தி குத்திவள்ளாக, தமிழக முதலமைச்சர் கருணாநிதி முதலியோர் இவ்விழானி கருத்தொன்றே சிறப்பித்தனர். பல அறிஞர்களும் கிண்பாட்டின் கங்கன் கங்கனிக் தின் பெருமையின் எதிர்வுத்தனர். மகத் பத்திக் கருத்தான குக் நடைபெற்றது. அறிவாற்றும் அழகமும் பிழை இருக்க, கங்கனன் அவர்கள் எழுதி ‘Some thoughts on Planning’ ‘Some thoughts on Sugar Industry’ என்னுக் இரு ஆணை தங்கள் இவ்விழானியோடு வெளியிடப்பட்டன.

கொடுக்கும்
பணத்திற்குக் கூடுதல்
பலனளிக்கும் ஒரே பெயரிண்ட்

வண்ண உலகைக் கொடுத்த ஆகும்
ஒரேயாக் பெயரிண்ட் தயாரிப்பு

இலவசம்!

**புத்தம் புதிய
போர்ஹென்ஸ் புத்தகம்—'பற்களைபும்
சுறுகளைபும் பராமரிக்கும் முறை'.**

இந்த லிவ்மான் லண்டன் புத்தகத்தை இலவசமாகப் பெறங்கள்!
இன்றே இக் கூப்பன் அனுப்புகை.

மாதிரிப் பெட்டை அட்டைகளி பூர்த்தி: தயார் கப்பன் 10031, பம்பாய் 1.

"பற்களையும் சுறுகளையும் பராமரிக்கும் முறை" என்னும் போர்ஹென்ஸ்
புத்தகத்தின் ஒரு பிரதிகை இலவசமாக எனக்கு அனுப்பவும். தயார்
செய்யுகளை 20 க்கு தயார் தலை அனுப்பவேண்டுகை.

உதாரண

பெயர்: _____ வயது: _____

முகவரி: _____

*சந்த மொழியில் புத்தகம் வேண்டுமோ, அதை சிற வேண்டுகை.
ஆங்கிலம், இந்தி, மராட்டி, குஜராத்தி, உருது, வங்காளி, அஸ்ஸாமி, தமிழ்,
தெலுங்கு, மலையாளம் அல்லது எசுஸ்டம்.

போர்ஹென்ஸ் பம் கலத்தின் ஒருவரால் உருவாக்கப்பட்ட புத்தகம்

100F-152 TAMR

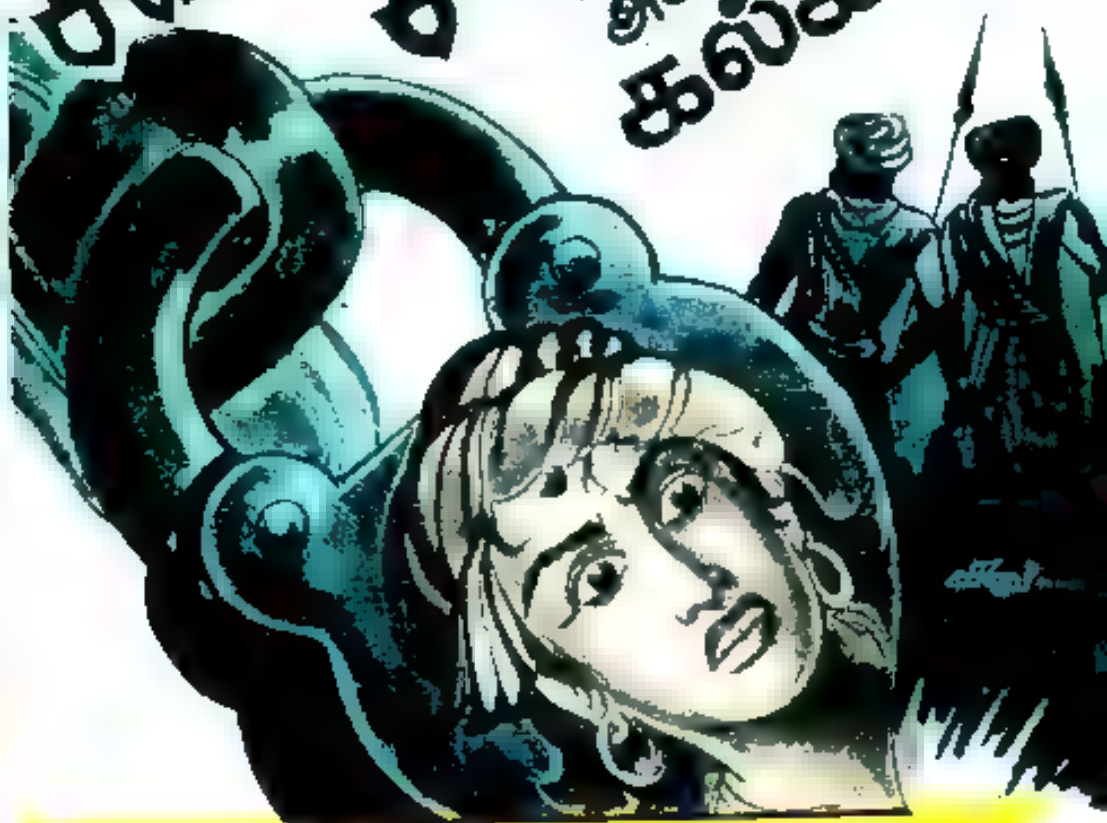
• மகேந்திர பல்லவன் •

• வானமாதா •

சுவகாமியின் சுபதம் அமரர் கல்கி

மூன்றாம் அத்தியாயம் கடவுள் காப்பாற்றினார்

பிள்ளை மின்னுகிற நேரத்தில் மத
பாபியின் மீது ஓர் இளம் பிள்ளை வேலை
செய்ததையும், பாபி திரும்பி அவனைத்
தடுத்ததில் சென்றதையும், சிவிலகலி
கிறந்து பெரியவரும் இளம் பெண்ணும்
காத்ததில் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த
காலப்பயின் நிரமும் துணிச்சலும் அவர்
கூத்துப் பெரு வியப்பை, உண்டு
பண்ணின.

அந்தப் பிள்ளைக்கு அபாயம் நேராமல்
இருக்க வேண்டுமே என்று அவர்க
குடைய உள்ளங்கள் துடிதுடித்தன.

அவனுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று
தெரிந்துகொள்ளும் ஆவலினால் சிலிகைக்
குள்ளிருந்து பரபரப்புடன் வெளியே
வந்தார்கள். அந்தச் சமயம் அய்
சீராலமான வீதி ஜன குவியலாய்க்

காணப்பட்டது.
ஒர் ச காக்கை
அங்கே விடை

பாது,
பயங்கிலிருந்து இறங்கிய
மனிதர் அந்த இளம் பெண்
விட முதுகில் கையை வைத்து
அணைத்துக்கொண்டு அன்பு கவித்த
குரலில், "பயமாயிருக்கிறதா, சிவ
காசி?" என்று கேட்டார்.

"இல்லவே இல்லை. அப்பா! பய
மில்லை!" என்றான் சிவகாமி.

பிறகு அவன், "நல்ல சமயத்தில்
அந்த வாகனம் மட்டும் வந்து பாளை
வைத்திருப்பிராவிட்டால் தம்முடைய
கதி என்னவாகியிருக்கும்?" என்றான்.

"பலருக்கு சக்குநூறுபி யிருக்கும்!"
என்றார் தந்தை.

"ஐயோ!" என்றான் அந்த இளம்
பெண்.

"அதற்காகத்தான் சிவிகையைக்
கீழே வைத்துவிட்டுச் சிவிகைதூக்கிகளை
ஒட்டம் எடுக்கச் சொன்னேன். நாமும்
பக்கத்து வீட்டுக்குள் ஓடித் தப்பி
வீருக்கலாம். ஆனாலும், வந்த அபாயம்
பெரிதுதான்!" என்றார் பெரியவர்.

நீர் துறமும் சிதறி ஓடிய ஜனங்கள்
மிகாஞ்சு நேரத்துக்கெல்லாம் ஓய்
யொருவராகத் திரும்பி வர ஆரம்பித்
தார்கள்.

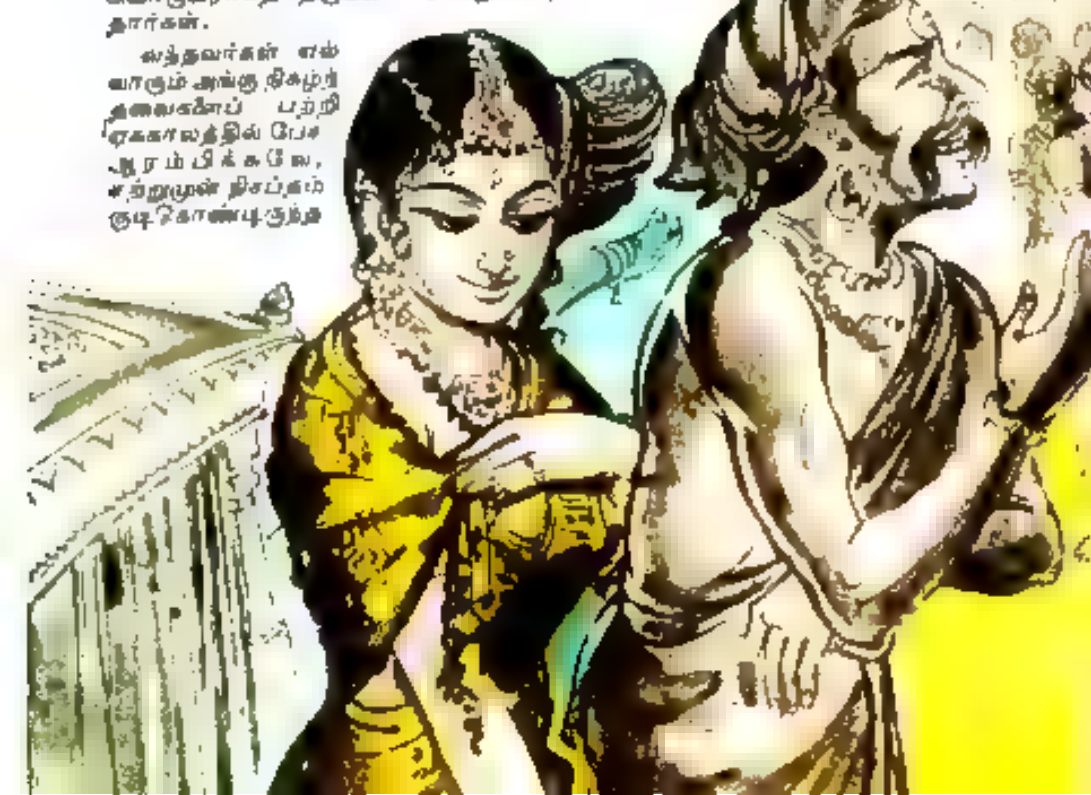
வந்தவர்கள் எம்
வாரும் அங்கு நிகழ்ந்
தவைகளைப் பற்றி
ஏககாலத்தில் பேச
ஆரம்பிக்கவே,
சற்றுமுன் நிகழ்ந்த
குடிக்கொண்டிருந்த

இடத்தில் "கைகல" "வென்ற பேசு
சொலி எழுந்தது.

"ஆகா! ஆயனரும் அவர் மகளும்
அவ்வளவு! தவ்வு வேளை யாப் ப
போயிற்று. கடவுள்தான் காப்பாற்றி
னார்!" என்று ஜனங்கள் பலவாருகப்
பேசிக் கொண்டு நின்றார்கள்.

கடவுள் காப்பாற்றினார் என்றாலும்,
அவர் அந்த வீர வாகனத்தை உரு
வத்தில் வந்தவ்வளவு காப்பாற்றினார்!
அந்தப் பிள்ளை யாராயிருக்கும்? அவ
னுடைய கதி என்னவாயிற்று?—இதைப்
பற்றித்தான் ஆயனரும் அவருடைய
மகளும் எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்
தார்கள். ஆனால் அந்த இளம் பிள்ளை
வைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தகவல் தெரி
விக்கக் கூடியவர்கள் யாருமில்லை.

ஆயனர், பாளை கடைபிடிக்க நின்று
இடத்தில் அருகே சென்றார். அங்கே
பாளைபின் காலில் மிதிபட்டு முறிந்து
கிடந்த வேலைக் கையில் எழுத்
துக் கொண்டார். இன்னும்
சற்றுத் தூரத்தில் அழிந்தது
கிடந்த மூட்டையை அவர்
கட்டி எடுத்துக்கொண்டு
திரும்பிச் சிவிகை
யண்டை வந்
தார். சிவ

காமி அந்த முறித்த வெண் வாய்க்கி விபப்
புடன் நோக்கினான்.

ஆயனார், "விவகாமி! இங்கே
வினா தின்று கொண்டிருப்பதில்
பயனில்லை. நாம் போகலாம்; எல்லா
விவரமும் நானே நாளைக்குத் தெரிந்து
விடுகிறது!" என்றார்.

தந்தையும் மகளும் விவகைக்குள்
ஏற உத்தேசித்த சமயத்தில் சற்றுத்
தூரத்தில் குதிரைகள் அழிவேகமாக
வரும் சப்தத்தைக் கேட்டுத் தயக்கி
நின்றார்கள்.

நிலா வெளிச்சத்தில், முன்னால்
இரண்டு வெண் புரவிகள் பாய்ந்து வரு
வதும், பின்னால் ஐந்தாறு குதிரைகள்

வந்தன—

தொடர்ந்து வருவதும்
தெரிந்தன. முன்னால் வந்த
குதிரைகளில் இரண்டு கம்பீர
புருஷர்கள் ஏறி வந்தார்கள்.
அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த
குதிரைகளின் மீது வெண் பிடித்த
பீரர்கள் காணப்பட்டனர்.

குதிரைகள் விவகைக்குள் ஈர்க்கத்தில்
வந்து நின்றதும் துணர்கள் பயபக்தி
புடன் சிறிது விலகிக் கொண்
டார்கள்.

"மகேந்திர மகா பல்லவ வர்
வாழ்க!" "நிர்புவன சக்கரவர்த்தி
வாழ்க!" "குணபுர மகாராஜா
வாழ்க!" "குமார சக்கரவர்த்தி
மாமல் வர் வாழ்க!" என்ற
கோஷங்கள் நாற்புறமும் எழுந்தன.

வெண் புரவிகளில் முன்னால் வந்த
வர்கள் மகேந்திர சக்கரவர்த்தியும்,
அவருடைய ஏக புதல்வர் நரசிம்ம
பல்லவரும் தான் என்பதை ஆயனா
ரும், விவகாமியும் உணர்ந்ததும்

அவர்களுக்குப் பெரிதும் விவப்பு உண்டாயிற்று.

சிவகாமி ஆயனருக்குப் பின்னால் ஒதுங்கி நான்குதுடன் நின்றான். அவனுடைய விசாலமான கரிய கண்கள் மிகெத்திர சக்கரவர்த்திக்குப் பின்னால் குதிரை மீது வீற்றிருந்த சூமார சக்கரவர்த்தியை நோக்கின.

மிகெத்திர சக்கரவர்த்தி. "ஆயனரே! இது என்ன? நான் கேள்விப்பட்டது விபரீதமாக அல்லவா இருக்கிறது?" என்று சொல்லிக் கொண்டே குதிரையின் மீதுருந்து இறங்கினான்.

"ஏகாம்பரர் அருளால் அபாயம் ஒன்றும் நேரவில்லை, பிரபு!" என்றார் ஆயனர்.

"சிவகாமி ரொம்பவும் பயந்து போய் விட்டானா?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டான்.

"சிவகாமி பயப்படவில்லை. இதை வெல்லாம் அவன் ஏதோ வேடிக்கை என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான்!" என்று ஆயனர் கூறி, அன்பு நிறைந்த கண்களால் தமக்குப் பின்னால் அடக்கத்துடன் நின்ற சிவகாமியைப் பார்த்தார்.

அப்போது சக்கரவர்த்தியும் அவனைப் பரிசுடன் நோக்கி, "சிவகாமி! ஏன் தலை குனிந்து கொண்டிருக்கிறாய்? அரண் கேற்றத்தின்போது நடுவில் போய்விட்டேனே என்று என் பேரில் மனம் தாபமா?" என்றார்.

சிவகாமியின் மூகத்தில் நான்குதுடன் கூடிய புன்னகை மலர்ந்தது. அவன் மெனமமா யிரந்தான்.

அப்போது ஆயனர், "பல்லவேத்திரா! சிவகாமிக்கு அல்லவது தெரியுமா? ஏதோ மிகவும் மூக்கியமான காரியமாதலாய்தான் தாங்கள் நடுவில் எழுந்து போயிருக்க வேண்டும்....." என்றார்.

"ஆமாம், ஆயனரே! ரொம்ப மூக்கியமான காரியத்தான். எல்லாம் நிறகு விவரமாகக் கொடுத்துவிடுங்கள். மத்திராயோசனை மூடித்து வெளியில் வந்ததும் உங்களைப் பற்றி விசாரித்தேன். நீங்கள் புறப்பட்டுவிட்டதாகத் தெரிந்தது. ஏன் இம்மவனது அவசரமாகக் கிளம்பினீர்கள்?" என்று சக்கரவர்த்தி கேட்டார்.

"இராத்நிரி வீடு போய்ச் சேர்ந்தால் தானே, காணவில் என் வேலை வயத் தொடங்கலாம்? இருந்தான் என்றால், ஒரு நாள் வீணாகப் போக வேண்டாமென்றுதான் இன்றே புறப்பட்டுன், பிரபு!"

"ஆமாம்; உமது தெய்விகச் சிற்பக் கலை வளம் கிட்டிவிட்ட உம்மால் ஒரு நான்கு இருக்க முடியாதுதான். இப்போதும் இராத்நிரியைப் போவதாகத் தான் உத்தேசமோ?"

"ஆம், பல்லவேத்திரா! பட்டப் பகலைப் போல் நியா எளிரிறது. இரவு நொய்விடுவதே சௌகரியம்."

"இந்த வெண்ணிலாவைப் பார்த்தால் எவர்க்குக்கூட உம்முடன் வர வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அது முடியாத காரியம், நாளை அல்லது மறுநாள் வருகிறேன்" என்று கூறிச் சக்கரவர்த்தி திரும்பிப் பார்த்தார்.

அப்போது, சக்கரவர்த்திக்குப் பின்னால் இவ்ளொரு வெண்மரையின் மேல் இருந்த நரகிந்மகர்மர் வெகு வாகைத்துடன் குதிரை மேலிருந்து சீழை குதித்துச் சக்கரவர்த்தியின் பக்கத்தில் வந்து, "அப்பா! யானைமீது வால் ஏறித் தாவிவிட்டேன். பற்றி விசாரிக்கவில்லையோ?" என்று கூறிவிட்டு, ஆயனரைப் பார்த்து, "அந்த வாலிபன் யார்? அவன் எங்கே சென்றான்? உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?" என்று கேட்டார்.

"அதுதான் தெரியவில்லை. வெலை ஏறித்ததும் அவன் மின்னலைப்போல் மறைந்துவிட்டான். ஆனால், அப்படி மறைந்ததினாலேயே உயிர் தப்பிப் பிழைத்தான். தேசாத்தரம் வந்த பின்வாகத் தோன்றியது" என்றார் ஆயனர்.

குமார சக்கரவர்த்தி ஆயனருடன் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் அவருடைய கண்கள் மட்டும் ஆயனருக்குப் பின்னால் இருந்த சிவகாமியின் மீது நின்றன.

நரசிம்மவர்மர் சற்றுத் தூரத்தில் குதிரை மீதிருந்தபோது அவரை ஏறிட்டுத் தீவிர நோக்குடன் பார்த்த சிவகாமியோ இப்போது அவர் பக்கமே பார்க்காமல் பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தரைமீல் அவன் அருகில், சற்று முன்னால் அவன் கைமீது விழுந்து நழுவிப் முறிந்த வேல்கிடந்தது.

அதைப் பார்த்த நரசிம்மவர்மர், "சிவகாமியே! இது என்ன?" என்று கேட்டுக் கொண்டே அவன் அருகில் சென்றார். சிவகாமியினைப் பின்புறமிருந்து முறிந்த வேல்கைத் தரையில் விட்டுத் தடுத்து எடுத்து அவர் பக்கம் நீட்டினான். அதை நரசிம்மவர்மர் வாய்க்கிக் கொண்டபோது, அவருடைய கை விரல்கள் சிவகாமியின் விரல்களைத் தீண்டி, யிருக்க வேண்டும். தேள் கொட்டியவர்களைப் போல் அவர்கள் அவசரமாக விலகிக் கொண்டிருந்தது இதை ஊகிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

நரசிம்மவர்மர் தம் தேசத்தில் ஏற்பட்ட பட்டப்பிழை ஒருவாறு சமாளித்து அடக்கிக் கொண்டு, ஆயனரைப் பார்த்து, "உங்களை மத லாஸியின் கோபத்திலிருந்து காப்பாற்றியது இந்த வேல்தானா ஆயனரே?" என்று கேட்டார்.

"ஆமாம், பல்லவ குமாரா!" என்று ஆயனர் மேலும் ஏதோ சொல்லுவதற்குள், மாமல்வர் தந்தையைப் பார்த்து, "அப்பா! இந்த வேலுக்கு உடைய வளைக் கட்டாயம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்; அவன் நல்ல சமயத்தில் இந்த கைய விரல் செவியைப் புரிந்திராவிட்டால், பல்லவ சாம்ராஜ்யத்தின் மகா சிற்பியை அல்லவா இந்நேரம் இழந்திருப்போம்?" என்றார்.

அதற்குச் சக்கரவர்த்தி, "மகா சிற்பியை மட்டுந்தானா? பல்லவ ராஜ்யத்தின் தலைநகரத்த கலைவாணியையும் இழந்திருப்போம்! அந்த விரலைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது அவசியந்தான். இவர்கள் இப்போது புறப்பட்டுச் செல்லட்டும். ஏற்கனவே நேரம் அதிகமாகி விட்டது!" என்று சொல்லிவிட்டுச் சிவகாமியைப் பார்த்து, "குழந்தாய்! உன்னுடைய ஆட்டம்

இன்று அற்புதமாக மிகுந்தது. முழுமை யும் பார்க்கத்தான் முடியாமல் போயிற்று" என்றார்.

பின்னர் அவன் தந்தையை நோக்கி, "ஆயனரே! உம்முடன் பேச வேண்டிய விஷயங்கள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. சீக்கிரத்தில் மாமல்வபுரம் வருகிறேன். இப்போது தூக்கிரதையாய்ப் போய்ச் சேருங்கள்" என்று சொன்னார். அங்கே தாம் நிற்கும் வளையில் ஆயனரும் அவர் மகளும் பல்லவத்தில் ஏற மாட்டார்கள் என்பதை அறிந்த சக்கரவர்த்தி வினாபந்து சென்று குதிரையின் மேல் ஏறினர். நரசிம்மவர்மரும் தம் குதிரை மீது ஏறிக் கொண்டார்.

குதிரைகள் புறப்படுவான் மகேந்திர பல்லவர் தமக்குப் பின்னால் நின்ற வீரர்களில் ஒருவனைச் சைகையினால் கூப்பிட்டு, "அயனாரிலிருந்து புதிதாக வந்த இளைஞன் யாராவிருந்தாலும் இன்றிரவு அவனைப் பிடித்து வைத்திருந்து நாளைக்கு அரண்மனைக்கு அழைத்து வர வேண்டும். நகர்க்காப்புத் தலைவனுக்கு இந்தக் கட்டளைவை உடனே தெரியப் படுத்து!" என்று ஆக்ஷரப்பித்தார்.

சக்கரவர்த்தியும் குமாரரும் அங்கிருந்து போனதும், ஆயனரும் சிவகாமியும் தங்கள் சிவிகையில் அமர்ந்தார்கள். காவலர் புடைசூழ, சிவிகை காஞ்சிக் கோட்டையின் சேது வாசலை நோக்கிச் சென்றது.

நான்காம் அத்தியாயம்

துர்ச்சகுனம்

விதி ஓரத்திலிருந்த கமைதாங்கியின் மீது பரஞ்சோதி சாழ்ந்து கண்ணை மூடிச் சால் நாழிகைகூட இராது. ஏகோ

இடத்தை மறுபடியும் கண்டு
பிடிப்பது எப்படி?

பேச்சுக் குரல்க் கேட்டுத் தூக்கிவாரிப்
போட்டுக் கொண்டு கண் விழித்தான்.
தெருவில் யாரோ இவ்விதம் பேசிக்
கொண்டு போனார்கள்:

“கோயில் யாளைக்கு மதம் பிடித்
தால் துர்த் சஞ்ஜம் என்று சொல்
கிறார்கள்?”

“ஆமாம்! நாட்டுக்கு ஏதோ பெரிய
விபரீதம் வரப் போகிறது.”

“யாளைக்கு எப்படி மதம் பிடித்த
தாம்?”

“யாளுக்குத் தெரியும்? யாரோ அச
துரான் ஒருவன் யாளைவின் மேல் வேலை
வீசி எறிந்தானாம். அதனால் யாளைக்கு
வெறி பிடித்துவிட்டது என்று சொல்
கிறார்கள்!”

“ஆயினர் சிற்பியும் அவருடைய
மகளும் பிழைத்தது புனரீனம்மம்
என்கிறார்களே?”

“அப்படித்தான்; அரக்கேதமம்
நடுவில் தின்றது போதாதென்று இந்த
ஆபத்து வேறே அவர்களுக்கு நேர்ந்
துள்ளது.”

அதற்கு மேல் பரஞ்சோதிக்கு
அவர்கள் பேசிவது கேட்கவில்லை.
“வேலை எறிந்ததனால் யாளைக்கு மதம்
பிடித்துவிட்டதாம்!” என்றும் பேச்சுக்
காழில் விழுந்ததும், பரஞ்சோதிவின்
உள்ளம் திடுக்கிட்டது. அப்போது அவ
னுக்கு இன்னொரு விஷயமும் ஞாபகம்
வந்தது. அவன் கொண்டு வந்திருந்த
மூட்டையை நடுத்தெருவிலேயே
போட்டுவிட்டு அவன் ஓடி வந்துவிட்
டான். நாவுக்கரசுக்கும்கூட ஆயனச்
சிற்பிக்கும் அவன் கொண்டு வந்
திருந்த மூலிகள் அந்த மூட்டையில்
இருந்தன. இன்னும் அவனுடைய துணி
மணிகளும், அவன் கொண்டு வந்
திருந்த சொற்பப் பணமும் மூட்டைக்
கூச்சுதான் இருந்தன. அதை அவன்
யம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும்.
போட்ட இடத்திலேயே மூட்டை
கிடைக்குமா? திக்குத் திசை புரியாத
இதற்ப் பெரிய நகரத்தில் அந்த

பரஞ்சோதி கைமதாந்தியி
விருத்து இறங்கி, தான் ஓடி
வந்த வழி எதுவாயிருக்கும்
என்று ஒருவாறு ஊகித்துக்
கொண்டு அந்தத் திசையை
நோக்கி நடக்கத் தொடங்கி
னான். இதற்குள், வீதிகளில்
ஐயநடமாட்டம் வெகுவாசக்
குறைந்து போ விருந்தது.

விட்டுக் கதவுகளைவெய்லாம் சாத்தி
யாதி விட்டது. வீதி விளக்குகளை
அணைத்து விட்டார்கள். நல்லவேளை
யாகப் பூரண சந்திரன் பால் போன்ற
வெண்ணிலையைப் பொழிந்து கொண்
டிருந்தான். நிலா வெளிச்சத்தில் நாந்
புறமும் கூர்மையாகப் பார்த்துக்
கொண்டு பரஞ்சோதி வெகுநேரம் நடத்
தான். எவ்வளவு நடந்தும், யாளை
வயர் சந்தித்த இடத்தை அவனால்
கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மூட்டை
வயயும் அவன் எங்கும் காணவில்லை.

நேரமாக ஆக, வீதிகளில் திசைமம்
குடிக்கொண்டது. உச்சி யானத்தில் சந்
திரனைப் பார்த்து அந்தத் ராத்திரியாதி
விட்டது என்பதைப் பரஞ்சோதி
தெரிந்து கொண்டான். கால்கள் இனி
நடக்க முடியாதபடி நோர்ந்துபோயின.
உடம்பை எங்கேயாவது சீழே போட்
டால் போதும் என்று அவனுக்கு ஆவி
விட்டது. இனிமேல் மூட்டையைத்
தேடுவதில் பயனில்லை. நாவுக்கரசர்
மடத்துக்கு எப்படியாவது போய்ச்
சேர்ந்தால் போதும்.

ஆனால், எப்படியும் போவது? வழி
கேட்பதற்குக்கூட வீதிகளில் யானையும்
காணேன். ஸ்டிக்கைக்கான ஐயங்கன்
வாழ்ந்த அந்தப் பெரிய நகரத்தில்
தான் மட்டும் தன்னத்தனியாக அலை
வதை நினைத்தபோது பரஞ்சோதிக்கு
எப்படியோ இருந்தது. இராத்திரி
வெய்லாம் இப்படியே அலைந்துகொண்
டிருக்க வேண்டியதுதானே? ஆயிரக்
கணக்கான மாளிகைகளும், மண்டபங்
களும், வீடுகளும் நிறைந்துள்ள இந்த
நகரில், தனக்கு இரவில் தங்குவதற்கு
இடம் கிடைப்பதா? - நல்ல வேளை
யாக இதோ, யாரோ வருகிறார்கள்
போகிறார்கள். பேச்சுக் குரல் கேட்
கிறது. அவர்களை மெதுவாக விசாரித்
துப் பார்க்கலாம்.

ஒரு வீதியின் முடுக்கில் இரண்டு பேர்
பேசிக் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்
களைப் பார்த்தால் நகரக் காவலர்கள்
என்று தோன்றிவது. பரஞ்சோதி

வாய் பார்த்ததும் அவர்களே திர்
னார்கள்.

"யாரப்பா நீ? நடு ராத்திரிக்
எங்கே இரம்பினும்?" என்று அவர்
களில் ஒருவர் கேட்டான்.

"நான் அயனார், ஐயா....!" என்று
பரஞ்சோதி சொல்ல ஆரம்பிப்பதற்குள்
முதலில் பேசியவர், "அயனார்
என்றால், எந்த வர்?" என்றான்.

"சோழ தேசம்....."

"ஓகோ! உறையூர்?"

"இவ்வீடு, ஐயா! உறையூர் சோழ
நாட்டில் செங்காட்டாங்குடி கிராமம்.
இன்று மாலைதான் எழுதிக்கு வந்து
சேர்த்தேன்."

"அப்படியா? இங்கு எதற்கு வந்
தாய்?"

"நாவுக்கரசர் மடத்தில் தமிழ்
பயிசுவதற்காக வந்தேன்."

"அப்படியானால், நன்வீரனில் நெரு
வீதியில் ஏன் அங்கிருக்கிறாய்?"

"மடம் இருக்குமிடம் தெரிவிக்கிறேன்.
சாயங்காலத்திலிருந்து தேடிக்கொண்
டிருக்கிறேன்."

அந்தக் காவலர்கள் இருவரும்
இவ்வளவுதான் சிரித்த சிரிப்பில் பரிசுசம்
தொனித்தது. அவர்களில் ஒருவர்,
"நாவுக்கரசர் மடத்துக்கு நீ எட்டியும்
போக வேண்டுமா?" என்று கேட்
டான்.

"ஆம், ஐயா!"

"நாங்கள் அந்தப் பக்கத்தான் போகி
றோம். நீ வந்தாய் அழைத்துக்கொண்டு
போய் விடுகிறோம்."

பரஞ்சோதி காவலர்களுக்கு வந்த
னம் சொல்லிவிட்டு அவர்களைப் பிள்
தொடர்ந்து சென்றான். சற்று நேரத்
துக்கென்றால் அவர்கள் உயரமான
மதில் கவர்வின் உடைய ஒரு கட்டைத்
தின் வாசலில் வந்து நின்றுகொள்
னார்.

"இதுதான் மடமா?" என்று கேட்
டான் பரஞ்சோதி.

"ஆமாம்; பார்த்தால் இது மட
மாகத் தோன்றவில்லையா?"

உண்மையில் பரஞ்சோதிக்கு அது மட
மாகத் தோன்றவில்லை. அருகில்
கோயில் எதையும் காணவில்லை. கட்ட
டத்தின் உயரமான கவர்வையும், வாசற்
தனில் பூட்டியிருந்த பெரிய பூட்டும்
அவற்றுக்கு இன்னதென்று தெரிவாத
சந்தேகத்தை உண்டாக்கின.

அவ்வளவு அழைத்துப் போனவர்களில்
ஒருவர் வாசல் கதவையடை சென்று
அங்கேயிருந்த காவலாளியிடம் ஏதோ
சொன்னான்.

உடனே பூட்டுத் திறக்கப்பட்டது;
தெயும் திறத்தது.

"வா, தமிழ்!"

நெஞ்சு 'திக்க திக்க' என்று அடித்துக்
கொண்ட, பரஞ்சோதி வாசற்படியைத்
தாண்டி உள்ளே சென்றான்.

இரு புறமும் உயரமான கவர்
எழுப்பிய குறுவிய சத்தின் வழியாக
அவ்வளவு அழைத்துப் போனார்கள்,
ஓர் இடத்தில் நின்றுகொள், அங்கிருந்த
அறையின் கதவு திறக்கப்பட்டது.

"இங்கே படுத்து, மடத்தில் எல்
யோரும் தாங்குகிறார்கள். பொழுது
விடித்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்"
என்றான் ஒருவர்.

பரஞ்சோதி அந்த இருட்டு அறைக்
கின் எட்டியப் பார்த்தான். கொஞ்சம்
வைக்கொள்ளும் ஒரு கௌரவப் பாயும்
கிடத்தான். ஒரு லுதியில் எட்டியில்
தண்ணீர் வைத்திருந்தது.

திரும்பித் தன்னுடன் வந்த காவ
லர்களைப் பார்த்து, "இது மடத்
தாரு?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம். தமிழ்! உனக்கு என்ன
சந்தேகம்?" என்றான் காவலர்களில்
ஒருவர்.

"இங்கிருக்க கிறுப்பும் இல்லாவிட்
டால் வெளியே போய்விடு!" என்றான்
இன்னொருவர்.

பரஞ்சோதிக்கு இருந்த கிளர்ச்சி
எப்படியாவது இராத்திரி படுத்துத்
தரக்கூடும் கிடைத்தால் போதும்
என்று இருந்தது.

"இவ்வீடு, இங்கேயே நான் படுத்
திடுக்கிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு
அறைக்குள் நுழைந்தான்.

அப்போது அவ்வளவு அழைத்து வந்த
வர்களில் ஒருவர், "தம்பி! இது மடத்
தான். ஆனால், நாவுக்கரசர் மடமல்ல,
மன்னர் மன்னரான மகேந்திர சக்கர
வர்த்தியின் மடம்!" என்று சொல்லிக்
கொண்டே கதவைச் சாத்தினான்.

அடுத்த கணம் அறைக் கதவைப்
பூட்டும் சத்தம் கேட்டது. (தொடரும்)

அடுத்த காரம்: கண்ணம்மா நடக்கல்
நாளுக்கு, ஆகாமி

ஹென்ரல்

மீண்டும் கிடைக்கிறது

வெகுநேரமாகவே அமைகமாக விநியோகம் வரும் கேசத்தை கருமையாக்கும் சாதனம். உங்கள் கேசத்தை இயற்கையான மற்றும் நேர்நேரமான கருமையுடனும் பளபளப்பாகவும் இருக்கச் செய்கிறது.

உடம்பில் குறைவாக இருக்கும் இளமை நலையைப்பற்றியோ, அல்லது உயிர்ப்போதிகத்தில் ஏற்படும் நலையைப்பற்றியோ கவலையடைய வேண்டாம். ஹென்ரல் தற்போது உங்கள் குக்கு மீண்டும் கிடைக்கிறது. அது உங்களுக்கு கேசத்துக்கு இயற்கையான கருமை திறத்தை அளிப்பதுடன், புரண் ஆரோக்கியத்துடன் இளமையான தோற்றத்தை அளிக்கிறது.

கேசத்தில் அடி போடுவதற்கு போஷாக்கு அளித்து, செழிப்பாக வளரவும், காலக்கிரமத்தில் கேசம் இயற்கையான கருமையுடன் கூடியதாக இருக்க உதவுமாறும், அசை பொருட்கள் சேர்த்து தயாரிக்கப்படுவது ஹென்ரல்.

சாதாரணமாக கடைகளில் கிடைக்கும், கேசத்தை கருமையாக்கும் இதர சரக்குகள் போல அல்ல. ஹென்ரல். இது தனித்தன்மை வாய்ந்தது.

1. நேர்நேரமான நலையை தடுப்பதுடன்; உங்களைப் பல வருடங்கள் இளமையான தோற்றத்துடன் விளக்கச் செய்கிறது.

2. இயற்கையான கருமையுடன் செழிப்பாக புது கேசம் வளர உதவுவதோடு, அதை வகுமையடையும் செய்கிறது.

ஹென்ரல் உபயோகிக்கும் முறை:

ஹென்ரலில் உள்ள, கேசத்துக்கு போஷாக்கு அளிக்கும் சத்துக்கள் கேசத்தின் வேர்க்காய்களில் நன்கு ஊறி, கேசத்துக்கு இயற்கையான கருமை திறத்தை அளிக்க வேண்டும். போஷா கரு அங்காசம் அளிக்க வேண்டும். மூன்று மாத காலம் போதுமானது. இந்தக் கால கெடுவில் கேசம் இயற்கையான கருமை திறத்தை அடைகிறது. ஹென்ரல், கேசத்தை கருமையடையச் செய்வது மட்டுமல்ல, அது கேசத்திற்கு போஷாக்கும் அளிக்கிறது. கேசத்தை அழகுறச் செய்ய மிகவும் மூக்கியமான சாதனம்.

ஹென்ரலை உபயோகிக்க ஆரம்பித்த ஒரு சில வாரங்களிலே ஒரு புதிய மாறுதலாக காணப்படும். இதற்கு முன்பு காணப்பட்ட ஒரு பலபளப்புடன் உங்களுக்கு கேசம் பிரகாசமும், உங்களுக்கு நுண்பர்கள் உங்களைக் கவரப் பிழைத்துப் போவார்கள். உங்கள் தன்மைபிக்கையில் சத்தி வளர்ந்து பல மயிதர்க்களும், விஷவர்க்களும் திரவத்திலும் திரவமளவப் பெறுவீர்கள். எவ்வளவு வயது அடைந்தவராக இருப்பினும், ஹென்ரல் உங்களுக்குத்தான் வலியுண்டாம். உங்களுக்கு தொழிலில் மற்றும் சமூகத்தில் வெற்றி வாய்ப்பு தீர்மானம்.

உங்களுக்கு கேசம் தொடர்ந்து கருமையாக இருக்க ஹென்ரலை வழக்கமாக உபயோகிப்பார்கள். கேசம் தெர்ந்து எடுக்க மூன்று மாத ஹென்ரல் உள்ளது. ஹென்ரல் (ரெஸ்ஸெய்) ஹென்ரல் (ரெஸ்ஸெய்) ஹென்ரல் பொமேட் இந்த மூன்று ரகங்களும், யாவருக்கும் ஏற்ற வாய், வாசனை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஹென்ரல் (ரெஸ்ஸெய்) ஹென்ரல், மற்றும் குத்திட கேசத்திற்கு விசேஷமாக ஏற்றது. தம்மடைய நலைக்கு நல்ல பலனளிக்கக் கூடியது ஹென்ரல் பொமேட்.

நல்ல வலியுண்ட அடைய தன்மைய கத்தமாகக் கருவ வேண்டும். வாரம் இருமுறை மயிரிலும் பாலியில் விசேஷ தயாரிப்பான சில்கோ ஹேர் ஷாம்பு போட்டுத் தன்மைய கத்தம் செய்யுங்கள்.

இன்றே ஹென்ரல் வாங்குங்கள். வருங்காலத்தில் இளமையுடன் விளங்குவீர்கள்.

தயவுசெய்து கடிதம் போடுவதற்கு கூங்கித்திம் மெத்துட் கொங்கெய்

ஹென்ரல் தயாரித்து வெளியிடுபவர்கள்;

வியாஜின் - பரீக் பிரைவேட் லிமிடெட், தயாக் பெட்டி எண். 493, பம்பாய்-1

Pearline - Paris Private Limited, P. O. Box 493, Bombay-1

கீமத்

‘இது விசை போனா?’

எத்தப் பொருளைப் இந்தக் கண்கொண்டு தயாரிப்பதுதான் உலக இயப்பு. அதிலும் நிரையவுமாக இந்த அடிப்படையில் மீதுதான் நிர்வகித்து. இங்லா விட்டாக இந்தக் கட்டத்தக் கதைகள் அதுதான் பொருளை எக்கு வெளிவந்திருக்குமா?

கவரக் கட்டத்தம். வெள்ளிக் கட்டத்தம் என்று எத்தனையோ கட்டத்தம் கதைகளாக் கட்டத்திக் கொண்டு வந்த நிரையவுகம். இந்தப் படத்தில் பென் கட்டத்தம் குடும்பம் பிரதானம்வம் கொடுத்திருக்கிறதே என்றும் விசை போக வேண்டுமே என்ற கவிதைதான் காரணமா பிடுக்க வேண்டும்.

பென் கட்டிக் கட்டத்திக் சென்று. வெளிநாடுகளில் வித்துப் பணம் பண்ணுகிறது ஒரு குடும்பம். அதன் கவிதையில் விழுந்த தந்தானை பிட்டு கரப் புறப் படுகிறது அவன் தங்கை கதா.

நாட்டில் தடக்கும் இந்தக் கொடுமைகளைக் கண்காணித்

துத் தக்க நாடாங்களை எடுக்கத் துப்பறியும் துறை. கோபால் என்பவரின் ஏவுகிறது.

கதாவகத் தன் துப்பறியுக்குப் பொருளாக் கிக் கொண்டு கோபால். கதைகள் வளர்க்கக் காதலை வளர்க்கிறது. காதலைக் கவியழகோடு வளர்த்தால் விசை போனா? என்பது, கவர்த்தியும் குறைத்துத் தரப்படுகிறது. இத்தக் கவர்த்தியை வளப்படுத்த கதாவக வரும் ரேகா குடித்துப் போகிறதே தடக்கிறது.

எதிரியில் பாசனாளை அடைவதற்கு அடிக்கடி விழுந்து விழுந்து விழுந்து. அடைந்த பின்பு விழுந்து விழுந்து விழுந்து. எத்தனையம் என்று சொல்லி குடித் குடிதான் தந்தியை வரும் பின்பு சொல்லி வேலைப் பொருத்தத்தடன் எத்தக் குடித்தியையும் கருவறுக்குள் விடக்கூடக் கதைகள் போடு போடுகிறது. தாமதத்திரையும் நிதிதம் பகற்றப் படாமல் தம் கதாநாயகர் பண்ணைக் காட்டுகிறது.

காதலர்கள் தப்பிவிடுவதற்கு நிர்வாக் கண்களில் கொடுத்தது. அதன் பின்பு கேட்டது. நாட்களையும் குதினா விளக்கியும் அவர்கள் மீது ஏனென்று காரி சினைக் காதலும்பொருது. விவகாரக்கே வெற்றி என்று சொல்லும் அளவுக்குத் திறம்படப் படமாக்கிவிடுகிறார்கள். சொல்லும் அளவுக்குத் தரவே முடியக் காட்டுகிற வெற்றி கதாநாயகனுக்குத்தான். கவிதையா ருதிரர்கள்!

கவர்த்தி ஆயிற்று. அடிக்கடி ஆயிற்று. அடுத்தது என்ன? தகைக்கவையானே? ஆகா. ராஜேந்திரதாத்தின் தகைக்கவையையும் வழங்கிவிடுகிறார்கள். ‘கிபாரிமுலா’ மாரும்!

விசை போகக்கூடிய படந்தான் என்றாலும், படத்தின் மீத - மதிப்பு உயரும் என்று சொல்வதற்கில்லை. எட்டோடு குன்பது என்ற கணக்குத்தான்! — டி. வி.

எங்கோ,
எதற்கோ
கடக்கப்
படுகிறேன்

பின்புறத்து வயது நாற்பது இருக்கலாம்.
பெயர் ராஜ்மோதன். சங்க இலாகாவில்
உயர் அதிகாரி.

சங்க இலாகாவில் மதுசன் சிறக் கட்டிடம்.
இதன் பூரீவாத 'திரில்' கைத்த. மெனக்கை
தழைக்கும் 'கம்பி'யை 'மின்' ரீங்காரத்தை
உயிரும் ஓர்-கம்பிமுனா.

இடம் சென்னை. வெயில் கொளுத்தும்
'மே' மாதமாகி.

மெனக்கை இப்போது தன் உயர்த்த
கதாவியில் அதிர்ந்து கரைவ...

"ஹலோ!"

"தீவகம் ராஜ்மோதன் தானே?"

"ஆம்; நான்தான்; நான்தான்" - ராஜ்
மோதன்.

"....."

"திருமகனா?"

"ஆம் ஹர்; நான் கொங்கு உயர்தமம்;
தீவகம் தடக்கிக்கும் கண்ணம்."

"ஆமாம்; தீவகம் ஹர்?"

"சர்க்காருக்கு வேண்டியவன்."

ராஜ்மோதன் மெனக்கை கைத்தழயிட்டுத்
சென்று போகிறார்.

"ராஜ்மோதன்!" உயிரிட்டார்
ராஜ்மோதன்.

"மாலை வணக்கம், ஹர்."

அவர் சிறிது நேரம் மெனக்கை
தீவகம் கைத்தழயிட்டு.

அவர் ஹர் தீவகத்தைக் கை
தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு
தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

தீவகம் கொங்கு

கொள்வது கிடையாது.
ஏனெனில், எங்குத் தற்
பெருமை கிடையாது!
எனச் சங்கட, துர்போடா,
கராத்நே எல்லாம் தெரி
யும். வீரகாசைக்கொண்கிறும்பி
வரவேற்பவன்.

சுயலாசம் - மஹும்!
தனி - ஒற்றை - எண்ணப்பற்றி
நிறைபெற சொல்லிவிட்டேன்,
மன்னிக்கவும்.

"ராஜேந்த...! இவ்வுமாலை
எனக்கு ஒரு சிபோன் வந்தது. நம்
ஆயினில் கொஞ்ச காலம் பணியாற்றி
ஒருநாள், எல்லாவு என்று, உனக்குத் தெரி
யாது!"

"தெரிபாது சார், மேயே சொல்
துங்கள்." என்கிறேன்.

"அவருக்கு நான் விவரம் வராத
தாம், நான் இரவு வரும் அமெரிக்கக்
கப்பலில். ஒன்றரை அட்சரூபாய் இத்திய
சர்க்காருக்கு நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தப் போகி
றார் அவர்!"

"ராஜ்மொகன் சார்! இத்தத் தகவல் உங்
களுக்கு எப்படித் கிடைத்தது?"

"அதுதான் சொல்வேனா! ஒரு சிபோன்
கால் வந்தது என்று!"

"அவருடைய விவரம்...?"

ராஜ்மொகன் தம் மேனாடியைத் தேடினார்.

"ராஜேந்த! குறித்துக்கொள்: 1. சில
காலனி, தொலை போல் 188808."

"தெய்க்கு சார்!"

"மேயே, உனக்கு மற்றுமொரு விவரம்
தருகிறேன். அவர் பெண் பெயர் தீஷா."

"தீஷா?"

"ஆம், தீஷா."

அவர் மனமையப் பார்த்தார், ஏழு முப்ப
தாக முட்டிகள் அசைந்து கொண்டிருந்தன.

"நானாக் காணீனா, தீதான் இதற்குப்
பொறுப்பு. எச்சரிக்கை" என்றார்.

அவரிடம் விடைபெற்றேன்.

பீப்னிக் டெஸ்போன் பூத்தியைத் துழைந்து
முப்பது காசுகள் விட்டெறித்தேன்.

"தீஷா..."

"இன் இட் டீப்னிக் சிகன் எய்ட் நசட்
சிகல்?"

"எய்!"

"மிட்டர் கலகாஷ்... ஜி.கலகாஷ் வீடா
அது?"

"ஆம்."

"மிட்டர் கலகாஷ் இருக்கிறாரா?"

"பெயலது யார்?" - ஓர் இருபது வயதுப்
பெண் குரல், எங்கோ கேட்ட குரல் என என்
னுடைய 'மேமரி பவுர்' சொல்விற்று, இவள்
தான் தீஷாவா?

"அது அய்யவது முக்கியமில்லை. கலகாஷ்
இருக்கிறாரா? அது முக்கியம்!"

"இங்கே, அவர்!"

"எங்கே போயிருக்கிறார்?"

"சீய்க்காரோ எப்படியே பார்த்துக்கொள்.
ஆமாம், தீங்கம் பெயலது..."

"தமிழ், தாய்க்கு பேயி!"

தான் இதைப்
பெண் குரல்
எங்கோ கேட்
படிக்கிறேன்.
எங்கோ புரையிலே.
மஹும், யோசிக்க
நேரமில்லை.

டெஸ்போன் பூத்தி
யிருந்து வெளியே வந்
தேன். ஓடினான். ஏற்
றுத் தள்ளி நிறுத்தி
யிருந்த என் அம்பாவி
டகார அடைந்தேன்.

இன்னிஷன் சாவி
லாத் தொட்டவுடன்,
துடித்துக் கொழிய என் சார் நெஞ் சுழன்று,
மூலையில் விதிர்விட்டது.

2. சில காலனி.

"ஜீவன்" என்று கட்டமிடப்பட்ட தன் பெய
ரைச் சொல்லிக்கொண்ட பங்காளா, என்னைச்
சற்றுத் தன்விய நிறுத்தினான். விசாலமான
பங்காளா, சற்றுப் பகை அழகமுள்ளவரிதான்.

வாசலில் இருந்து காண்க நின்றிருந்தன.
ஒன்று மெல்லியல் பெண், மற்றொன்று
சிப்பம். சற்றுத் தூக்கலாக அமைத்திருந்த
போர்ட்டுகளை, காண்க ஒடிச் சென்று நினை
அமைந்த காண்கிட்ட தளம், முன்புறத் தோட்
டம், படிபிக்குச் செடிக்கள்.

நீதித் துரம் தன்னிய இடத்தில் ஆற்று
மணல் பரப்பில் பூப்பந்துக்காக நின்ற இரு
துள்ளன். மெல்லமையான தெட், சற்று
எல்லமைய ஆற்றத் கோடாக வெட்டிய கிற்று.
இதைவெல்லாரம் அவனிக்க நேரமில்லை,
வாசலில் கரிக்காவோ, நாய்க்கொ இங்கி;
என் தயில காணம்!

நீட்டி நின்ற போர்ட்டுகளை நிழலுக்கு
வினாற்றினான். வாசத் ததவு ஓடி, உட்புறம்
தாவிடப்பட்டிருந்தது. அவரின் வெண்ணிற
ஸ்விட்சில், சிவப்பு நிற மணி உருவம் செதுக்
கப்பட்டிருந்தது.

பொன்மலர் மேனிக்கு மென்மணம் சந்தனம்!

முழுமையான தூய கமஞர் சந்தனம்,
வெளிநாட்டு வாசனை திரவியங்கள்,
பலவித இயற்கை மூலிகைகள் இவை-
யனைத்தையும் ஒருங்கே கொண்டு,
பிரத்தியேகமான 'கமஞ்சோட்.பைன்'
முறைமையிலே தயாரிக்கப்படுவது
கோகுல் ஸான்டால் டாய்ஸெட் பவுடர்.
கோடைகாலக் குளுமைபாக்க. காசும்,
மாதிரியும், எப்பொழுதும், புத்துணர்ச்சி-
புடன் திகழ, உங்கள் மேனி முழுமையும்
கோகுல் ஸான்டால் டாய்ஸெட்
பவுடரைத் தூவுங்கள். சந்தன
மண உலகிலே சஞ்சரியுங்கள்!

கோகுல்

ஸான்டால் டாய்ஸெட் பவுடர்

**டி.எஸ்.ஆர் & கம்ப்ளியனி,
மதராஸ்
பிரத்தியேக தயாரிப்பு**

கோகுல் நறுமணம் குறட்டும்
உங்கள் வாழ்வு கமழட்டும்!

டி.எஸ்.ஆர் & கம்ப்ளியனி, மதராஸ்
ராமாவரம், மதராஸ் 600089

நீங்கள் எதைச்
செய்தாலும் உங்கள்
பாத்ரூமைத் துவவளவு
செய்வவயாகச்
சத்தம் செய்வ
முடியாது—

இரவில்
தூவும் துளி
சாணி:ப்ரெஷ்

துசிங்கமான
கறைகளைப்
போக்குகிறது
சிறிதும்
சிரமமின்றி
உங்கள்
பாத்ரூமை
விரகாசிக்கச்
செய்கிறது

உங்கள் குடும்ப
ஆரோக்கியத்தைப்
பாதுகாக்கிறது

பட்டன. ஒரு புள்ளியில் ஒரு மாரிக் செல்பப் பட்டிருந்தது. அது எவ்வளவு சூழிகிறதோ என்பதை மிகக் கவனமாகப் புரிந்துகொண்டேன். மீண்டும் அவரைச் சோதனைபிட்டுடன். ஒரு சிறிய மணிபார்ன். ஆன் காண்ட்லீசும் பரிசு. ஐ. கைராஷ் என்று சொல்கிற கொள்ளுநர் விட்டியும் காட்டு. சில ரூபாய் நோட்டுக்கள். தனிவாக ஒற்றையாக ஒரு ரூபாய் நோட்டு.

அதில் ஒரு நம்பர். என் கண்ணை உறுத்தி வது. ஆம். அந்த நம்பர் அந்த அவன் நாட்டு உணரவில் எழுதியிருந்த அதே நம்பர்தான். P-5211212.

மணி பதனாத தெருவிலே கொண்டிருந்தது. ராஜமொகனுக்கு டெலிபோன் செப்டிதன். என்னுடைய சாக்ஸ்களை அவரிடம் சொல்லி, அவரது மேலான ஆயோசனைவை விரும்பிக் காத்திருந்தேன்.

"ராஜேந்திர! அந்த வரைபடம் புரிந்த தல்லவா?"

"புரிந்தது. சாப்,"
"ஆம். அது உங்களுக்குப் புரிந்திருக்கும், அது அரிச்சையி, ஏ. பி. லி. டி."

"அந்த ரூபாய் நோட்டு?"
"நான் போய்க் கேட்டா துள்ளி எரக்கவை..."
"கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும், ராஜேந்திர! புத்திரசாஸித்தமாய்க் கேட்டிருப்பீர். இந்த வழியில் போனால் இந்தக் கேஸ் க்ளியர் ஆகிவிடும், (நினைவு தூண்டுக்குக் கவனிக்கலாம், சமர்த்தாகத் தூங்கு. ஸப்!)"
எனக்குக் கவாரிசெய்வாவித் தூக்கம் வந்தது.

இரவு ந. க்கப் போகும் 'அட்வென்சர்' களை வரவேற்றுப் பாடும் இளம்பாலை; ஏழரை மணிக்கு காலை.

கைரானே இன்னும் மயக்கத்தில் இருந்தார், துள்ளி கட்டிக் கொண்டு என் அப்பாவியைக் காவரத் துணை துணை கொண்டிருந்தேன். ஒரு பெண், இளம் பெண், அழகான நிறத்தில், அழகான கைடலில் என்னை நோக்கித் தன் காவரக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, என்னைச் சந்திக்க இறங்கி...
என்ன ஆச்சரியம்! இவள் கந்த இய்க்கி!
"ஓ, கந்தி!"
"ராஜேந்திரன், வாட் எ க்ளீயரவ்வி தியா?"

என் இருந்த நாள்களில் ஏதோ ஓர் இளம் புரியாத 'தரிய' கனத்த உத்தய்.
நான் அமெரிக்காவில் படித்தபோது எனக்கு இரண்டாய்க்குள் க்ளீயரவாக என்னுடன் படித்தவன் இந்த கந்தி. நாள்கள் ஒருகரை பொருவார் அறிபோம். எங்களுக்குள் 'இது' ஏற்பட்டது. ஓர் அழகான டிசம்பர் மென்மையான கிரீத்த அனுப்பலம்.

ஒரு நாள் மாலை. அவசரமாக ராஜேந்திர என் ஒரு பிரமுதகரைச் சந்திக்கச் சென்றகொண்டிருந்தான். நேரான வேகத்தில் ஒரு பெண் லிசு காலி மிதித்துவிட்டாள். "ஹா!" என்று சொல்லிக் கொண்டே வேகமாகச் சென்றான். அந்தப் பெண் அழகுப்பெய்தும் முணுமுணுத்தது அவன் காதில் விழுந்தது. அதற்கு முக்கிய காரணம் அது தமிழா

விருத்தததான். ராஜேந்திரன் திரும்ப அவ லிடம் ஓடிவந்தான்.

"என்ன சொன்னீர்கள்? திரும்பச் சொல் துங்கம்?" என்றான் அவனிடம்.

"நீங்கள் மதராசியா?" என்றான் அவன் தன் காய் வலியை மறத்தவனாய்.

"ஆமாம். இங்குதான் க்ளீயரவ்விடில் படிக்கிறேன். உங்கள் கால்களை மிதித்ததற் கான உண்மையையே வகுத்திருக்கிறேன்."

"பரவாயில்லை. நான் கந்தி. ஆச்சரியம்! நானும் இங்குதான் படிக்கிறேன்."

ஒரு கட்டத் பரம்பர விசாரியில், அவர்களுக்கிடையே இரண்டு வயது வித்தியாசம் என்றறித்தனர். பரம்பரையான கிராமச் செய்வத்தால் பெற்றிருக்குக்ப் பீன் என்னை. முழுமையான மானேஜரிடம் ஓர் படைத்துவிட்டு வாழ்க்கையை நுகரவும், வாழ்க்கையைப் படிக்கவும் அமெரிக்கா வந்த இளைஞன் அவன் என்று அவன் அறித்து கொண்டு. பீன், அவன் க்ளீயரவ்வித் தந்த ஊக்கத்தினால் படிக்க வந்திருக்கிறான் என் பதை அவன் தெரிந்து கொண்டான்.

சந்திப்புக்கள் தொடர்ந்தன.
அவன் அழகன்; இளைஞன்; தமிழன்.
அவன் அழகி; இளைஞி; தமிழ்ப் பெண்ணும்கூட.

அப்பறம் என்ன? அவர்கள் ஒருமையில் வினித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்ததையும், க்ளீயரவான காதலில் விழுந்ததையும் உள் ளுக்குச் சொல்வத் தேவைபடுகிய.

அவன் அந்தகாரமான அந்த மெனத்த னைக் கவந்தான்.

"தரலி! நீ ஏன் என்லிடம் சொல்லாமல் இத்தியாவுக்கு வந்துவிட்டாய்?"

"இங்கி, பெரி! என் என்லிட்டியில் ஏதோ தகராறு. அவசரமாக வரும்படி மானேஜர் கம்பி வழியாகச் சொன்னார். நீ எங்கோ மற்ற லாப் போயிருந்ததால் உன்லிடம் சொல்ல முடியவில்லை. ஆமாம், உனக்குப் போட்ட கடிதங்களுக்கு ஏன் உன்லிடமிருந்த பதில் இல்லை?"

"இங்கி, தரலி. நானும் உன்னைத் தேடி இத்தியா வந்து விட்டதாக உன் கடிதங்களின் நாள் பார்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பமே இல்லை. மெட்ராஸில் உன்னைத் தேடாத இடமில்லை."

அந்த விதாழலில் அவன் முகத்தில் ஒரு மாறாத ஏற்பட்டதை உணர்ந்தேன். அவ

என் மாதிரியான முறைப்பாடுகள் காரணம் என்ன?

"ராஜேந்திரன், நீ என்னை இவ்வளவு தூட' மீட்கிறாய்?"

"இல்லை, அவரது தாத்தா."

"கெட்கட்டும், நேற்று ஒரு விநோதமான சம்பவம், இல்லை, அதுமாதிரி ஏதாவது. என்னுடைய தந்தை வீட்டில் இருக்கிறார் என்று மர்ம போல் குரலில் சொல்லித் தந்தான். என் தந்தையின் அறையில் யாரோ புதுத்துடிச்சியில் - ஒன்றும் போகவில்லை, ஆனால் புதுத்துடி - குளியலுடைய 'சாம்பலன்' பரிகரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த ஆள் ஒன்றையும் கொடுத்தான். ஆனால் என்னவோ எதிர்பார்த்திருக்கிறார். இப்பொழுது உன் பெயர் ராஜேந்திரன் - அந்த ஆள் நீயே என்று இப்போது உன்னைத்திரும்பிப் பார்ப்பது உன்னை மரியாதையில் விளக்கிவிடும். ஏன் ராஜேந்திர! நீ இப்படிச் செய்தாய்?"

எனக்குப் பேசு வாய் வரவில்லை, என்னவான் ஒரு மகன் திருவாரூர் இவன்? கந்திரில்லையா? அமெரிக்காவில் ராஜேந்திரன், இப்பொழுது ராஜேந்திரன் ஆனது போல், கந்திரில் திருவாரூர் ஆகக் கூடாது?

"என்னை மன்னித்துவிடு திருவாரூர் மகன் ஒன்றைப் போனாவுடன் 'து ஸ்பீட்' என்று உன் கண்ணத்தில் இவ்வளவு வேண்டுமா, கோகி!"

அவன் மோதித்துப் போய்விட்டான்.

"ராஜேந்திர, நான், நீ என்னை இவ்வளவு இருக்கிறாய். உ. என். ஏ. டிவ் இருந்து வரும் அகல பாரதியை என் அப்பாவுக்கு முன்னாலே வட்டி குடியில் பெறுவதற்காக என்னை வரவில்லை என்று உன் பாசைக்கு நேற்று ஒரு அனுமதியைப் போல் வந்த காரணத்தால் நீ இந்தக் கோகியை எழுப்பி இருக்கிறாய். அதற்கு நேற்று எனக்கு போல் செய்து அப்பா இருக்கிறாரா என வினாக்களில் 'பேய்' என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தை உபயோகித்து, உன்னை என்னைக் காட்டிக் கொண்டாய். அப்போது அப்பாவிடம் உ. என். அறையில் சோதனை செய்தாய். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டதற்குப் பதிலாக நீ என்-தந்தையின் கண்ணில் மகனின் உதவியை நாடி இருக்கலாம். உமெனில் உன் மகன் - குத்து தவறு செய்தானே தான் தான். ஆகவே உன் உடலில் பிரத்தின விடத் தெர்ப்பதற்கே சிறப்பை இடும்."

தான் எந்தத் திணைப்பில் ஆற்றினான். போன மகன் அவனை உன்னை அழைத்துச் சென்றான்.

"ராஜேந்திர! என் தந்தை நேற்று வீட்டுக்கு வரவில்லை, உன்னைத் தெரிவித்து அவர் என்னை வந்து. பரிகரி, சொல்லிவிடு ராஜேந்திர."

அவனது அகன்ற கண்ணில் பண்பு வந்தது. அவன் தான் 'என்னை என்னவோ செய்தான். மயக்கமாக இருக்கும் கண்ணை அழைக்கும் காட்டினான்.

ஒரு புதுப்பம் மெல்ல விரிவது போல் அவன் மூலம் மலர்ந்தது. "ராஜேந்திர, என் தந்தை இன்று முழுமையாக மயக்கத்தில் இருப்பாரா?"

"ஆம், பேய்!"

அவன் அப்போதுமே எதிர்ப்பதற்கே சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

தான் வெளியே போய்விட்டு ஒரு நேரம் பிரயோக மாதிரி மணி அளவு இருக்கும்.

தான் என் அகன்ற கண்ணில் துறைத்ததும், கண்ணில் அவன் இல்லை. தான் அவரிடமிருந்து எழுந்திருந்த அந்தக் குறியில். இப்போதுமே, வரவில்லை உன் மனத்திலிருந்து.

உ. என் என்னை திருவாரூர் இப்போது வந்தது, அவனுக்குப் போல் செய்தான்.

"திருவாரூர் நீ இப்போது செய்தது மிகவும் தவறான செயல். இதற்காக நீ வந்தது போகிறது. தான் காரணத்தை என்னவோ கையாண்டிருக்கிறான். தருவீர் நீ கெடுத்து விட்டாய்" என்றான்.

அவன் கால்களெல்லாம், "என்ன உன்னுடைய" என்று துக்கம் விளங்கினான்.

"உன் தந்தையை என் விடுவதாய்?" என்று நேராகவே வினாவினான்.

"என் தந்தையையா? என்ன உன்னுடைய? உன் மொழியில்தான் இருக்கிறாய்!"

எனக்கு அவன் கண்ணில் மெல்லவாகவே அந்தக் கணத்தில் தோன்றியது. அவனுடன் போகி அதை எழுதி செய்து கொண்டு போகி வரும் அமைதிமேல்.

அப்போதுதான் ஆச்சரியமான அதிர்வு மொன் குரல் மூலத்தது. "நீ ராஜேந்திர தாயா?" - என்னோ கேட்டிருக்கிறான்.

"நீ யார்?" - தான்.

"குரல் கேட்க! கண்ணில் என் மொழியில் தந்தை இருக்கிறாய், புரிந்தாய்? இந்தக் கோகியை நீ அறிவாயா எழுப்புகிறாய். உன் தந்தைக்கு நீ ஒரு பிள்ளை, தாக்கிரகம்!"

சர்ப்ப சகலிக்குக் கும்பாயிசேகரம்

மகன்களாகப் பிறப்பதற்கு தன் மாதிரியே செயல் வேண்டும் என்பார்கள். அந்த மகன்கள் ஒருவருடையது காதல் சர்ப்பிக்கும் அகலையை மனமுள்ளி வேண்டாமல் இருக்க முடியுமா? தஞ்சை மாவட்டம் திருக்காளூர் கந்தையின் சர்ப்பசகலித் தாய் கொதுவிலுக்கும் கோவிலுக்கு செட்டம்பட்டி சித்தே மகாலக் கும்பாயிசேகரம் நடந்த விடுக்கிறார்கள். பதினாறு வருஷங்களுக்குப் பிறகு தாக்கிலுக்கும் இந்தக் கும்பாயிசேகரத்தில் பத்திரிகள் திரளாகக் கலந்து கொள்வதோடு, திரைச் சகலம் செய்து கும்பாயிசேகரத்தை திறந்து செயல் வேண்டும். திருப்பாணிக்குப் பொருளுதவி செய்வதும் பத்திரிகள், ஸ்காலர்கள் தாது திருப்பாணி கவிட்டி, திருக்காளூர், தஞ்சை மாவட்டம் என்ற விளாசத்திற்கு அனுப்பலாம்.

ஆண்டுதோறும் புகழின் வளர்ச்சி ஐங்கள் ஆதரவினால்தான் லிப்டன் ரூபி டஸ்ட்

ஒவ்வொரு புகழ்பெற்ற
சினிமா நடிகைகளும் தத்தவர்கள்
மகளின் உயர்வாகிறது
லிப்டன் ரூபி டஸ்ட்

பாதிசென்ட் செல்பேட் டோஸில் மட்டுமே அதிகமாகும். மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும் தயாரிப்பு

"உங்களுடைய பஸம் எது?"

"என் மக்களுடைய அன்பு!"

"உங்களுடைய பஸவிளம் எது?"

"நான் என் மக்களை அதிகமாக நேசிப்பது!"

முதலி: சிலைகள் ஒரு பேட்டியில் கூறியது உட்கார் - மணி

ஒரு கூட்டத்தில் மத்திரியொருவர் சொற்பொழிவு திகழ்த்தும் போது கூறினார்:

வினாவாசியைச் சமாளிக்க ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது.

ஒரு குரல்: என்ன அது?

மத்திரி: அதிகமாகப் பணம் சம்பாதிப்பதுதான்!

ஒரு குரல்: அதிகமாகப் பணம் சம்பாதிக்கவும் ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது.

மத்திரி: என்ன அது?

ஒரு குரல்: மத்திரியாவதுதான்! - கே. வி. முனி

இன்று இரவு ஏதாவது உன் குரக்குத்தனத் தைக் காட்டிலும், நீ தீர்த்தாய்!"

எனக்கு அட்லைஸ்! என் அப்பாவுக்கு நான் ஒரே பிள்ளை!

பயங்கரமான அட்லைஸ்! அத்தக் குரல் எனக்கு ஜூனெட் ராஜேஷைத் தான் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்தது.

நான் இன்னொருவனிடிலும் என் உடலில் நிறும் பய உணர்ச்சியை ஏற்படவில்லை.

ராஜ்மோகனிடம் பார்க்கச் சென்றேன். அவரிடம் இதைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

"ராஜேஷ்! கேள். இத்தக் கேசில் அவர்கள் எப்படிச் செயல்படுவார்கள் என் பதை ஆராய வேண்டும். நான்கு முதலில் இந்த ரிபோஸ் குரல் அங்களை முக்கியமாகக் கருதவில்லை. ஆனால் உன் அட்லைஸ்கர் சனின் தொடர்ச்சியினால் நிச்சயம் ஏதோ நடக்கப் போகிறது என உணர்த்தேன். இத் தகவல் நமக்கு முன்னமே சிலைத்திருத்தகாய் பம்பாய் ஹாஸ்பீக் சொதன் நடத்தச் சொல்லியிருக்கலாம்." என்றே நிறுத்திச் சிகாரி சாம்பலை உதிர்த்தபின் தொடர்ந்தார்:

"அது எப்படியோ இருக்கட்டும்! ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் ஸ்வரம் ஒன்றும் விடையாட்டவல்! இதை நிச்சயம் இத்தக் கைத்தாளன்களின் கும்பல் பெற முடியலாமல் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் எந்த இடத்தில்

மூய்திரி செய்வார்கள் எனத் தெரியவில்லை. சென்னை மகாபலிபுரம் சாலைகள், சென்னை யிருந்து எட்டாவது இலவாயிட்டில் என்பது அவர்களின் பழைய திட்டம். அவர்கள் திட்டத்தை எப்படி மாற்றப் போகிறார்கள் என்று நீ அவர்களைத் தொடர்ந்து உண் கானித்துக் கண்டுபிடித்துச் சொல்! நாலும் இத்தக் கேசில் ஈடுபட்டப் போகிறேன். பதினொரு மணிக்கு நான் நமது ஆட்சியுடன் தவாராக மகாபலிபுரத்துச் சாலைகள் ஒதுக்க மாக - உணக்குத் தெரித்திருக்குமே - சவுக்குத் தொடர்புக்கள் - அத்த இடத்தில் காத்திருக் கிறேன். இத்த டிரான்ஸ்மிட்டர் மூலம் தொடர்பு கொள்!" என்று சொல்லி 'அஷ்வாணி' டிரான்ஸ்மிட்டரைக் (மேட்டின் துப்பாள்) கொடுத்தார்.

ராஜ்மோகனிடம் நான் விடைபெற்றேன். எட்டு முப்பது மணியாதி யிருத்தது. என் கடிக்கரத்தில் ரெடியம் கொண்டு இருக்கின்ற மெய்ச்சல், என் மன உணர்ச்சியுக்கு முன் திங்கத் திராணிவின் திடுக்கிட்பது.

என் அம்பாஸிடரைக் விளப்பி, விளரவாக, மின்னொளிரை விளக்குகிறேன்.

என் அம்பாஸிடரை ஒதுக்குப்படி நிறுத் திக் கண்ணாடிகளை பற்றிப் பூட்டிச் சாணியைப் பத்திரமாக வைத்துக் கொண்டேன்.

கீழேயும் சரி, மாடியிலேயும் சரி ராஜேஷ், கைலாஷ் இருவரையும் காண முடியவில்லை.

என்றுக் கூடுதலாக 'டிபன்' கொடுத்து சாவு - என்றுச் சின்னப் பைபன் - ஜூனெட் ராஜேஷ் வீடு எங்கே இருக்கிறது என அறிந்து கொண்டேன்.

பூசியோம் அவர்கள் விட்டை அடைத்த வன். அவர்கள் இருக்கும் இடத்தையும் அடைத்தது. அவர்கள் பிசிக் கொண்டு இருந்ததைக் கவனமாகக் கேட்டேன். சிறகு அப் பிருத்து சாவ லூக்கிரைதவாக வெளிப்பறி ராஜ்மோகனிடம் கைலாஷின் புதிய திட்டத் தைச் சொன்னேன். உடனே இருவரும் கடற் கரைக்கு விளர்த்தோம். நம்கள் புதிய திட்டப்படி கைலாஷ் ராஜேஷ் இருவரும் படகில் ஏறி வேகமாகச் சென்றனர். தாலும் ராஜ்மோகனும் உடனே இன்னொரு படகில் அவர்களைத் துரத்தமாகத் தொடர்ந்து சென்ற அத்தப் படகை மடக்கிவிடும். கடுமையான துப்பாக்கிச் சண்டை நடத்தது. அத்தக் கைலாஷில் ராஜேஷ் இறந்து விட்டார். ஆனால் கைலாஷ் அத்தக் கடத்தல் ஸ்வரப் பெட்டியுடன் கடலில் குதித்து நீந்திக் கரை ஏறி. ஜீப்பில் ஏறிப் பறத்தார். ராஜ்மோக னும், தாலும் எங்கள் காரில் ஏறி அத்த ஜீப்பைத் துரத்தினோர். அந்நிவகமாகப் பறத்த ஜீப் சிபத்துக்குள்ளாகிக் கைலாஷ் இறந்துவிட்டார். எனக்கும் ராஜ்மோகனுக் கும் வெற்றிதான்.

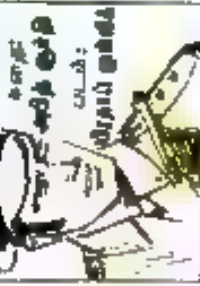
"ஐயோ, என் தந்தை போய்விட்டாரே. இனி எனக்கு ஒருவரும் இல்லை!" என்று நினைக்கிறேன்.

"நான் இருக்கிறேன், நிகா!" என்று கூறி ஆதரவாக அவன் தனிக் கரங்களைப் பற்றினேன்.

என் பேசி! பற்றிய கரங்களை விடுவேறு ஏன்? மீட்டும்!

ஆன்ஸ்பெக்டர்

விகிர்ம்-2

கொண்டிருக்கிறார்கள் ராணி என்ற பட்டத்தை தான் பண்புத தரிசுதவிய எடுத்துக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகத்தின் தெரியும்.

உன் அழகுமேலும் இவ்வுலகில் பார்த்து எல்லாரும்தான் பார்ப்பது உருத்தென.

விஷயம் தெரிந்தேன்.

என் கண்கள் இரு கட்டத்தைப் பார்த்துத் தான் சென்ற கொடியிருந்தார்கள். அதற்குமுன் உரை நாயகியிடம் சென்றிருந்தார்கள்.

புதிதில் உலகம் தான் பார்ப்பது இப்போது தான் இப்போது இருக்க கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகம் யிடு கொடியை மாற்றி இருக்கிறேன்!

புதிதில் உலகம் தான் பார்ப்பது இப்போது தான் இப்போது இருக்க கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகம் யிடு கொடியை மாற்றி இருக்கிறேன்!

என்னைக்கொண்டிருக்கிறேன்?

புதிதில் உலகம் தான் பார்ப்பது இப்போது தான் இப்போது இருக்க கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகம் யிடு கொடியை மாற்றி இருக்கிறேன்!

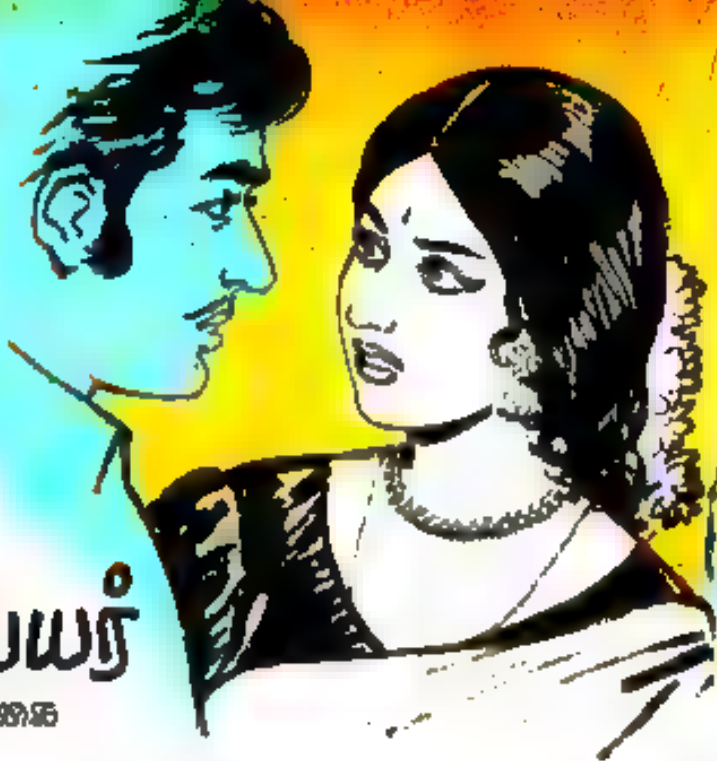
புதிதில் உலகம் தான் பார்ப்பது இப்போது தான் இப்போது இருக்க கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகம் யிடு கொடியை மாற்றி இருக்கிறேன்!

புதிதில் உலகம் தான் பார்ப்பது இப்போது தான் இப்போது இருக்க கொண்டுக்கொண்டிருக்கிற உலகம் யிடு கொடியை மாற்றி இருக்கிறேன்!

கெட்ட பெயர்

வனமாஸ்கை

“அம்மா!” - குரல் கொடுத்தான் சிவகாரம்.

“ம்... உன்னை வர!” என்று சிவகாரம்.

சிவகாரம் உள்ளே நுழைந்ததும், தான் படித்துக் கொண்டிருந்த பக்கச்சுவை ருடி மெழுவலின்மேல் வைத்தான்.

மேல் துண்டால் தரையைத் தட்டிவிட்டு அவன் எதிரே தரையில் உட்காந்து கொண்டான் சிவகாரம்.

“சூயா ஆபீஸியே இருக்காங்களை? வேலியே போலிட்டாங்களை?”

“வேலியே போலிட்டு வந்துட்டாங்க.”

வியர்வைமால் நனைத்திருந்த முகத்தைமேல் கழுத்தைமேல் அழுத்தமாக மேல் துண்டால் துடைத்துக் கொண்டான்.

“ஒரு மணி நேர குடியேன்.”

“சரிவாம்பர.”

சிவகாரி உட்காக்கப் பார்த்து. “அப்புக் குட்டா!” என்று அழைத்தான்.

சைகாசாரன் அப்புக்குட்டன் வந்தான்.

“சைகாசா - ஆலிடுத்தா” சிவகாரத்துக்கு ஒரு பம்பளி போல கொண்டு வர.”

“பத்து நிமிஷத்திலே தயார் ஆவிரும்.” அவன் மலையாளியானதும் கத்தமாகத் தமிழ் பேசுவான்; உலவயாகச் சைம்பரான்.

“அப்பு, உப்பு ஜாஸ்தியாப் போட்டு விடாடு!”

சிவகாரியின் கணவர் ராமாமிருதம் சிவகாரி அண்ட் கோவின் உரிமைபாளர். ஏற்று மதி இறக்குமதி வியாபாரம். பன ஆட்கள் வேலை செய்பவ் திறுமனம்.

“புது சமாளாரம் ஏதாவது உண்டா?” என்று கேட்டான் சிவகாரி.

“சூயாஸைப் பத்தி என்னைமா சொல்றது? வழக்கமான கதைதான். நேத்து சாயங்காலம்

முழுது மணிக்கு எவரேது பம்பாய்க்காரன் வத் திருத்தான். சூயா அதையே ‘பார்’ ஆலிடுக்க.”

சிவகாரி பேருலாக்க விட்டுக் கொண்டான். ராமாமிருதம் தங்கமானவர். அவரிட முன்ன செட்ட ருணம் குடிப்பதுதான். மது விலக்குக் காலத்தில் கூட அவர் றான் தவறாமல் குடித்துக் கொண்டிருந்தார். உயர்ந்த சரக்குகள்தான் வேண்டு மென்பதில்லை. பட்டைச் சாராசும் கிடைத்தாலும் போதும். மதுவிலக்கு அமுலில் இருந்த காலத்தில் சிவகாரத்தின் உரிமைச் ஒருவன் தினமும் அவருக்குத் தேவையான பட்டைச் சாராவத்தைக் கார் ஷேட்டில் வைத்துவிடுவான். அதற்கென ஒரு கன்ஸிப் பெட்டி கார் ஷேட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு சாவி ராமாயிர்தத்திடமும் மற்றொரு சாவி அவனிடமும் இருக்கும்.

இதெல்லாம் சிவகாரியிடும் தெரியும். ஆரம்பத்தில் அழுது புரண்டு பார்த்தான். அவர் கேட்க வேண்டியோ அவன் நல்ல குடும்பத்தில் பிறந்தவன். அவர் குடிப்பது தன்னைத் தவிர, பிறருக்குத் தெரிந்துவிடக் கூடாது என்று கார்ப்பாநரி வந்தான்.

ராமாமிருதம் குடிப்பதை நிறுத்தத் தவம் பண்ணுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு பெண். ஒரு பிள்ளை. பெண்ணை நியமியில் ஐ. ப. எஸ். அதிகாரிக்குக் கொடுத்த விட்டார்கள். சபையன் இம்ஜின்பரில் படிக்கிறான். பட்டம் பெற்றதும் அவனை வேலிநாட்டுக்கு மேற் படிப்புக் காக அனுப்பத் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

ராமாயிர்தம் ‘தண்ணி’ போட்டு ஓயராகி விட்டால். அவர் கம்பெனியில் வேலை பார்த்தும் பெண்கள் மாரும் அதுமறியின்றி அவர் அறைக்குள் போகக் கூடாது. அவர் எத்தப் பெண்ணிடமும் தகாத முறையில் நடந்து

கொண்டது மெடவாது. சுவகாமியைத் தவிர அவர் வேறு பெண்மனைத் தீவிரப் பிழை - மனத்தளவில்கூட தீவிரத்திற்கும். அவ்வளவு கத்தமாமவரர்.

ஆனால் பாழாடப் போன ஒரு அவரை அடிமையாகிவிட்ட கொண்டது.

உட்குறிக்க சரிசில்லாமல் அவரை ஆல் பத்திரிகையில் சேர்த்திருத்தாராம்.

பாக்கர் பரிசோதனை செய்துவிட்டு, "எனர்! நீங்கள் குடிப்பதை அடியோடு விட்டு விட்டுவருங்கள்" என்றார்.

"பாக்கர்! அது என்னுள் குடிவாது. என் மனைவி வடித்த கண்ணீருக்கு இவ்வளவு கத்தி அது என் மனைவியின் கண்ணீரை விட எவ்வளவு கத்தி! பெரிசில்லை!"

"அப்படியானால் ஒருமுறை மட்டும் அது வாக்கி சாப்பிடுங்கள்."

"ஒன்றைச் செய்திருந்தேன்" மங்குலே தவிர இன்று கொண்டவிய்க்கும்.

ராமாயிரத்தும் எவ்வளவுவா நடவடிக்கை லாந்திரி செய்து தோற்று விட்டார். காணியில் அனலாகப் போட்டுவிட்டு முகமானி ஆசைத் தீர் அமர்த்தாய் காசியில்லை மனமனமென்று நடக்கியும். கடிதங்களையும் கச்சிதமாகக் குக் கேட்ட செய்தாரர். அவரது பாணை நயத்தினும்

கோம் திறனிலும் எதிராளியைத் தம் வசப் படுத்துகிறார்கள்.

மதுவியக்குத் தகார்த்தப்பட்ட பிறகு அவ குக்குத் சட்டத்தாதக் கண்டு பிடிப்பதே தெனவ ல்க்கும்.

இரவு ஒன்பது மணிக்கு அவர் வீடு திரும்பி விடுவார் 'தாரிமனாக' இருத்தாக. இக்கியாலும் வய்ப்போது வருவார் என்று கோக்கக் குடிவாது. அவர் வருகிறவரைக்கும் லுப்பக்கம் வினக்கமாகப் போட்டுக் கொண்டு விழித்திருப்பாக் வேகாயி.

வேகாயி குழந்தைவாக இருத்தபோது....

அவர் வீட்டுத் தோட்டக்காரன் அவரை எடுத்து மகத்துக் கொண்டார்.

"ஏன், ஓடு தாத்தமா இருக்கு, என்னைக் கிழி விடு?" என்பாக் வேகாயி.

"எப்போ இருக்கம்மா?"

குழந்தைக்கு வலி தருதக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. அவனிடமிருந்து விடுபடக் குழந்தை திணறியும் அவன் விடக்க்கும். நெ லிக்கக் காத்தி எடுத்து விட்டது.

வேகாயியின் அப்பா ஒரு வத்தார்.

"குழந்தை காத்தியா எடுக்கிறா?"

"ஆமாம், என்மாம்!"

"அப்பா! இவ்வளவுக்குப் போதும்-ஓரே நூற்றாய் இருக்கு... என்னுடைய வரத்தி வந்தது... அப்பா!"

தோட்டக்காரன் திறைப் பட்டைச் சாரா வதற்குக் குடிநிலைத்தான். அதன் தாற்றில் குழந்தைக்குப் பிடிக்கவில்லை.

குழந்தையின் அப்பா அவன் கண்ணத்தின் பள்ளி என்று அழைத்து விட்டார்.

"சீ... ராமாச்சு, போடா வெளியே! குடிநிலைவிட்டா வருகிறாயா! - நீ வேலைக்கே வேலை! ரம்!" என்று கூறித் துரத்தினிட்டுார்.

அன்று குழந்தை வெளியே...
இன்று மனைவி, நாய்!
ராமாயிர்தம்... அவன் அந்த தூற்றை

கைத் தாங்கிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இல்லையாயின் குழம்பு கொள்வான் தாற்றத்தின் தாற்றம் எடுக்கத் தொடங்குகிறான்.

தோட்டக்காரனைத் துரத்திவிட்டு மடித்தது; ஆனால் தோட்டுத் தாளி கட்டியவன்....

"இரவு ஒன்பது மணி தாண்டிவிட்டால்- லா! விட்டான் போர்ட்டுகோலிக் வந்து தின் றால் வறக்கமாத நடைபெறும் தீவிரத்தி னடக்கும்

காலம் விட்டான் முன் திறத்திவிட்டு மூன்று இறங்கிப் போய்விடுவான்.

வெகாளி வந்து காலின் கதவைத் திறந்து அவனுக்கு வந்ததாவதுவாக அழைத்துச் சென்ற பருக்கி வைப்பான்.

"நான் செத்துப் போய்விட்டா வாலுக்க உங்களை இப்படி அழைப்பிட்டுப் போவாங்க!" உங்களை நீர் போங்கக் கேட்பான் அவன்.

"வெளியேயுள்ளே, உங்களுக்கு நுதி தான் போய்விடுவான்." அவன் கதவை ஆதலாகப் பதறிக்கொண்டான்.

தின்னி மாப்பிள்ளையும் பெண்ணும் வந்திருந்தார்கள். வெகாளி போனிய அவசரம் விசுவாசமாகச் சொன்னிவிட்டு. "நீங்கள் நேரத் தோட வந்திருக்க, மாப்பிள்ளை உங்களைப் பதறித் தப்பா திணக்காதபடி நடத்துக் கண்கள்" என்றான்.

"நி..."

"என்ன... நி..." "அவர்களுக்குப் பெரிய பொய்ச்சொற்கும், அப்படி ஏதாவது நடத் திட்டா நான் செத்துப் போய்விடுவான்." அவனது உணர்வுத் தவிப்பை அவரால் உணர முடிந்தது.

மனை ஒன்பது.

ராமாயிர்தம் வருகின்றான்.

"மாப்பிள்ளையைச் சாப்பிட்டுச் சொகவேன்" என்றான் வெகாளி மகனிடம். செஞ்சுக்குள் ஓரே பட்டையே.

"அப்பா வந்த பிறகு சேர்த்து சாப்பிட்டு வாங்கமா!" என்றான் மகன்.

மனை ஆக ஆக வெகாளிக்கு அடி வந்ததைக் கவனிப்பது. ஒன்பதரை மணிக்கு அவர் வந்தார். லா! விட்டான் முன்பும் வந்து தின்றது. வெகாளிக்கு அருமை அருமை வாக வந்தது. மாப்பிள்ளை வந்திருக்கும் போது கைத்தாங்கிக் கொடுத்து அதைத் தவிர்த்தான்... இதைவிட வேறு அயமாளம் ஏதாவும் தெவையில்லை. வெகாளி பவந்து கொண்டே வந்தான். ராமாயிர்தம் சித்திக்குக் கொண்டு காரியிருந்து இறங்கி வந்தார்.

"என்னவா!"

"தாரமன்!"

வெகாளியின் உதட்டில் சிவப்பு அரும்பிவது. மகளும் "அப்பா!" என்று ஒடிவந்தாள்.

"என்னவா... கொக்கியமா...? நான் நுதி மணிக்கே புறப்பட்டுன். கங்கத்தா பார்த்து வந்து விட்டது..."

எவ்வோரும் சேர்த்து சாப்பிட்டார்கள்.

படுக்கப்போகும்போது மாப்பிள்ளை மனைவி கிடம், "மாணவியிருந்து ஏதோ வானை அடித்தே!" என்றான்.

"கங்கத்தா பார்த்து வந்ததாகச் சொன்னார்கள், ஒதுகிற..."

"சீ... விட்டுத் தள்ளு!" மாப்பிள்ளை அதைப் பேசுவாக எடுக்கவில்லை.

சாணியின் அவர் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருந்தார். வெகாளி அவர் பக்கத்தில் சோயாவின் உட்கார்த்தான்.

"என்ன வெகாளி?"

"வந்து நம்ம முறையி..."

"முறையிக்கு என்ன?"

"அவளும் உங்களைப் போல்..."

"என்ன?"

"ஆமாம்..."

"எதைவாவது உனது கைகளோடு, உன் கண்ணைப் பற்றி வளக்குத் தெரிவாதா?"

"வளக்கென்னவோ பவமாயிருக்கு. உங்க கண்ணை உங்க மாதைக்கு..."

"மாபத்தி... முறையியைப் பற்றி அப்படி திண்படுத்த வாவம்."

"மென்மையிட்டதும் தாணும் அப்படித் தான் திண்படுத்தும். ஆனால்..."

"நி..."

"நேற்று சாப்பிடுகும்போது இவ்வளவு வான! விசயம்."

"நீ கேட்கவில்லா!"

"கே... கே... 'கங்கா இருக்கவா, உங்க உயிரைத் தவிர்த்து வெகாளம் அப்பாவிட்டு. கைக் கட்டுங்கள்' என்று..."

ராமாயிர்தம் கண்ணம் கவனம் சிறுத் தாண்டி அவர் அருத்தமாகத் துண்டித்துக் கொண்டார்.

"நீங்கள் கண்ணைக் கவனம்..."

"தாரம்!"

அவர் மனம் துண்டிக்குறந்து. ஒரு திருடன் இன்னொரு திருடனிடம் போய். "நிஜா ருதே" என்று உயிரைச் செய்வதா? அவர் திறை கொண்டைத் தாண்டாதவன் முறையி. அவர்களைக் கண்டுக அவர் ஒரு பாரிவை பார்த்தாரிவ போதும். சந்த நாட்களும் ஸ்டூடென்ட் அவன் அடங்கிப் போவான்.

"சீ..." மனம் ஆறுத்துக் கொண்டது.

அதற்குமேல் அவர் அது பதறிப் போ விடுவாவிட்டான். அவர் மனம் அதில் பிடிபடாமல் துண்டித் கொண்டிருந்தது.

அன்றைக்கு ஆரீயின் மாபினதான் அதை னர்ஜிதம் செய்வதைப் போலக் கொள்ளுன்.

"சாரி! என் கண்ணைப் பார்த்தேன்... உங்க மனம் தாரித்து பங்கென்தான் ஒரீய் னாயிவிருந்து இறங்கி வந்ததை."

"மிகுட்ட ராசுவன்! அவன் இறங்கி வந்ததைப் பார்த்தீர். குடித்ததைப் பார்த்திரா?"

"இப்போ, லா!"

"செதெதிரங்கூடம் அவன் கம்மா போயிருக்கனாம் அல்லவா?"

"ஆமாம்."
மாணேஜரை எச்சரித்து அணுப்பிளவத்தார். என்னதான் இருந்தாலும் மகளை விட்டுக் கொடுக்க அவருக்கு மனம் வரவில்லை.

மகளைக் கண்டிக்கவும் மனம் இடத்தரவில்லை. அவளைக் கண்டித்தான். "நீங்க மட்டும் சூடிக்கொளமா?" என்று கேட்டுவிட்டால் அதற்கு அவர் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்?

இரவு எட்டு மணி.

வெளியே உலாவியிட்டுக் கம்பெனிக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார் ராமாயிர்தம். சற்று முன்பில் 'சாராயக் கடை' என்று பெயர் புப் பெயர்ப் பலகை விரல் நீட்டி அவரை அழைத்தது. வழக்கமான கடை.

கடைமீதுள் நுழைந்தார்.

"நாறு மிக்கி - ஒரு கலர்", ஆட்டர் கொடுத்துவிட்டுப் பிரம்பு நாற்காலியின் உட்கார்த்து கொண்டார்.

சப்பியர் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

கவரை உடைத்து விவாகரம் வந்ததிலும் திரும்பிப் பார்த்தார். வட்டமேசையைக் கற்றி நாலைத்து பெர் உட்கார்த்திருந்தார்கள். அதில் முரளி! அவர் மனம் 'பட்டென்று விழுந்தது.

அவர்களில் ஒருவர் அவரைப் பார்த்தான். முரளியின் காதில் முணு முணுத்தான். முரளி அதை அடக்கியதாகத் தன்விட்டான்.

அவர் மனத்தில் பரீசென்று மின்னல் பாய்த்தது. சில விதாடிகள் எதம்பித்து உட்கார்த்திருந்தார்.

ராமாயிர்தம் எழுந்து விட்டார்.

"சாப்பிட ஏதாவது வேணுமா சார்?" என்று கேட்டான் சப்பியர்.

பத்து ரூபாய் தோட்டை அவன் கையில் கொடுத்துவிட்டு வேகமாக வெளியே நடத்தார்.

"கைபிடுபம்!" என்று சப்பியர் முணு முணுத்தான்.

"சிவகாமி...! சிவகாமி...!"

"என்னங்க...?" அவன் பதிலையடுத்துக் கொண்டு ஓடியுந்தான்.

"உன்மேல் எதிலுமாகக் சொல்கிறேன். இனிமேல் நான் சூடிக்கலை மாட்டேன்..." என்று வெறி கொண்டவர் போல் திரும்பத் திரும்பக் சொன்னார்.

"என்னங்க... என்ன நடந்தது?" அவன் ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தான்.

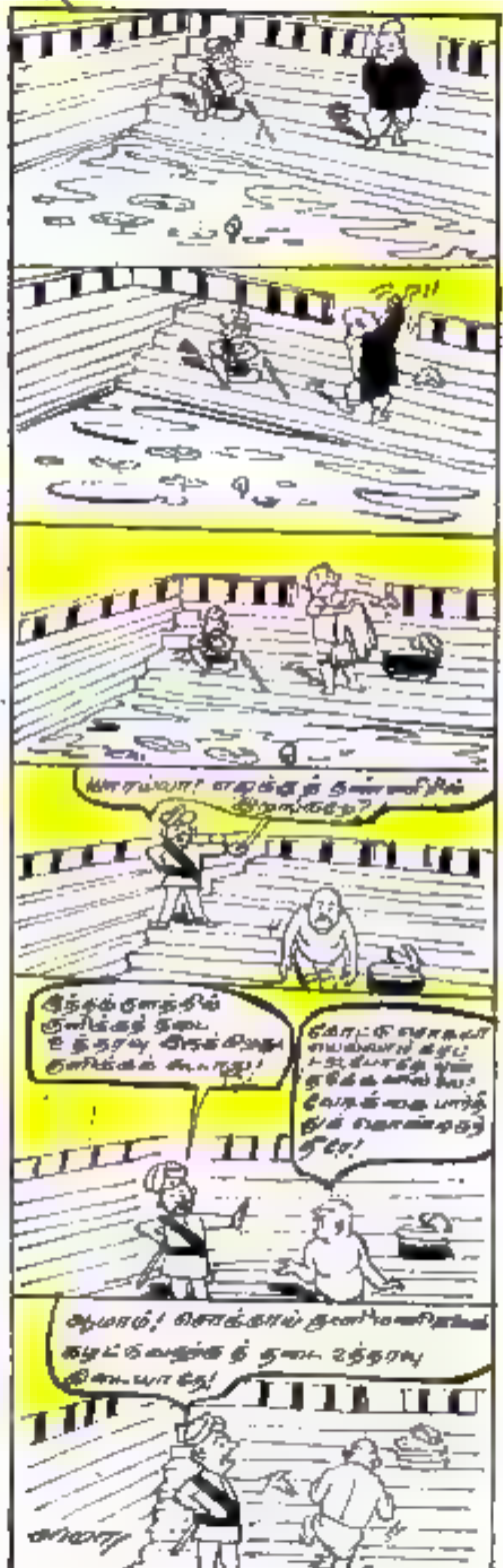
அதைச் சொய்வி முடிப்பதற்குள் அவருக்கு விளர்த்துக் கொட்டியது.

மனைவியின் கண்ணாளுக்குக் கட்டுப்படாத, பாட்டின் யோசனைகள் புகக்கணித்த ராமாயிர்தம் மனம் மாறிவிட்டார்.

மகள் தம் வழிக்கு வருவதைத் தடை செய்ய வேறு மாரீகம் இல்லை.

சிவகாமியின் தலம் - தந்திரமாகப் பவித்து விட்டது.

'பாவம், முரளி! அவன் தனக்குக் கேட்ட பெயர் வாய்க்கி கொண்டு விட்டான்!' என்று அவன் வாய் முணுமுணுத்தது.

மிதுன ராசியை அன்புடன் அரவணைப்பது ரிஷப
ராசி. லால்பாயின் மஞ்சள்-நீலக் கலவை தருமே
அதிர்ஷ்டத்தின் ஆகி!

சில ராசிகளிடமிருந்தோ, வணங்கும் போதிலும், மற்றவர்களுடன் துணிகம் புடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லால்பாயின் மஞ்சள்-நீலக் கலவை தருமே அதிர்ஷ்டத்தின் ஆகி!

உங்கள் அன்புடன் சந்தித்து
தமிழகம்

தமிழ்நாடு
தமிழ்நாடு

CHL8-25-182 TAM

M/3. வெங்கடேஷ், 243, 244, என்.எஸ்.சி. போஸ் ரோடு, சென்னை-1
M/3. ஆனந்த டெக்ஸ்டைல்ஸ், பெரிய கடை வீதி, திருச்சி-6
M/3. எஸ்.எஸ்.சி. 26-9, மேற்கு டவர் தெரு, மதுரை-9

18. அன்னை மனம்

“சீரி: இனி உன் தீர்மானமான முடிவைச் சொல்லுமோ” என்று இவ்வளவு நேரம் அங்கு நிலவிய அமைதியைக் கலைத்துக் கேட்டாள் கன்னிகா மடத்துத் தலைநீரித்தா.

சற்றே தயங்கிய பின்னர் கூறாதி. “மதரி... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு வரையில் என் மனம் இருந்த நிலை வேறு; இப்போது உங்களை இங்கே பார்த்துப் பேசிய பின் என்னுள் ஏதோ ஒருவிதக் குழப்பம் ஏற்பாடு விட்டிருக்கிறது. என்னவும் எனதாய்மே தீர்மானிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தற்கு நீங்களை ஒரு முடிவு கூறி அந்த ஏற்குமாறு கட்டளை விட்டுவிடுங்கள். எதுவாயிருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்வீரேன்” என்றும் விம்மிச் செருமிக் கொண்டே.

இதைக் கேட்டு மெல்லச் சிரித்தாள் மடத்துத் தலைவி. “இத்தக்கேள்வியை, நீ இப்படி வேல்வாம் நடந்து கொள்வதற்கு முன்பே எங்கேத தனியையில் சந்தித்துக் கேட்டிருக்க வேண்டும், கசத்தி! அப்படி ஏதும் கேட்காமல் இவ்வளவுக்கு உன் மனம் துணித்து சொல்லப்பட்டபின் இனி நான் உனக்கு யோசனை சொல்வதோ அந்த ஏற்கும்படி கட்டளையிடுவதோ ஸபத்தியக்காரத்தனம்” என்று நிதானமாக மொழிந்த அவள் சிறுபொழுது சித்தவசியில் ஆழ்ந்திருந்து விட்டு மேலும் கூறினாள்:

“நீ இப்போது நினைக்கிறாய், உங்களை மடத்துக்குத் திரும்பிப் போகும்படியோ உனக்கென ஏற்பாடு செய்துள்ள துறவினி தீட்சையை ஏற்றுக்கொள்ளும் படியோ நான் புத்தி சொல்லுவேன் என்று, இல்லையா?... எனது ஸ்தானத்தில் வேறு யாரேனும் இருந்திருந்தால் ஒருவேளை இவ்வாறு சொல்லியிருக்கக் கூடும் ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்ல மாட்டேன். என் தெரியுமா? இந்தக் கன்னிகா மடத்துக்கென்று வரக்கூடிய ஒள்ள சட்டதிட்டங்களிலும், ஒரேக்க விதிகளிலும் மட்டுமில்லி, மொதுவாகவே தனியொரு மெய்நுணவன் தன் ஆதம ஈடுதத்துக்குரிய வழி முறையைத் தானே தேடிச் கொள்வதோடு, மனித குல முழுமையில் அகப்புற நலன்களுக்குத் தன்னலமின்றிச் செய்ய செய்யும் பொருட்டுத் தன்னையே பரித்தியாகம் பண்ணுவதான இந்தத் துறவு வாழ்விற்கு மேற்கொள்ளும் தத்துவக் கோட்பாட்

டிலும் எனக்குப் பரிபூரண தம்பிக்கைவும், ஆர்வமும், பற்றும் உண்டு. என்னைப் பொறுத்தவரையில் ‘சிறித்துவம்’ என்ற ஒரு மதச் சார்பும், அதன் புற வேடங்களை இதோ நான் அணிந்திருக்கும் இந்த ஆமையணிமணிக் கிள்யங்கும் முன்னர் சொன்ன இவ்வித சிவங்களின் வழிநின்று இறுதிவரையில் செயல்பட எனக்கு உறுதியையும் சகிக்கத்தையும் தரத்தக்க ஒரு சாதனமாகவும் கவசமுமாகவே கருதுகிறேன். ஆகவே, அப் புவிதத் தத்துவத்தைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களையும், அதில் உண்மையான ஈடுபாடோ உறுதியான தம்பிக்கையோ அற்றவர்களையும் வறுக்கட்டாயமாக — இந்த மடத்துக்கு ஆள் பிடிக்கும் ஒரே நோக்கில் — ஆசைகாட்டி இழக்கவோ, அவர்களுக்கு யோசனை சொல்லவோ, வற்புறுத்தித் தூண்டவோ நான் ஒருபோதும் துணிய மாட்டேன். இங்கே ஆத்மாவின் கண்ணைக் கொண்டு உங்க வாழ்க்கையைக் காண்கிறவர்களுக்கு மட்டுமே தான் இடம்; இத்தியாய்களின் உணர்ச்சிகளால் அந்நி ஸ்பரிசித்து அறிய விரும்புகிறவர்களுக்கு இடமே இல்லை. இவ்வளவுகில் பாரக்கும்போது இந்த மடத்தில் இனி ஒரு நிலை நேரம் தங்குவதற்குக்கூடத் தகுதியற்றவர்களிடமிட்டாய். இத்தகையவர்களை இதற்குமேலும் நான் விடாமல் இரத்தப் பிடித்து நிறுத்துவேனெனில் என்னுடைய கடமை விரிந்து தவறியவனாக மட்டுமல்ல, எனக்குரிய அதிகார வரம்பையும் மீறியவனாயினால், எனவே, நீ எந்த முடி

வோடு இவ்வளவு தூரம் கிளம்பி வந்தாயோ. அந்த முடிவுடனேயே இனிமும் தொடர்ந்து செல்வதைத் தவிர உனக்கு வேறு வழியில்லை."

ககந்தியின் விம்மலும் தேம்பலும் மிகுதியாயின. அவள் ஏதும் பேசத் திராணி இழத்தவள் போல் மெனன மாய் நின்றுள்.

மடத்துத் தலை மெதுவும் சுற்று நெருங்கி வந்து அவளின் முதுகைப் பாசப் பரிவுடன் நடனிக் கொடுத்தான். "மேரு, "இங்கே பார், ககந்தி! இப்படி யெல்லாம் நான் சொல்வதால், நீ ஏதோ தெரிவாத்தனமாய் - அல்லது தெரிந்தே கூட - தகாத வாழ்க்கை கொள்வதை மெற்கொள்வதற்காக இவ் விருந்து நிற்கெட்ட மனத்துடன் ஒரு கிரியை என்று எண்ணி உன்னை வெறுப்ப

தாகவோ விரோதிப்பதாகவோ பழிப்ப தாகவோ கண்ணிலும் கருதியிடாதே! ஒருவர் தம் வாழ்க்கையில் முழுமை காணவும், அதனை முழுமையாக்கவும் பல நன்மார்க்கங்கள் உள்ளன. அவற் றில் அவரவர்களுக்கு உரியதை அவ ரவரே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதில் தவறு எதுவுமில்லை. நாய்கள் மேற் கொண்டிருக்கும் இந்தத் துறவு மார்க் கம் ஒன்றுதான் ஆத்மக் கடைத்தேற லுக்கான ஓரே மார்க்கம் என்று இதனை எவ்வொருமே ஏற்று விட்டிருந்தால் இங் வுலகில் இதுகளும் மனித குலமே பூண் டத்து அழிந்து போயிருக்கும் இல்லையா? எத்த ஒரு மார்க்கமானாலும் அதிலே நாம் அடிபெயருத்து வைத்து நடந்து செல்லும் நெறி முறைகளால்தான் நமது வெற்றியோ தோல்வியோ அமை வின்றனவே தவிர அம்மார்க்கமே தமக்கு அவற்றை எட்டிக் கொடுத்துவிடுவ தில்லை. எனக்கே தெரியும், இது போன்ற மடங்களில் தூய கன்னிகா ல் திரீகள் என்னும் போர்வைகளில் மறைந்து கொண்டு எத்தனை பெத்த னையோ விதமான சாத்தான்கள்--தூசி ிப்போகள் - உலவுகின்றன. இதனால் தான், வெளியில் வீட்டுக்கு ஒரு பேய் என்றால் கன்னிகா மடங்களில் இருக்கும் ஒரு பேய் இருக்கும் என்ற பழமொழியே ஏற்பட்டு விட்டிருக்கிறது..." என்று சொல்லி மெல்லச் சிரித்தான். "ஆனாலும், ககந்தி! கடந்த பதினேழு வருட் காலமாய் இந்த மடத்திலே உண்டு உறங்கி ஓடிவாடிய பாடி மயிற்றது வளர்ந்து வாய்ந்து வந்தவனான நீ, இம்மடத்துத் தலை என்ற ஒரு மனித வாழைக்காக இல்லா விட்டாலும், உன்னை அவிதமாய் வளரவும் வளர்க்கவும் வைத்தவன் என்ற ஒரு நன்றி விசுவாசத்தைக் காட்டும் வகையிலாவது, இவ்விருந்து போகும் முன் என்னைப் பார்த்து இரண்டு வார்த்தை சொல்லி விடுக்கலாம். அப்படிச் சொல்லலில் தியே என்று நினைக்கும்போதுதான் என் மனம் என்னையும் அறியாமல் கொஞ்சம் ஆவாசப்படுகிறது" என்றான்.

"அம்மா!... என்னை மன்னிக்கெடுக்க அம்மா!" என்று விம்மிப் பொருகிறான் புதுப் ககந்தி.

சட்டென்று எதையோ 'நினைத்துக் கொண்டவன் போல், "ஓ... நான் இப் படிச் சொல்வதுகூடச் சரியில்லை என்றே நினைக்கிறேன், ககந்தி! ஏனென்றால் நானும் இம்மாதிரியான சுந்தரப்பத்தில் உன்னைப் போலவேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறிய மடத் துத் தலை சிறிது தயங்கினான். அய்விடி வந்ததைச் சொல்லலாமா, வேண்டாமா

எனச் சிந்திப்பவன் மாநிலி சத்து நேரம்
பெசாதிருந்தான். பிறகு ஓர் அடர்சியச்
சிரிப்புடன் தொடர்ந்தான்: "ஆமாம்;
செய்வதும் செய்வாக்கும் கொண்டு
பெரியதொரு குடும்பத்தின் ஒரே பெண்
ளுக்குப் பிறந்தவன் நான். பொன்னைப்
போலவும் பூவைப் போலவும் போதரி
வளர்க்கப்பட்டவனாகப் பதினாறு
வயது ஆனபோது என் பெற்றோர்
என்னை ஒருவனுக்கு மணம் செய்து
வைக்க முடிவு செய்தார்கள். எனக்கு
ஒரு அப்போது நிரும்ணம் செய்து
கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பமே
ஏற்படவில்லை. இதை என் பெற்றோரிடம்
சொன்னேன்; கேட்கவில்லை. எனது
என்னைத்தையோ விருப்பத்தையோ
அவர்கள் பொருட்டடுத்தவில்லை.
ஒருவிதச் சர்வாதிகார பண்பாடு மைய
யுடன் தங்கள் முடிவையே அவர்கள்
செயல்படுத்த முனைந்தார்கள். இதற்குக்

வெறுப்பும் விரக்தியும்
அடைந்த நான் ஒரு
நாள் இரவு என் தகை
நட்டுக்கொண்டேயே
கழறி விவந்து விட்டு
வண்டிச் சத்தத்துக்கு
மட்டும் கொஞ்சம்
பணம் எடுத்துக்
கொண்டு எவரிடமும்
கொணிக் கொள்ளா
மல் விட்டே விட்டுக்
கிளம்பி இந்த மடத்
தில் வந்து அடைக்க
விய்புருத்தேன். பிறகு
என் பெற்றோருக்குக்
கடிதம் மூலமாக விவ
ரம் தெரிவிக்கப்பட்
டது. அவர்களும் பறத்
தடித்துக் கொண்டு
ஒரு வந்தார்கள்.
என்னை இங்கிருந்து
அழைத்துப் போக
எவ்வளவோ முயற்
சிகள். நான் ஒரே
பிழுவாதமாக மறுத்து
விட்டதால், கடைசி
யில் என் விருப்பப்
படியே இந்த மடத்
துக்கு என்னைக் கொந்
தமாகக் கொண்டுக் கொ
ள்கிறோம் கம்பியடிமாக
அவர்கள் நிரும்பிச்
சென்றார்கள்...."

தன்னுள் திரு
மெனக் கிளர்ந்து
விசிய துயரப் புல
வாய் மூக்க முட்டச்
சத்து நேரம் மென

மாலிருத்த அவன் உடனே தன்னைச்
சொன்னதுக் கொண்டான். "சரி, அது
போகட்டும்! நீ இந்த இரவுகொளியில்
இங்கிருந்து ஓடிவிட்டு மிளர்வீருக்கி
ருயே, தன்னைத்தனியாகப் போக உனக்
குக் காதலியம் இருக்கிறாயா? எங்கே
போவதாகத் திட்டம்? உன் தாயாரி
டமா? அவ்வளவு வேதனாத்தி என்ற
அத்தக் கனவானிடமா?" என்று பரிவு
டன் கேட்டான்.

புழப்புகத்திக்கு இப்போதுதான் நவ
மதியைத்தின் பங்காரம் புலனாய்ந்து.
"அதெல்லாம் எனக்கு ஒன்றும் தெரி
வாது, மதி! என் அம்மாவுவனோ,
அத்தப் பெரியவனாயி! நான் ஒரு
முறைகடப் பார்த்ததும் இப்போ
என்று தடுக்கித் தடுத்தான் அவன்.

"இப்படித்தான் சொன்னார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்; அது சரிவாதி விட்டது. உணர்ச்சிகள் எழுச்சியுறும் போது விவேகம் உறக்கிவிடுவதில் விடப்பு ஒன்றுமில்லை. சரி; இனி நீ என்ன செய்வதாக உத்தேசம்? அதாவது சொல்!"

சில விநாடி போனதைப் பின்பு தயங்கிய குரலில், "மதர்! பொழுது விடியும் வரை நான் இங்கே இருக்க அது மதித்து, விடிந்தபின் போய்விட உதவி செய்பவர்கள் மதர்!" என்று குறைந்த தான் ககந்தி.

"ஓ.... அது நடக்காத காரியம், மகனே!" என்று மடத்துத் தலைவி உறுதியாக, "ஏன் என்று கேட்கிறாய்? இந்த மடத்துக்குரிய ஒழக்க விதிகளின் படி பார்த்தால் நீ இப்போது ஒரு பரபாத்தார். 'மார்ட்டம் சின்'னுக்கு ஒப்பான குற்றம் புரிந்தவன். அதாவது, 'நன்' ஆவதற்கு முன்விடையான 'பரி' ஆவ்வரண்ட் டாக் மட்டுமே இதுவகையில் இருந்துவந்த நீ. இன்னும் சில தினங்களில் 'ஆவ்வரண்ட் டாக்' தற்கு ஒப்புக் கொண்டுவிட்டு இப்போது நின்றொன்று அதை ஏதேப் பிடிக்காமல் இம் மடத்தை விட்டே ஒழிவிடத் தவிர்த்துவிட்டாய். ஆகையால் தலைவி வேலே இம்மாதிரி உன் மனத்தை மாற்றிக் கொண்டதற்காக உன்மையில் நான் பெரிதும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இதுவே ஆவ்வரண்ட், தொய்வி வேட், நன் என்னும் தீவின்களுக்கு உயர்த்துபோனபின் நடந்திருந்தால்? அது இந்த மடத்துக்கு எவ்வளவு கேட்ட பெயரைத் தேடித் தந்து விடும்!.... எவையோர் இப்போதே இங்கிருந்து வெளியேறிவிட உனக்கு அதுமதி வழங்குவதோடு உன்னை வழி கூட்டி அனுப்பவும் நான் இத்தனைதாரம் வந்தேன். இதுவும் தவிர, இவ்வினையும் இங்குள்ள மதர்ப் பெண்களிடையே பரவினது அதுவே அவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு தவறான முன்மாதிரியாகிவிடும் என்பதோடு, மேலும் இம்மாதிரி பல சம்பவங்கள் தொடர்ந்து நடக்கவும் ஏதுவாகிவிட்டனாம். அத்தகைய விரும்பத்தகாத விளைவுகளுக்கெல்லாம் இடம் வைக்காமல் நீ இப்போதே இந்த வழியாகவே வெளியேறி விடுவதுதான் நய்வது."

அவமானத்தால் உடல் குன்றிப் போன ககந்தி, "ஆகட்டும் மதர்!" என்று கம்மிக் கரைத்த குரலில் முணுமுணுத்தாள்.

"கவலையுடாதே, மகனே! உன்னை மட்டுமல்ல, இந்த மடத்தினுள்ள வேறு எந்தப் பெண்ணையும் - என்னதான்

தவறு செய்தாலும் - என் மனமறிவத் தவிரும்படி விட்டுவிட மாட்டேன்" என்று பரிமோடுப் பாசத்தோடும் சொன்னான் மடத்துத் தலைவி. "ஆளுநர் ஒரு விஷயம்! உன் தாயார் இருக்குமிடம் எனக்குத் தெரியாது, அவன் எங்கே, எப்படி, என்னவிதமாய் வாழ்வான் என்னும் விவரங்களும் தெரியாது. உன்னை இங்கிருந்து அகழத்துச் செல்ல வந்த வேதமூர்த்தி என்பவருக்குத்தான் கடிதம் எழுதியிருந்தாயே தவிர எனக்கு ஒன்றும் எழுதவில்லை. தானும் அவனைப் பற்றி அவரிடம் விவரம் எதுவும் கேட்கவில்லை. அப்படித் கேட்பது அநுசிதமானது என்பதோடு எனக்குத் தேவையும் இவ்வாறு என்பதாய் நான் பேசாநிறுத்துவிட்டேன்." என்று மேல்வச் சிரித்துக் கொண்டே, சில விநாடி போனதைப் பின்பு, "சரி; என்னோடு வா!" என்றவாறு டார்ச் விளக்கின் ஸ்பரிசை முன்னே வாய்க்கிக் கொண்டு தோட்டக் காரனின் அந்தச் சிறு வீட்டை நோக்கி விதானமாக நடத்தான்.

திக்கிரைமும் பிடித்த நிலையில் நின்றிருந்த புகழ்க்கந்தி கால்கள் பின்னித் தன்னா, அவனைப் பின்பொடர்ந்து சென்றான்.

"ராயப்பா! ராயப்பா!"

சுற்றறக்கெல்லாம் அன்னி! டுதுன் அரீக்கன் விளக்கு ஏற்றப்படுவது தெரிந்தது. தூக்கக் கலக்கத்துடன் அரக்கப் பரக்கக் கதவைத் திறத்து கொண்டு வெளியே வந்த தோட்டக்காரக் கிழவன் அங்கு தின்றிருந்த மடத்துத் தலைவியைப் பார்த்து அதிர்ச்சி அடைந்தவனாய், "மதர்!...." என்று குழறிப் பின்னும் நடர்ந்தான்.

"தரத்தான் ராயப்பா!" என்று அமைதியாகப் பதிலிறுத்தஜீத்தா மேரி, "இங்கே வா! இங்கே, இந்தப் பெண்வாரென்று உனக்குத் தெரிந்ததல்லவா, இவளை இப்போதே அழைத்துப் போய் இவ்வினாசத்திலுள்ள விட்டாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வர வேண்டியது உன் பொறுப்பு!" என்று கட்டாவிடும் குரலில் கூறிக் கொண்டே ஒரு சிறு கார்த்தைக் கொடுத்தாள். அது வேத மூர்த்தியின் விட்டு விவாகம் அச்சிட்ட விட்டியும் கூறியது.

ஒன்றும் புரியாமல் விழித்தாடி ககந்தி வையும் மடத்துத் தலைவியையும் மாறி மாறிப் பார்த்தான் தோட்டக்காரக் கிழவன். "ஆகட்டும், மதர்!" என்றவாறு வகையில் அரீக்கன் விளக்கை எடுத்துக் கொண்டு பூட்டிக் கிடத்த பின்புற வாய்க் கதவைத் திறப்பதற்குச் சாளிவுடன் விவரத்து சென்றான்.

ரேஸர் வெட்டும் ரோமக் கட்டையும்
ஏற்படும்போது வெட்கப்படுங்கள் ...
அல்லது

ஆன் பிரெஞ்ச்
ஹேர் ரிமூவர் தரும்
பட்டு மேனியால் பெருமைப்படுங்கள்

மேலும் மேன்மையாக ஆடு ஆன் அருத்து மட்டுமே! நவீன உலகம் எழுந்ததை மிகவும் உதவத்தோம். ரோமம் கட்டையாக மாறும். இதில் ஒது விடவு-பென்மைக்கே உரிய கவனம் உள்ள வழியில் மேன்மையான ரோமத்தை நீண்ட காலத்தையும். பெண்மையான ஆன் பிரெஞ்ச் ரேஸர் ரிமூவர். இத்த ரீசர் மேன்மையான ரோமத்தில் மீது தடவுங்கள். சிறிது நேரம் கழித்து துடைத்து எடுங்கள். ஆனால் உங்கள் மேன்பட்டு மேலி கண்டால் கண்டிட்டு விடவே! இத்த ரீசர் எழுந்ததில் உட்கொண்டு வேலை செய்து மேன்மையான ரோமத்தை கழித்துப்புகிறது... உலகத்தாருக்குப் பட்டுமேல் மொகமை-தொட்டுப் பார்த்தால் மறுமையாக... பெண்மையின் கவனத்தைப் பெருகிறது உங்கள் மேல்-இப்போது! உங்கே இத்தரமே ரேஸருக்கு உட்கொடுப்பை ஆன் பிரெஞ்ச் ரேஸர் ரிமூவருக்கு மாற்றும்!

ஆன் பிரெஞ்ச் ஹேர் ரிமூவர்
அருவருப்பிடுப் ரோமத்தை அகற்றும்
அருவாயின் கீழ்

2 மைல்மலிக் சாடக்கிறது : 40 கிப் பற்றல் 75 கிப்.

Licensed User of TM : Geoffrey Manners & Co. Ltd.

தலை முக்காட்டைச் சரிவாக இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்ட பண்பு கசத்தி மடத்துத் தலையில் முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கினான்.

ஜீத்தாவும் அத்தப் பெண்ணையும் சில விநாடி நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்துவிட்டுத் தனது நீண்ட அங்கியின் ஜோபியிலிருந்து ஏதோ ஒன்றை எடுத்து அவனிடம் நீட்டினான்.

"இது என்ன மதர்?" என்று வினையவாறு வாங்கி டார்ச் வெளிச் சத்தில் பார்த்தான் கசத்தி.

அது ஒரு காட்பரி சாக்ஸட் ஸ்லாப்!

"நீ சின்னக் குழந்தையாவிருந்த போது என்னை எங்கே கண்டாயும், உடனே தூக்கிக் கொண்டு தோட்டத்தில் உலாவுப்படி ஊமை ஐரண்ட காட்டு வாய். எனக்கு ஏதேனும் அவசர வேலை இருந்து முடியாதென்றால் கேட்கமாட்டாய்; அழுது அடம் பிடிப்பாய். அப்போதெல்லாம் இம்மாதிரி ஒரு

சாக்ஸெட் துண்டைக் கொடுத்துச் சமாதானப்படுத்துவேன். நீயும் உன் பிடிவாதத்தை விட்டுவிட்டுச் சாக்ஸெட்டை வாயில் போட்டுக் குதப்பிக் கொண்டே என்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பாய். அந்த ஞாபகம் இப்போது வந்து விட்டது. அதனால்தான்...."

"அம்மா!" என்று உள்ளடங்கிய குரலில் கதறி அழுதுவிட்ட கசத்தி அப்படியே தரையில் முழந்தாளிட்டுக் கரங்களைக் கூப்பினாள்.

அவனைக் கவிவுடன் தூக்கி எடுத்துத் தன்னோடு அணைத்துக் கொண்ட மடத்துத் தலையி் நன் வலைக்கையை அவனின் உச்சத்தலையில் வைத்தவாறு சற்று நேரம் மெனமமா விருந்துவிட்டுப் பிறகு, "உம், மகனே! நேரமாகிறது!" என்றான் கரகரத்த குரலில்.

தட்டுக் தடுமாறியபடியே கசத்தி, "போய்விட்டு வரேம்மா!" என்று சிறி

மதும் பொருமனுமாகக் கரைத்தவாறு தயங்கித் தயங்கி மேலே நடத்தான்.

பூட்டிக் கிடத்த வாயில் கதவைத் திறந்தான் ராயப்பன். மூதல் முறை யாகத் தன்னிக்கையுடன் அந்தக் கன்னிகா மடத்துக்கு வெளியே போய் நின்று அவன் மெய்வப் பிள்ளை நிரும்பிப் பார்த்தான். மடத்துத் தலைவியைக் காணும். அங்கே யானுக் கும் பூமிக்குமாய் ஒரு பெரும் கறுப்புத் திமர தொங்குவது போன்ற காட்சியே அவளுக்குத் தென்பட்டது.

தோட்டக்கார ராயப்பன் கையில் அரிக்கை விளக்குடன் சாலையில் இறங்கி நடக்க, அவனுக்குப் பிள்ளை கத்தி யும் சென்றான்.

“ஐயா!... தயவுபண்ணிக் கொஞ் சம் தின்றுங்க ஐயா!”

திடுக்குற்றப் போன மெவன் தன் கையிலிருந்த விளக்கைத் தூக்கிப் பிடித் துப் பார்த்தான்.

அங்கே, அந்த மடத்து மதில்கவரை ஓட்டினுற்போல் வளர்த்திருந்த ஒரு பெரிய ஒதிய மரத்தின் பிள்ளை ஒளிந்து நின்று கொண்டிருந்த பெண் ஒருத்தி பயப்பிராந்தியுடன் நடுங்கிய படியே வெளியே வந்தாள். கண்ணம்மா தான் அவள்.

“அட, நீ இன்னமும் இங்கேயா இருக்கிறே?” என்று வியப்பும் சிரிப்பு மாகக் கேட்டான் தோட்டக்காரக் கிழவன் ராயப்பா.

“ஆமாங்கய்யா!” என்று பயத்து குற்றியவாறு அவ்விருவரையும் நிருகிடு வென்று விழித்துப் பார்த்தான் கண்ணம்மா.

மூன்று தினங்களுக்கும் மாலுரத் துக் காவேரிக் கரையில் அவன் விளங்கிய கோலத்துக்கும் இப்போது இருக்கும் நிலைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! பாதி உடம்பாய் இளைத்து வெளுத்து, அணிந்திருந்த ஆடையும் அழுக்கேறி, தலைவிரிகோலமாய்ப் பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாகக் காணப்பட்டான்.

“ராயப்பா! யார் இந்தப் பெண்?” என்று இரகசியக் குரலில் வினவினான் கத்தி.

எதையோ நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்ட தோட்டக்காரக் கிழவன், “யாருன்னு நான் என்னத்தைச் சொல் திதம்மா?...” என்னுள் விரக்தி யுடன். “இன்னிக்குக் காலம்பற எதுக்கோ இவ்வழியாய் போனேன்.

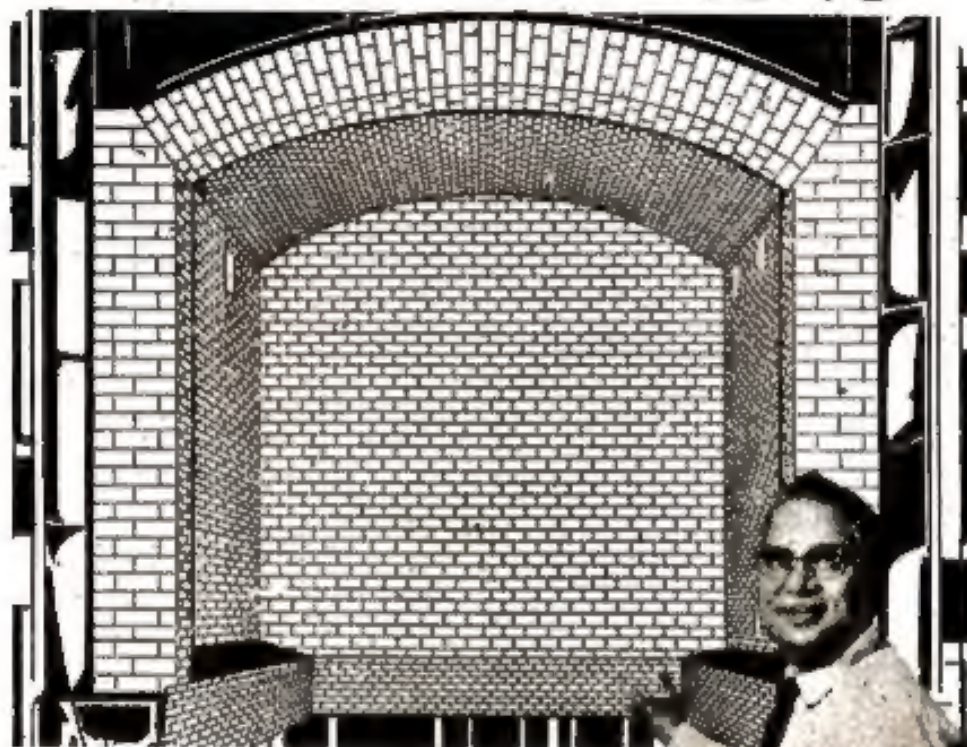
அப்போ இந்தப் பெண் என்மிட்டே வந்து தன்னை மடத்திலே சேர்த்துக்கு வாங்கலான்னு கேட்டது. உள்ளே போய் விவரிக்கச் சொல்லி மேயின் கேட்டைக் காப்பினேன். அப்புறம் மத்தியானமா நிரும்பி வந்தப்ப் பார்த் தால் கேட்டுக்கு வெளியே இது உட் காந்திதுக்கிட்டு இருக்குது. என்ன ஆச் சன்னு கேட்டேன். சாத்திய கதவு சாத்தியே கிடக்குதுன்னும், யாரும் வெளியில் வரலென்னும் சொன்னது. கதவிலே தொங்கற மணிக் கயித்தை இழுத்தால் யாராக்கம் வந்து திறப் பாங்கன்னு சொல்லிட்டு என் காரியங் களைக் கவனிக்கப் போயிட்டேன். சாயந் திரம் பின்பக்கத்துக் கேட்டைடை இது வந்து அழுதுகிட்டு நின்னது. நான் சொன்னபடியே ரெண்டு முனு தடவை கயித்தை இழுத்து மணியடிச்ச தாம். யாருமே கதவைத் திறக்கவே ளாம். அப்பத்தான் எனக்கும் விஷயம் புலிக்குது. இன்னிக்கு நம்ம மடத்துக் கன்னி யா என்நிரங்குக்கெல்லாம் கடைசி நான் ஒடுக்க நியானம் இல் லையா? அதிலே உட்கார்த்துட்டா எழுத்து வரமாட்டாங்க; அப்படி வந் தாலும் யாரையும் பார்த்துப் போமாட் டாங்க. பாவம், இந்தப் பெண் சோறு தண்ணி இல்லாமல் காதடைச்சுப் போய் தின்ன கோலம் ரொம்பப் பரிதாபமாய் இருத்தது. ரெண்டு ரொட்டித் துண்டும் கொஞ்சம் காப்பியும் கொண்டு வந்து கொடுத்துப் போயிட்டேன். அப்புறம் வெளியே வர முடியலை. பொழுதும் சாவுக்கூடது. இந்தப் பெண்ணின் ஞாபகமும் வரலே. மறந்து போச்சு. இப்ப வந்து பார்த்தா....”

மறுபடியும் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்ட தோட்டக்காரன், “ஏம்மா, இன்னிக்கு ராத்திரி முழுக்க நீ இங் கேயா இருக்கே?” என்று ஆச்சரியம் கலந்த அலுவலத்துடன் கேட்டான்.

“ஆமாம், தாத்தா! இந்த மரத் துக்குப் பிள்ளை மதில் கவர் ஓரமா ஒளிஞ்சு உட்கார்த்துக்கிட்டு இருத் தேன்” என்று சொல்லும்போதே கண் ணம்மாவுக்குப் பயத்தால் உடல் நடுங் கிச் சொற்கள் குழறிப் போயின. அவன் மெல்ல விசம்ப ஆரம்பித்தான்.

“என்னடா இது, சங்கடம்!” என்று தனக்குள் முணுமுணுத்த தோட்டக் காரன், “சரி, சரி; அழாதே அம்மா! யாராவது ரோட்டியும் போறவங்க வர வங்க பார்த்தால் - அதுவும் இந்த நேரத்திலே - என்னமாவது நினைக்கக் கு வாய்க்?” என்னுள். (தொடரும்)

ஏசிகி ஹாட்-ஃபேஸ் வெப்பத்தை ஃபயர்பிரிக்குகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது.

ஹாட்-ஃபேஸ் வெப்பத்தை ஃபயர்பிரிக்குகள் மொத்தத்தில் அளிக்க உதவும்,

உருக்கப்பட்ட உலோகத் தாதுக்கள், உலோகங்கள், கனரகம், எஃகு மற்றும் முதலியவற்றுடன் தொடர்புபட்ட திறந்த உலோகத்திற்கு உபயோகிக்கலாம். வெப்ப வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் உலோகம், வெப்பம் மற்றும் குளிர்ச்சியை உலோகம், கலியனிக் அளவில் அடுப்புகள், ஹீட்டர்கள் மற்றும் அடுப்புகள் மற்றும் மட்டமான குளிர்ச்சியை இவைகளுக்கு ஏற்றவை.

ஏசிகியின் வெப்பத்தை ஃபயர்பிரிக்குகள்

உலோகப்போதுகள் மொத்தத்தில் உலோகத்தின் சீரான வெப்பம் தவிரையில் குடு பெறுவதன் அதிக உற்பத்தி உலோகத்தின் கவரும்படும் போதுகளுக்கு சீரான குட்டு விவிலோகம்.

ஏசிகி

தயாரிப்பு
தொழில்நுட்ப
கம்பனியின்
கத்திராதி

தி அலோலிவேட் விவிலோகம்
உலோகத்தின் விவிலோகம்

**பற்கும் காப்பிக்கு
இனிமை:
பார்லே மாரி அருமை !**

பார்லே

மாரி

பிஸ்கட்

உயர்மானம் கொண்டிருக்கிற
இந்தப் பார்லே பிஸ்கட்
உங்களுக்கு உயர்மம் தருகிறது
மட்டுமல்ல